

εργατική αλληλεγγυη

Κάθε Τετάρτη. Εφημερίδα
της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ
ΟΙΚΟΔΟΜΟΙ
ΕΠΙΣΙΤΙΣΜΟΣ-
ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ
ΤΡΟΦΙΜΑ-ΠΟΤΑ
Κλιμακώνουμε
απεργιακά

No 1727, 17 Ιούνη 2026

www.sekonline.gr

τιμή 2 ευρώ

σελ. 2, 6, 7

Από το Μπέηφραστ ως την Αθήνα

ΦΡΑΖΟΥΜΕ ΤΟ ΔΡΟΜΟ ΣΤΟ ΡΑΤΣΙΣΜΟ

Η κυβέρνηση του Μητσοτάκη έχει αποφασίσει να κάνει τον ρατσισμό κορώνα στο κεφάλι της. Όχι μόνο κουκουλώνει το μεγαλύτερο ρατσιστικό έγκλημα με τους 650 νεκρούς στην Πύλο, αλλά καμαρώνει προκλητικά:

Συνέχεια στη σελ. 3

13/6, Αντιρατσιστικό συλλαλητήριο στο Μπέηφραστ. Φωτό: Socialist Worker

ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟ

Παρασκευή
19 Ιούνη
Ομόνοια 7μμ

Στη φυλακή
οι δολοφόνοι
της Πύλου

Σύνορα ανοιχτά
για την προσφυγιά

ΚΕΕΡΦΑ, Επιζώντες και συγγενείς ναυαγίου της Πύλου,
Πακιστανική Κοινότητα Ελλάδας «η ΕΝΟΤΗΤΑ»,
Συνδικάτα, Φοιτητικοί Σύλλογοι, Μαζικοί φορείς
Επικοινωνία: Τηλ. 2103232871, 6932828964 • antiracismfascism@yahoo.gr

Πιο δυνατά τα σωματεία

Εκλογές σωματείων από ΑΝΟΙΞΗ 2025 έως και ΣΗΜΕΡΑ

			ΜΑΗ 26	ΜΑΗ 26	ΜΑΗ 26	ΙΟΥΝΗΣ 26	ΙΟΥΝΗΣ 26	Απρ-26	ΦΛΕ 26	ΓΕΝ 26	2025 ΜΑΗ	2025 ΔΕΚ	2026 ΦΛΕ
			ΑΓΙΑ ΟΛΓΑ	ΑΓΛΑΙΑ ΚΥ.	ΤΖΑΝΕΙΟ	ΕΛΕΝΑ Β.	ΓΕΝΝΗΜΑΤΑ	Α. ΣΑΒΒΑΣ	ΔΑΦΝΙ	ΕΥΑΓΓΕΛ.	ΕΙΝΑΠ	ΕΙΝΘ	ΕΙΝΗ
ΨΗΦΙΣΑΝ	12677	ΠΟΣΟΣΤΟ	601	304	862	616	1279	497	748	2007	4850	913	535
ΠΑΜΕ	4129	32,5708	165		291		116	204	429	990	1549	385	177
ΔΑΚΕ	3650	28,7923	185	88	498	252	503		190	686	1248		192
ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΙΚΟ +	2540	20,03629	75	211	38	102	283	268	106	164	1088	205	76
ΣΥΡΙΖΑ	829	6,539402				236	181			66	346		56
ΠΑΣΚΕ	888	7,004812	79				143			30	364	272	
ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ	0	0											
ΑΛΛΑ ΑΡΙΣΤΕΡΑ	41	0,32342					12					29	
ΑΛΛΑ ΔΕΞΙΑ	75	0,591623	75										

ΟΙ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ ΣΤΑ ΙΔΙΑ ΑΚΡΙΒΩΣ ΣΩΜΑΤΕΙΑ

ΨΗΦΙΣΑΝ	11769	ΠΟΣΟΣΤΟ	626	305	862	531	1369	590	786	1849	4277	574	615
ΠΑΜΕ	3642	30,9457	145	20	362	8	172	93	405	960	1191	286	241
ΔΑΚΕ	3826	32,50913	140	127	545	165	541	233	238	545	1292		101
ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΙΚΟ +	2067	17,56309	35	158		83	274	249	143	152	726	247	100
ΣΥΡΙΖΑ	982	8,343954	86			228	157			102	409		54
ΠΑΣΚΕ	649	5,514487	90				157			51	351		100
ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ	35	0,297391				35							
ΑΛΛΑ ΑΡΙΣΤΕΡΑ	62	0,526808					37					25	
ΑΛΛΑ ΔΕΞΙΑ	438	3,721642	130								308		

πιταλιστικής Αριστεράς με 2,47%.

«Συνολικά, το τελευταίο διάστημα στις αρχαιρεσίες που γίνονται στα μεγάλα νοσοκομεία, η αντικαπιταλιστική Αριστερά και συγκεκριμένα στα νοσοκομεία που παρεμβαίνει ενωτικά το Συντονιστικό Νοσοκομείων με τους υπόλοιπους συντρόφους, έχουμε εκτοξευθεί», δήλωσε στην ΕΑ ο **Χρίστος Αργύρης**, μέλος ΔΣ του σωματείου εργαζομένων στο νοσοκομείο ΓΝΑ Γεννηματάς. Στο νοσοκομείο Γεννηματάς πήγαν να ξηλώσουν τη Μαρία Χαρχαρίδου γιατί τομεάρχισσα, σε νοσηλεύτρια γιατί σκεφτόντουσαν ότι η Αριστερά δεν μπορεί να έχει πολλές έδρες και ψήφους. Τελικά

τους γύρισε μπούμερανγκ και η κα-θαίρεση της Χαρχαρίδου και ο αποκλεισμός ψυχιάτρων, ψυχολόγων και ειδικευόμενων που δεν είχαν προλάβει να γραφτούν στο σωματείο. Πέρασαμε όλα τα προηγούμενα αποτελέσματα, γίναμε δεύτερη δύναμη στο σωματείο. Στο νοσοκομείο Αγία Όλγα από 35 ψήφους, φτάσαμε τις 75. Στο νοσοκομείο Έλενα, παρ'όλη τη λύσσα της ΔΑΚΕ, της διοίκησης και των συνδικαλιστών της ΠΑΣΚΕ που κατέβηκαν χωρίς ντροπή μαζί με τη ΔΑΚΕ, πάλι αυξήσαμε τις ψήφους μας και το άλλο αριστερό ψηφοδέλτιο ξαναφέρνει την Αριστερά πλειοψηφία. Στο Τζάνειο, είναι πολύ σημαντικό ότι για

πρώτη φορά κατέβηκε ψηφοδέλτιο με υπεύθυνη τη Θένια Ασλανίδη, δεν πήρε την έδρα για 5 ψήφους, αλλά για πρώτη φορά συγκρότησε το κομμάτι της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς, τον κόσμο που θέλει να δώσει τη σύγκρουση με την κυβέρνηση.

Στα νοσοκομεία η ριζοσπαστικοποίηση συνεχίζεται, το πράγμα πηγαίνει πιο Αριστερά από ποτέ και η αντικαπιταλιστική Αριστερά έχει υπογράψει σε αυτό. Πιο δυνατοί πάμε να δώσουμε τις επόμενες μάχες που είναι απεργιακές για να ρίξουμε τον Άδωνι και τον Μητσοτάκη, για να βάλουμε τον εργατικό έλεγχο στα νοσοκομεία».

Σ.Γ.

Επιτυχία στον ΙΣΑ

Στις 14 και 15 Ιούνη, πραγματοποιήθηκαν εκλογές στους Ιατρικούς Συλλόγους πανελλαδικά. Το Ενωτικό Κίνημα για την Ανατροπή σημείωσε τεράστια επιτυχία, αυξάνοντας τις δυνάμεις του σε μία σειρά Συλλόγους.

Στις εκλογές του Ιατρικού Συλλόγου Αθήνας (ΙΣΑ), το Ενωτικό Κίνημα για την Ανατροπή υπερδιπλασίασε τις δυνάμεις του. Για τις εκλογές ο Χρίστος Αργύρης, μέλος του Συντονιστικού Νοσοκομείων και του Ενωτικού Κινήματος για την Ανατροπή δήλωσε στην ΕΑ: «Στον ΙΣΑ οι εκλογές έγιναν ηλεκτρονικά για πρώτη φορά. Στους άλλους συλλόγους έγιναν δια ζώσης, όπως πάντα. Στο αποτέλεσμα του ΙΣΑ έγινε ανατροπή. Τα προηγούμενα χρόνια η συμμετοχή ήταν το πολύ 8.000 γιατροί σε εγγεγραμμένους περίπου 28.000. Τώρα εκτοξεύθηκε η συμμετοχή στους 13.000. Ο Πατούλης, ο εκλεκτός του Αδώνι Γεωργιάδη, έχασε την αυτοδυναμία του και το 10% των ψήφων του. Η παράταξη του είχε 9 στις 17 έδρες στο ΔΣ του ΙΣΑ και τώρα έπεσε στις 7. Το Ενωτικό Κίνημα για την Ανατροπή έσπασε όλα τα ρεκόρ στην ιστορία του. Από περίπου 480 ψήφους που είχε το 2023, τώρα πήγε στις 1020 στο ΔΣ. Μαζί, σχεδόν διπλασιάστηκε η παράταξη του ΚΚΕ και για πρώτη φορά το Ενωτικό Κίνημα για την Ανατροπή πέρασε την παράταξη του ΣΥΡΙΖΑ, ενώ πέρασε και την παράταξη του ΠΑΣΟΚ. Η διάσπαση της ΔΑΚΕ πήρε δύο έδρες, 2 έδρες το ΚΚΕ και από μία οι υπόλοιποι. 1 έδρα κέρδισε και το Ενωτικό Κίνημα για την Ανατροπή.

Είναι ακόμα καλύτερα τα αποτελέσματα και πιο εντυπωσιακά στο πειθαρχικό συμβούλιο που υπήρχε άλλο ψηφοδέλτιο. Εκεί κερδίσαμε πάνω από 1200 ψήφους. Είναι ένα αποτέλεσμα που δείχνει ότι η αντικαπιταλιστική Αριστερά έχει τεράστια επιρροή στα νοσοκομεία. Το ξέραμε χρόνια από τα αποτελέσματα σε ΟΕΝΓΕ και ΕΙΝΑΠ. Η άνοδος αυτή σημαίνει ότι ένα μαζικό ρεύμα γιατρών και στον ΙΣΑ –που είναι δύσκολο πεδίο γιατί είναι μέσα και οι ιδιώτες και τα funds και οι μεγαλοκλινικάρχες– επιλέγει την αντικαπιταλιστική Αριστερά. Αυτό για εμάς είναι κομμάτι της κρίσης της Νέας Δημοκρατίας, του Μητσοτάκη και του Άδωνι, είτε γιατί δεν τα βρίσκουν μεταξύ τους και διασπώνται, είτε γιατί τους μουντζώνει ο κόσμος. Και ήταν χαστούκι για τον Πατούλη που είχε την αυτοδυ-

ναμία και νόμιζε ότι μπορεί να κάνει ό, τι ήθελε και πλέον δε μπορεί».

«Στον Ιατρικό Σύλλογο Πειραιά, το Ενωτικό Κίνημα για την Ανατροπή αύξησε το ποσοστό του από 4,5% σε 8%», δήλωσε στην ΕΑ η **Θένια Ασλανίδη**, γιατρός στο Τζάνειο, μέλος του Συντονιστικού Νοσοκομείων και του Ενωτικού Κινήματος για την Ανατροπή. «Η συμμετοχή φέτος στην κάληψη ήταν χαμηλότερη σε σχέση με τις προηγούμενες φορές και το Ενωτικό Κίνημα για την Ανατροπή διατήρησε τις ψήφους του ανεβάζοντας το ποσοστό του. Κερδίσαμε μία έδρα για το ΔΣ και 2 για τον Πανελλήνιο Ιατρικό Σύλλογο (από 1). Είναι κομμάτι των επιτυχιών της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς στις εκλογές των σωματείων, σε έναν Σύλλογο που δεν είναι “εύκολη” πίστα με την έννοια ότι η Δεξιά είχε ανέκαθεν πολλή δύναμη εκεί. Το αποτέλεσμα επιβεβαιώνει και την κρίση της κυβέρνησης και τη διάθεση για απεργίες για την ανατροπή της».

Και στο Γεννηματάς

Ολοκληρώθηκαν στις 9 και 10 Ιούνη οι εκλογές στο νοσοκομείο Γεννηματάς για την ανάδειξη του νέου ΔΣ του συλλόγου και η **ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΤΡΟΠΗ**, η αντικαπιταλιστική Αριστερά δηλαδή, **αναδείχθηκε σε δεύτερη δύναμη**.

Η παράταξη της αγαπημένης του Άδωνι, κας Παγώνη, είχε δώσει τα ρέστα της μήνες τώρα. Με όλο τον μηχανισμό και την διοίκηση να στηρίζει το ψηφοδέλτιο της ΔΑΚΕ. Με καθαιρέσεις δεκάδων προϊσταμένων, με διώξεις όπως της Μαρίας Χαρχαρίδου που καθαιρέθηκε από τομεάρχισσα σε μια απέλπιδα προσπάθεια να χτυπήσει τους αγωνιστές και την αντικαπιταλιστική αριστερά και να ελέγξει το νοσοκομείο. ΑΠΕΤΥΧΑΝ παταγωδώς και στο ΓΝΑ Γεννηματάς όπως και σε μια σειρά από άλλα νοσοκομεία.

Κάποιος/α πρέπει να ενημερώσει τον Άδωνι, ότι τελικά δεν βρέχει, αλλά οι υγειονομικοί όπως και όλη η κοινωνία τον “φτύνει” και αυτόν και την πολιτική της κυβέρνησης της ΝΔ και τους κολαούζους τους στα νοσοκομεία.

Πιο δυνατά συνεχίζουμε τον αγώνα για την ανατροπή της κυβέρνησης των δολοφόνων.

Συντονιστικό Νοσοκομείων

ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ

Απεργία για ΒΑΕ 17 Ιούνη

Στις 17 Ιούνη, σύμφωνα με την ΣΠΟΕΔΗΝ, κατατίθεται στη Βουλή το σχέδιο νόμου για τα ΒΑΕ. Αυτό προβλέπει τα ΒΑΕ να δοθούν σε ένα μικρό κομμάτι υγειονομικών, αποκλείοντας μία σειρά ειδικόπτες, όπως τους τραυματιοφορείς, τις μαίες και τους βοηθούς θαλάμου.

Επίσης όσοι παλιοί εργαζόμενοι είναι εκτός ΒΑΕ και θεμελιώνουν συντάξιμα, δεν θα μπορούν να κάνουν χρήση της υπόσχεσης γιατί θα πρέπει να πληρώσουν υπερόγκα ποσά στην εξαγορά χρόνων και ενσήμων. Είναι στην πραγματικότητα εξαγγελίες-φούσκα της κυβέρνησης Μητσοτάκη. Βασικό αίτημα είναι να ενταχθούν όλοι οι υγειονομικοί στα ΒΑΕ, ανεξάρτητα από το πότε προσλήφθησαν ή σε ποιο ταμείο ασφαλιζονταν.

Την Τετάρτη 10 Ιούνη σε στάση εργασίας και συγκέντρωση προχώρησαν οι υγειονομικοί για τα Βαρέα και Ανθυγιεινά. Νέα απεργιακή κινητοποίηση θα γίνει την Τετάρτη 17 Ιούνη στις 12:30μμ, έξω από το Υπουργείο Υγείας. Στάση εργασίας από τις 12 μέχρι τις 3 έχει κηρύξει η ΠΟΕΔΗΝ.

Στη συγκέντρωση στις 10 Ιούνη έξω από το Υπουργείο Εργασίας συμμετείχαν με πανό τα σωματεία εργαζομένων στα νοσοκομεία Άγιος Σάββας, Ευαγγελισμός, Θριάσιο, Νίκαιας και ΚΑΤ καθώς και σύλλογοι και επαγγελματικές ενώσεις υγειονομικών, όπως των τεχνολόγων, των τραυματιοφορέων και των μαιών.

Στη συνάντηση που έγινε με την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Εργασίας δεν δόθηκε καμία ουσιαστική απάντηση για τα αιτήματα των υγειονομικών. Η πρόταση της ηγεσίας της ΠΟΕΔΗΝ ήταν η στάση εργασίας την Τετάρτη 17 Ιούνη. Οι συγκεντρωμένοι έβαζαν την πρόταση για 24ωρη απεργία. Στο τέλος της συγκέντρωσης η **Ζαννέτα Λυσικάτου**, μέλος ΓΣ ΠΟΕΔΗΝ πήρε τον λόγο बάζοντας την πρόταση για κλιμάκωση των κινητοποιήσεων με 24ωρη απεργία στις 17 Ιούνη και απεργιακή συνέχεια στις 24 Ιούνη μαζί με τους οικοδόμους, τους εργαζόμενους στα τρόφιμα-ποτά και σε επισιτισμό-τουρισμό. Κάλεσε σε συμμετοχή στα συλλαλητήρια του Pride και στις 19 Ιούνη, στα τρία χρόνια από το ναυάγιο της Πύλου για τη διεκδίκηση νοσοκομείων ανοιχτών για όλη την εργατική τάξη.

Πάλη ενάντια στο ρατσισμό, πάλι αντικαπιταλιστική

Συνέχεια από την 1η σελίδα

«Θέλω να είμαι ειλικρινής, αυτές τις άγαρμπες παρεμβάσεις υπέρ μου στους εσωτερικούς μας εκλογικούς συσχετισμούς δεν τις θεωρώ σωστές. Πώς να με ανταγωνιστούν οι συνυποψήφιοι μου στην Βόρεια Αθήνα αν με ονοματίζουν ως ένας από τους βασικούς υπερασπιστές του Λιμενικού μας Σώματος και της πολιτικής μας των κλειστών συνόρων κατά της λαθρομετανάστευσης; Επί της ουσίας δέχομαι τις “κατηγορίες τους”, αγαπώ, σέβομαι και υπερασπίζομαι το Λιμενικό μας Σώμα

και μάχομαι σφόδρα κατά της λαθρομετανάστευσης», έγραψε ειρωνικά ο **Άδωνις Γεωργιάδης** σαν απάντηση στις καταγγελίες του ΟΗΕ.

Από κοντά και ο **Βορίδης** που επανέλαβε ξεδιάντροπα στη Βουλή την κυβερνητική επιλογή: «βουλιάζουμε» τις βάρκες των προσφύγων.

Αυτά δεν είναι «στιγμιαίες» εμετικές ρατσιστικές κραυγές της προεκλογικής περιόδου για να συσπειρώσει η Νέα Δημοκρατία την ακροδεξιά. Είναι ευθυγράμμιση με τις επιλογές που κάνουν τα επιτελεία του καπιταλισμού μέσα στην κρίση τους. Αυτό γίνεται ολοφάνερο από τις ρατσιστικές πολιτικές που σκληραίνει η Ευρωπαϊκή Ένωση και βάζει σε εφαρμογή ο **Πλεύρης** με τη θανατοπολιτική κατά των προσφύγων. Και δίπλα στα εγκλήματα της ΕΕ-φρούριο έρχεται από τις ΗΠΑ η εκστρατεία του **Έλον Μασκ**.

Κάλυψη

Ο «τρισεκατομμυριούχος» Έλον Μασκ είναι αυτός που έδωσε την προτροπή και την κάλυψη στους φασίστες να εξαπολύσουν το πογκρόμ στο Μπέλφαστ και να προσπαθήσουν να το απλώσουν σε όλες τις πόλεις της Βρετανίας. Επιβεβαίωσε με αυτόν τον τρόπο για άλλη μια φορά την απάντηση των από πάνω στην ταξική πόλωση που ξεδιπλώ-

νεται: «Φάτε τους πλούσιους» λέει το σύνθημα των διαδηλωτών στις αμερικανικές πόλεις, «φάτε τους μετανάστες» λένε και ο Τραμπ και ο Έλον Μασκ και με τη ρατσιστική αστυνομία ICE αλλά και αγκαλιά με τους φασίστες.

Γι' αυτό, έχει τεράστια αξία το αντιρατσιστικό κίνημα που απαντάει από τα κάτω. Οι διαδηλωτές που απομόνωναν τους φασίστες στο Μπέλφαστ, στη Γλασκώβη και σε άλλες πόλεις έπιασαν το νήμα από τη Μινεάπολη και δείχνουν το δρόμο και στο Παρίσι, στο Βερολίνο, στη Ρώμη και στην Αθήνα.

Τα συλλαλητήρια αυτήν την Παρασκευή 19 Ιούνη σε πολλές πόλεις πανελλαδικά είναι ένας μεγάλος σταθμός στον αγώνα για να οργανώσουμε την απάντηση στις βάρβαρες επιλογές του καπιταλισμού μέσα στην κρίση του.

Το τρισεκατομμύριο του Έλον Μασκ δεν είναι «μόνο» μια πρόκληση για όλο τον κόσμο που δύσκολα τα βγάζει πέρα μέσα σε συνθήκες ακρίβειας και εντατικοποίησης. Είναι και μια επιβεβαίωση για τις φούσκες της κερδοσκοπίας που χαρακτηρίζουν το σύστημα. Όπως γράφει ο **Άλεξ Καλλίνικος**, ακόμη και αστοί οικονομολόγοι διαπιστώνουν ότι ο Έλον Μασκ παίζει παιχνίδια «πυραμίδας» με τις μετοχές. Αργά ή γρήγορα οι φούσκες θα σκάσουν προκαλώντας μια νέα κρίση χρέους μεγαλύτερη από του 2008.

Η πάλη ενάντια στις ρατσιστικές εκστρατείες των κυβερνήσεων που υπηρετούν τους κερδοσκόπους έχει βαθιά αντικαπιταλιστικό χαρακτήρα. Κατεβαίνουμε ενωμένοι/ες/α στα συλλαλητήρια στις 19 Ιούνη και συνεχίζουμε για να γκρεμίσουμε την κυβέρνηση και το σύστημα που υπηρετεί. Πρόσφυγες και μετανάστες είναι καλοδεχούμενοι, οι Έλον Μασκ και τα τσιράκια τους ποτέ!

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΙΟΡΜΗΣΗ

Στα 23.520 ευρώ έφτασε η οικονομική εξορμήση της Εργατικής Αλληλεγγύης με τις ενισχύσεις που μας στείλατε και αυτή την εβδομάδα.

Ευχαριστούμε τις φίλες και τους φίλους, τις συντρόφισσες και τους συντρόφους, που μας έστειλαν: 200 ευρώ Γιάννης Τ., Νατζίγιε Μπ. Από 100: Αντώνης Μ., Ηλίας Κ., Μαρία Β., Φωτεινή Τ., Αλίκη Λ., Πέπη Ψ., Θράσος Τ., Ηλίας Α., Βασίλης Τ. Από 50: Χρύσα Κ., Κατερίνα Π., Κώστας Β., Σπύρος Γ., Μαρίζα Ψ., Δημήτρης Τ., Μιχάλης Θ., Αλέξανδρος Π., Λουίζα Γκ., Ηρακλής Λ. Από 30: Δήμητρα Κ., Μάνος Κ., Παντελής Γ., Βασίλης Μ., Σοφία Κ., Μάνος Γκ. Από 20: Στέλιος Γ., Πελαγία Κ., Σάκης Κ., Βασίλης Μ., Νίκος Κ., Γιούλη Κ., Τζωρτζίνα Π., Χρυσάνθη Μ., Κώστας Π., Δήμητρα Τζ., Τζέρι Μ., Μαριάννα Θ., Φωτεινή Λ., Ευκλείδης Μ. Από 10: Μάνθος Α., Μαρία Κ., Αθανασία Κ., Χρήστος Μ., Μαρία Π. Από 5: Βασίλης Κ., Νίκος Χ., Ιωάννα Κ.

Ευχαριστούμε τους συντρόφους και τις συντρόφισσες που γράφτηκαν συνδρομητές ή ανανέωσαν την συνδρομή τους, στο περιοδικό Σοσιαλισμός από τα κάτω και στην εφημερίδα: Βαγγέλης Μ., Αντιγόνη Μ., Μαρίνος Ψ., Βασίλης Μ., Θράσος Τ., Τζέρυ Μ., Θένια Α., Νίκος Ο., Φίλιππος Κ., Βασίλης Λ., Στέλιος Γ., Βικτωρία Σ., Νίκος Μ., Αθηνά Σ., Βασίλης Α., Χρήστος Σ., Δέσποινα Κ., Μαρία Γ., Μαρία Σ., Γιάννης Οι.

Κυκλοφορεί
ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ
από τα κάτω

www.socialismfrombelow.gr

«Μνημόνιο Κατανόησης» της ήττας

«**Σ**υγχαρητήρια σε όλους! Με την παρούσα εξουσιοδοτώ πλήρως την ελεύθερη διέλευση από το Στενό του Ορμούζ και, ταυτόχρονα, εξουσιοδοτώ την άμεση άρση του ναυτικού αποκλεισμού των Ηνωμένων Πολιτειών. Πλοία του κόσμου, βάλτε μπρος τις μηχανές σας. Ας ρέει το πετρέλαιο! Πολλοί πρόεδροι προσπάθησαν να συνάψουν ειρήνη με το Ιράν, και όλοι απέτυχαν πριν από εμένα. Οι ηγέτες της περιοχής βρήκαν, για πρώτη φορά, έναν πρόεδρο που μπορεί να τους βοηθήσει να επιτύχουν πραγματική ειρήνη... Οι ΗΠΑ μπορούν να γίνουν ο φρουρός της Μέσης Ανατολής...».

Αυτά δήλωνε την Κυριακή ο **Τραμπ** ενώ το Πακιστάν ανακοίνωνε ότι επετεύχθη το Μνημόνιο Κατανόησης (MOU) ανάμεσα στο Ιράν και τις ΗΠΑ. Αλλά το μνημόνιο που υπέγραψαν ΗΠΑ και Ιράν (οι τελικοί όροι του αναμένεται να ανακοινωθούν στην επίσημη τελετή την Παρασκευή στην Ελβετία) αποτελεί ένα σημείο καμπής για την αμερικανική ηγεμονία στον πλανήτη.

Το «ένα βήμα μπρος» του Τραμπ στο Ιράν αποδείχτηκε «δέκα βήματα πίσω» για τις ΗΠΑ στη Μέση Ανατολή. Οι «επιτυχίες» για τις οποίες πανηγυρίζει ο ίδιος και οι υπουργοί του αντικρούουν κάθε στοιχειώδη κανόνα της κοινής λογικής.

Ήταν ο ίδιος ο Τραμπ που μαζί με το Ισραήλ ξεκίνησε αιφνιδιαστικά εν μέσω διαπραγματεύσεων τον πόλεμο εναντίον του Ιράν πριν αποτρεϊσμήσι μήνες. Τώρα παριστάνει ξανά τον «ειρηνοποιό» μπας και ψήσει κανέναν από τους δυσαρεστημένους ψηφοφόρους του ενόψει των αμερικανικών ενδιάμεσων εκλογών τον Νοέμβρη.

Ο Τραμπ πανηγυρίζει ότι πέτυχε το άνοιγμα των Στενών του Ορμούζ. Όμως όλοι ξέρουν ότι αυτά έκλεισαν ως συνέπεια του πολέμου που ο ίδιος ξεκίνησε. Ο αντιπρόεδρος των ΗΠΑ **Ντι Βανς**, πανηγύρισε για την πτώση των τιμών του πετρελαίου και το «ράλι» των αγορών αμέσως μετά την ανακοίνωση της συμφωνίας. Μόνο που ήταν ο δικός τους πόλεμος που εκτόξευσε την τιμή του πετρελαίου σπέρνοντας εφιάλτες στην ήδη κλονισμένη παγκόσμια οικονομία.

Πανηγυρίζει ο Τραμπ ότι το Ιράν δεν θα αποκτήσει ποτέ πυρηνικό όπλο και ότι μέσα στις επόμενες εξήντα μέρες θα γίνουν διαπραγματεύσεις σχετικά με το πυρηνικό πρόγραμμα του και την «πυρηνική σκόνη», όπως ονομάζει το υψηλά απειλητικό ουράνιο του Ιράν. Πρόκειται για κλασσικό παράδειγμα «παραβίασης ανοιχτών θυρών»:

Το Ιράν εδώ και χρόνια διακηρύσσει ότι δεν το ενδιαφέρει να φτιάξει πυρηνικό όπλο. Το πυρηνικό του πρόγραμμα ήταν ήδη υπό συνεχή διεθνή, ευρωπαϊκή και αμερικανική επιτήρηση βάσει των συμφωνιών με τον **Ομπάμα** και την ΕΕ. Στις 26 Φλεβάρη μόλις δύο μέρες πριν ο Τραμπ μαζί με τον **Νετανιάχου** εξαπολύσουν την επίθεση εναντίον του, οι αμερικανοί και ιρανοί διαπραγματευτές είχαν ήδη καταλήξει στους βασικούς όρους συμφωνίας για τα πυρηνικά του Ιράν.

Ο Τραμπ έκανε πίσω και «επί του διαδικαστικού». Οι απαιτήσεις του, να παραδώσει το Ιράν την «πυρηνική σκόνη» και να επιβάλει τους δι-

Τραμπ και Νετανιάχου. Φωτό: Evan Vucci/AP

κούς του όρους για το πυρηνικό πρόγραμμα ως προϋποθέσεις για την υπογραφή του μνημονίου, δεν πέρασαν. Η διαπραγμάτευση για τα «πυρηνικά» του Ιράν αφέθηκε «για αργότερα». Όπως σημειώνει ο **Ρόμπερτ Μάλι**, πρώην ειδικός απεσταλμένος των ΗΠΑ στο Ιράν:

«Ο πόλεμος παραμένει ένα σφάλμα και μια απερίσκεπτη, δαπανηρή καταστροφή. Η τύχη του πυρηνικού προγράμματος του Ιράν, η διάθεση του εμπλουτισμένου ουρανίου του, το εύρος της άρσης των κυρώσεων είναι σχεδόν βέβαιο ότι θα αφεθούν για αργότερα και είναι σχεδόν βέβαιο ότι θα είναι πιο δύσκολο να επιλυθούν από ό,τι πριν από τον πόλεμο». Ο **Μπεν Ρόουντς**, πρώην αναπληρωτής σύμβουλος εθνικής ασφάλειας του Ομπάμα, ανέφερε ότι «η συμφωνία ανοίγει ξανά ένα πεδίο που ήταν ανοιχτό πριν από τον πόλεμο αλλά σε ένα πολύ πιο περιορισμένο πλαίσιο. Όλα αυτά με ένα συγκλονιστικό κόστος για ολόκληρο τον κόσμο, ενώ αφήνουν (στο Ιράν) μια κυβέρνηση που αισθάνεται ενισχυμένη».

Το Ιράν θα εξακολουθήσει να έχει το πάνω χέρι στις πρώτες διαπραγματεύσεις, όπως συνέβη και στη διάρκεια του πολέμου, από τον οποίο κατάφερε να βγει όρθιο. Δεν χρειάζεται πυρηνικό όπλο για να επιβάλει τις απαιτήσεις του. Η δυνατότητά του να κλείνει τα Στενά του Ορμούζ, να επεκτείνει, ενδεχομένως μέσω των Χούθι, τον αποκλεισμό στην Ερυθρά Θάλασσα και να απαντάει μέχρι και τις τελευταίες μέρες του πολέμου με χτυπήματα στις βάσεις των ΗΠΑ και σε ενεργειακές εγκαταστάσεις των χωρών του Κόλπου, αποδείχθηκαν δυνατά όπλα.

Μαζί με τους πανηγυρισμούς ο Τραμπ απείλησε ότι, αν μέσα στο δίμηνο που προβλέπεται, δεν έχει υπάρξει πρόοδος στις διαπραγματεύσεις μπορεί να ξαναβομβαρδίσει το Ιράν. Αλλά οι ενδιάμεσες αμερικανικές εκλογές τον Νοέμβρη κάνουν το «περιορισμένο πλαίσιο» ακόμη πιο περιορισμένο. Μια νέα πολεμική ένταση στη λήξη αυτού του διμήνου μέσα στον Αύγουστο πριν την τελική ευθεία προς τις εκλογές θα ήταν το τελευταίο που θα ήθελε το

εκλογικό επιτελείο του Τραμπ.

Φυσικά, καμιά από αυτές τις τζάμπα «επιτυχίες» δεν ήταν μέσα στους πολεμικούς στόχους του Τραμπ όταν ξεκινούσε αυτόν τον πόλεμο. Από αυτούς δεν επετεύχθη ούτε ένας: Ο πόλεμος δεν οδήγησε στην ανατροπή του ιρανικού καθεστώτος. Το Ιράν δεν «παραδόθηκε χωρίς όρους». Ο λαός του Ιράν που εξεγείρονταν ενάντια στο καθεστώς τον Γενάρη δεν αντιμετώπισε σαν απελευθερωτές, αλλά σαν εχθρούς, τον Τραμπ και τον Νετανιάχου.

Οι μετέπειτα αμερικανικές απαιτήσεις για τερματισμό του βαλλιστικού προγράμματος του Ιράν και σταμάτημα της υποστήριξης του Ιράν προς τους λεγόμενους «αντιπροσώπους» του, την Χεζμπολάχ, στον Λίβανο, τους Χούθι, στην Υεμένη, τις σιιτικές οργανώσεις του Ιράκ, δεν περιλήφθηκαν καν στο μνημόνιο. Μέχρι την τελευταία στιγμή ο Τραμπ έκανε δηλώσεις ότι ο Λίβανος πρέπει να εξαιρεθεί από τους όρους του μνημονίου αλλά τελικά ούτε αυτό συνέβη. Το μνημόνιο, σύμφωνα και με τις ΗΠΑ και το Ιράν, προβλέπει κατάπαυση του πυρός σε όλα τα μέτωπα.

Διεθνής αντίκτυπος

Έτοντας τον απολογισμό του πολέμου των ΗΠΑ εναντίον του Ιράν στο διεθνές πλαίσιο, τα πράγματα γίνονται ακόμη χειρότερα για την αμερικανική ηγεμονία.

Ένα από τα βασικά χαρτιά των ΗΠΑ στον ιμπεριαλιστικό ανταγωνισμό με την Κίνα και τη Ρωσία είναι η στρατιωτική ισχύς τους. Αυτή είχε δεχτεί ήδη ισχυρά πλήγματα από την ήττα και αποχώρησή τους από το Αφγανιστάν και το Ιράκ. Η αδυναμία των ΗΠΑ και των χωρών του NATO να νικήσουν τη Ρωσία σε ένα πόλεμο δι' αντιπροσώπων στην Ουκρανία πρόσθεσε ακόμη ένα πλήγμα. Η γρήγορη επικράτηση των ΗΠΑ, μέσα από συμβιβασμό στη Βενεζουέλα, αναπέρωσε την αυτοπεποίθηση του Τραμπ - που με λίγο σπρώξιμο από τον Νετανιάχου - πίστεψε ότι χάρη στη συντριπτική υπεροπλία της αμερικανοϊσραηλινής συμμαχίας θα μπορούσε να πετύχει μια νίκη αλά Βενεζουέλα στο Ιράν.

Αυτό δεν συνέβη.

Αντίθετα, η συνεχής παράταση του πολέμου από τις τρεις-τέσσερις μέρες στους τρεις-τέσσερις μήνες -χωρίς καν μια καθαρή στρατηγική και τακτική για το τι θέλουν να αποκομίσουν και πώς από αυτόν- ανέδειξε πλήρως τα όρια της στρατιωτικής ισχύος των ΗΠΑ. Ο διεθνής οικονομικός τραγαλισμός στα στενά του Ορμούζ, η δυνατότητα του Ιράν να χτυπήσει τις ενεργειακές υποδομές των χωρών του Κόλπου και να διεξάγει «ανταρτοπόλεμο» διάρκειας με φθηνότερα μέσα αποδείχθηκαν ισχυρότερα εργαλεία από τα αεροπλανοφόρα και τη βαλλιστική υπεροπλία των ΗΠΑ -η οποία επίσης αποδείχτηκε πεπερασμένη. Μια μεγάλης κλίμακας χειρσαία επέμβαση των ΗΠΑ προκειμένου να ελέγξουν τα στενά του Ορμούζ ήταν εκτός προγράμματος ακόμη και για τον «τρελαμένο» Τραμπ -μετά τις ήττες στο Ιράκ και στο Αφγανιστάν.

Έτσι η παγκόσμια επίδειξη δύναμης κατέληξε σε επίδειξη αδυναμίας. Όχι μόνο στρατιωτικής. Οι ΗΠΑ απέτυχαν διπλωματικά να σύρουν σε αυτόν τον πόλεμο έστω κι έναν από τους τους πιο στενούς και συνήθως «πρόθυμους» συμμάχους τους, τη Βρετανία, τις χώρες της ΕΕ, την Ινδία -τις χώρες του Κόλπου που πίεζαν ασταμάτητα για τερματισμό του πολέμου. Αυτοί ανακοίνωσαν δικές τους πρωτοβουλίες. Ο Τραμπ αναγκάστηκε να πάει στην Κίνα να πείσει τον **Σι τζιν Πινγκ** να παρέμβει προκειμένου να τερματιστεί ο πόλεμος, ενώ η Κίνα πραγματοποιούσε -με δικαιολογημένα ανεβασμένη αυτοπεποίθηση- στρατιωτικές ασκήσεις γύρω και πάνω από την Ταϊβάν.

Ο ογδοντάρης, από την Κυριακή που μας πέρασε, Τραμπ απέμεινε μοναχός και αποδυναμωμένος να κρατάει τα λουριά στο λυσσασμένο του μαντρόσκυλο, το κράτος του Ισραήλ. Η πάγια στρατηγική του Ισραήλ για ένα συνεχή πόλεμο στο λεγόμενο «ζωτικό του χώρο» δηλαδή τη μισή Μέση Ανατολή και ο «αποφασιστικός πόλεμος» με το Ιράν που εδώ και δεκαετίες αποζητούσε ο Νετανιάχου, αναδείχτηκε σε εμπόδιο στα σχέδια των ΗΠΑ να ελέγξουν τη Μέση Ανατολή. Όχι μόνο έσυρε τον Τραμπ σε ένα πόλεμο που δεν μπορεί να νικήσει αλλά τώρα απασφαλισμένο τον δαγκώνει το χέρι την ώρα που προσπαθεί να τον τελειώσει.

Αλλά ο Τραμπ δεν δικαιούται να γκρινιάζει για τον Νετανιάχου. Είναι η αμερικανική και άνευ όρων τεράστια υποστήριξη των ΗΠΑ, είτε με **Μπάιντεν** είτε με Τραμπ, προς το Ισραήλ και τη διαρκή παρελκυστική του πολιτική κλιμάκωσης (από την επιχείρηση γενοκτονίας στην Γάζα στις συνεχιζόμενες επιχειρήσεις εκτοπισμού και εθνοκάθαρσης στη Δυτική Όχθη και από τις εισβολές στον Λίβανο και στη Συρία στους πολέμους εναντίον των Χούθι στην Υεμένη και του Ιράν) που οδήγησε τις ΗΠΑ σε αυτό το αδιέξοδο.

Η στρατηγική πρόσδεση των ΗΠΑ με το Ισραήλ, καθώς κάθε ήττα του μετράει και για δική τους ήττα, εξελίχθηκε σε ωρολογιακή βόμβα για εποικοδόμημα των Συμφωνιών του Αβραάμ που αποτελούσαν βασικό σχέδιο του Τραμπ στην πρώτη του θητεία -και ήδη είχαν δεχτεί το πρώτο σημαντικό πλήγμα από την Παλαιστινιακή Αντίσταση με την Πλημμύρα του Αλ Ακσα στις 7/10/23.

του Τραμπ και του Νετανιάχου

Ο Τραμπ τρέχει τώρα να περιμαζέψει τους συμμάχους του στον Κόλπο σε ένα περιβάλλον όπου δεν έχει να αντιμετωπίσει μόνο τη διείσδυση της Κίνας (που σε προηγούμενη φάση είχε πετύχει την ειρήνευση Ιράν-Σαουδικής Αραβίας) αλλά και την ανάδειξη του Ιράν σε μια περιφερειακή δύναμη ισχυρότερη απ' ό,τι ήταν πριν, παρά τις καταστροφές που υπέστη ο στρατός του από τις αμερικανοϊσραηλινές επιθέσεις.

Αυτό αναδεικνύεται και διπλωματικά, από τις παρασηνιικές διαπραγματεύσεις του Ιράν στη διάρκεια του πολέμου (ενώ μάλιστα τους βομβάρδιζε) με τους συμμάχους των ΗΠΑ στον Κόλπο: Με το Κατάρ, προκειμένου να μη χτυπήσει τις εγκαταστάσεις φυσικού αερίου του εμιράτου. Με το Ομάν πάνω σε ένα σχέδιο από κοινού ελέγχου των Στενών του Ορμούζ μετά τον πόλεμο -κάνοντας έξαλλο τον Τραμπ που απείλησε να βομβαρδίσει το Ομάν. Ακόμη και τα ΗΑΕ, η πιο φιλοαμερικανική και φιλοϊσραηλινή χώρα του Κόλπου, όπως ανακοίνωσε το ρόιτερς, έχουν ήδη δώσει 3 δις δολάρια και ετοιμάζονται να δώσουν συνολικά 10-20 δις. στο Ιράν, είτε από ιδίους πόρους είτε από την αποδέσμευση των ιρανικών πετρελαϊκών εσόδων που παραμένουν παγωμένα σε ξένες τράπεζες.

Ενδεικτική της βαθιάς κρίσης που έχει προκαλέσει ο πόλεμος στο Ιράν στις ΗΠΑ, ήταν η δήλωση του **Τζο Κεντ**, πρώην επικεφαλής του Εθνικού Κέντρου Αντιτρομοκρατίας των ΗΠΑ, που παραιτήθηκε πριν από λίγους μήνες από την κυβέρνηση Τραμπ. Χαιρέτισε τη συμφωνία κατάπαυσης του πυρός με το Ιράν προτείνοντας: «Να διακόψουμε κάθε στρατιωτική ή πληροφοριακή βοήθεια προς το Ισραήλ, καθώς εκείνοι εκμεταλλεύτηκαν κάθε ευκαιρία για να υπονομεύσουν τη συμφωνία και πιθανότατα θα το ξανακάνουν... Να αποσύρουμε διακριτικά τα στρατεύματά μας από τις βάσεις στον Κόλπο που βρίσκονται εντός εμβέλειας του Ιράν... Ας εξαλείψουμε κάθε παράγοντα που θα μπορούσε να μας αναγκάσει να επιστρέψουμε στον πόλεμο με τους όρους του Ισραήλ ή του Ιράν».

Η κρίση στην κυβέρνηση Τραμπ δεν ξεκίνησε από τα πάνω αλλά από τα κάτω. Η επερχόμενη τεράστια ήττα του αμερικανικού ιμπεριαλισμού δεν έρχεται μόνο από τα «έξω» αλλά και από τα μέσα. Ο πόλεμος του Τραμπ στο Ιράν ήταν καταδικασμένος σε αποτυχία γιατί από τις πρώτες κιόλας μέρες του βρέθηκε αντιμέτωπος με μια πλειοψηφία -πάνω από 65%- στις ίδιες τις ΗΠΑ που ήταν κατά του πολέμου.

Ο λόγος που υπήρξε τέτοια γρήγορη και μαζική αποδοκιμασία (σε αντίθεση με όλους τους προηγούμενους πολέμους στο Βιετνάμ, το Αφγανιστάν ή το Ιράκ που χρειάστηκαν χρόνια) έχει να κάνει με τις φοβερές μάχες που έχει δώσει το κίνημα αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη στις ΗΠΑ και σε όλο τον κόσμο διαμορφώνοντας για πρώτη φορά πλειοψηφικό ρεύμα στις ΗΠΑ εναντίον του Ισραήλ στο πλευρό της Παλαιστίνης.

Ο Τραμπ θέλει να ξεμπερδεύει με το Ιράν αλλά δεν μπορεί να κλείσει τον πόλεμο που έχει ξεσπάσει στο εσωτερικό των ΗΠΑ ενάντια στον πόλεμο, την στήριξη του Ισραήλ, τον ρατσισμό, τον σεξισμό και τη φτώχεια που σπέρνει η διακυβέρνησή του.

28/2, Αντιπολεμική διαδήλωση στο Σαν Φρανσίσκο. Φωτό: Gustavo Hernandez/KQED

Έξω τώρα από τον Λίβανο

Οι εξελίξεις βρίσκουν το Ισραήλ εξίσου αποδυναμωμένο με τις ΗΠΑ και σε βαθύτερη κρίση. Ο διακαής πόθος, όχι μόνο του Νετανιάχου αλλά ολόκληρου του σιωνιστικού μορφώματος, για ένα πόλεμο που θα έβγαζε νοκ άουτ το Ιράν, έγινε πράξη. Και αποτέλεσμα μηδέν. Η τεράστια στρατιωτική του μηχανή δεν μπόρεσε να νικήσει το Ιράν ούτε σε συνεργασία με τις ΗΠΑ. Αντιθέτως ο Τραμπ απέκλεισε το Ισραήλ από τις συνομιλίες για ένα μνημόνιο που αφορά και τον Λίβανο, αναδεικνύοντας το Ιράν ένα σκαλί πάνω από τον κύριο περιφερειακό του αντίπαλο στην περιοχή.

Σε μια αναμενόμενη κίνηση με στόχο να τινάξει για άλλη μια φορά τη συμφωνία στον αέρα, ο Νετανιάχου έδωσε εντολή την Κυριακή το πρωί να βομβαρδιστεί η Βηρυτός. Το Ιράν παρότι αρχικά ανακοίνωσε ότι θα απαντήσει στην παραβίαση της συμφωνίας, τελικά μετά και από μια δημόσια παράκληση του Τραμπ ανακοίνωσε ότι υπήρξε συμφωνία, όπως το ίδιο ανακοίνωσαν και οι ΗΠΑ και το συμβάν θεωρήθηκε λήξαν.

Την ώρα που γράφονταν αυτές οι γραμμές ο Νετανιάχου δεν είχε προβεί ακόμη σε κάποια επίσημη δήλωση. Αλλά οι υπουργοί του όπως και οι εκπρόσωποι της αντιπολίτευσης έκαναν δηλώσεις για «κακή συμφωνία», για «προδοσία των ΗΠΑ» -με τον **Μπεν Γκβίρ** και άλλους σκληροπυρηνικούς ναζιστινιστές να «δείχνουν δόντια» δηλώνοντας ότι η συμφωνία δεν δεσμεύει το Ισραήλ ούτε για τον Λίβανο ούτε για το Ιράν. Σε κάθε περίπτωση, μια μεγάλη πολιτική κρίση είναι προ των πυλών στο Ισραήλ. Ενόψει και των επερχόμενων εκλογών το φθινόπωρο, ο Νετανιάχου θα έχει να ισορροπήσει ανάμεσα στις εντολές του Τραμπ και τις καταγγελίες αυτής της πτέρυγας σε περίπτωση πλήρους συμμόρφωσης με τον Τραμπ αλλά και όλων μαζί των σκληροπυρηνικών και «μετριοπαθών» γιατί «οδήγησε τη χώρα σε ήττα».

Σε αυτό το πλαίσιο ο Νετανιάχου, το πιο πιθανό, θα επιχειρήσει να εκτροχιάσει στη διάρκεια των επόμενων εβδομάδων τις διαπραγματεύσεις και οποιαδήποτε συμφωνία συνεχίζοντας τις επιθέσεις στον Λίβανο. Εκεί, μέχρι στιγ-

μής δεν έχει γίνει σαφές (και ούτε πρόκειται να γίνει μέχρι την αναμενόμενη δημοσίευση του μνημονίου την Παρασκευή) αν η «κατάπαυση πυρός» θα συνοδεύεται από αποχώρηση του ισραηλινού στρατού ή αν το Ιράν έχει συναινέσει στην παραμονή του ισραηλινού στρατού στο νότιο τμήμα της χώρας.

Στον Λίβανο με πρωτοβουλία των ΗΠΑ τρέχει ήδη ένα παράλληλο σχέδιο που προβλέπει παραμονή του ισραηλινού στρατού στη χώρα, με προϋπόθεση τον αφοπλισμό και τη διάλυση της Χεζμπολάχ από τον λιβανέζικο στρατό, που στην ουσία σπρώχνει τη χώρα σε εμφύλιο πόλεμο. Πριν από δεκαπέντε μέρες, ο τέταρτος γύρος συνομιλιών του Ισραήλ και της «πρόθυμης» λιβανέζικης κυβέρνησης **Αούν** κατέληξε σε ανανέωση της «εκεχειρίας» μέσω της δημιουργίας «ζωνών ασφαλείας» εντός του Λιβάνου, της οποίας η εφαρμογή από το Ισραήλ θα εξαρτάται από την πλήρη παύση πυρών και αποχώρηση της Χεζμπολάχ από την περιοχή νότια του ποταμού Λιτάνι. Στην κοινή τους δήλωση αναφέρεται ότι «η ασφάλεια και ο σεβασμός της εδαφικής ακεραιότητας του Ισραήλ μπορούν να επιτευχθούν μόνο μέσω του αφοπλισμού της Χεζμπολάχ και της διάλυσης των υποδομών της σε ολόκληρο τον Λίβανο».

Ήδη ο υπ. Άμυνας του Ισραήλ **Κατζ** δήλωσε μετά την ανακοίνωση της συμφωνίας ΗΠΑ-Ιράν ότι «ο Νετανιάχου και εγώ ακολουθούμε μια σαφή πολιτική, βάσει της οποίας ο ισραηλινός στρατός θα παραμείνει στις ζώνες ασφαλείας στον Λίβανο, τη Συρία και τη Γάζα επ' αόριστον για να προστατεύσει τα σύνορα και τις ισραηλινές κοινότητες από τζιχαντιστικά στοιχεία» και ότι «το Ισραήλ θα ανταποδώσει με πλήρη ισχύ, εάν η Ισλαμική Δημοκρατία του επιτεθεί σε απάντηση στις στρατιωτικές επιχειρήσεις του στον Λίβανο».

Από την διπλή ανακοίνωση της συμφωνίας και μετά, η Χεζμπολάχ σταμάτησε τις επιθέσεις εναντίον του Ισραήλ, πιθανά αναμένοντας τους όρους του μνημονίου χωρίς να έχει βγάλει επίσημη ανακοίνωση. Αλλά πάγια θέση της οργάνωσης, όπως εκφράστηκε πριν από δέκα μέρες και από τον ηγέτη της **Ναΐμ Κασέμ** είναι ότι

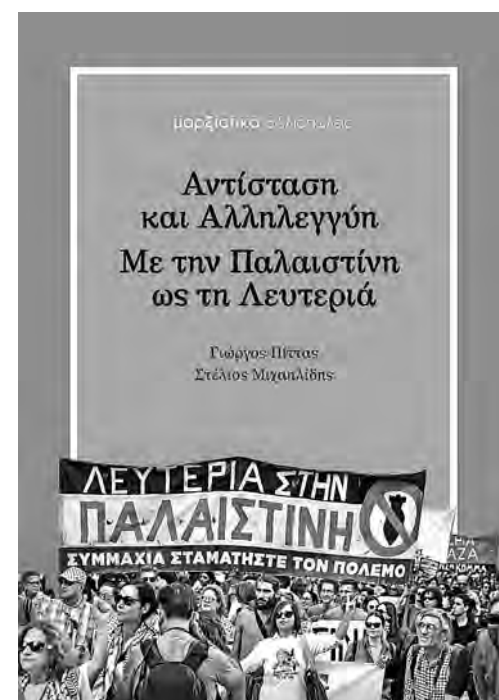
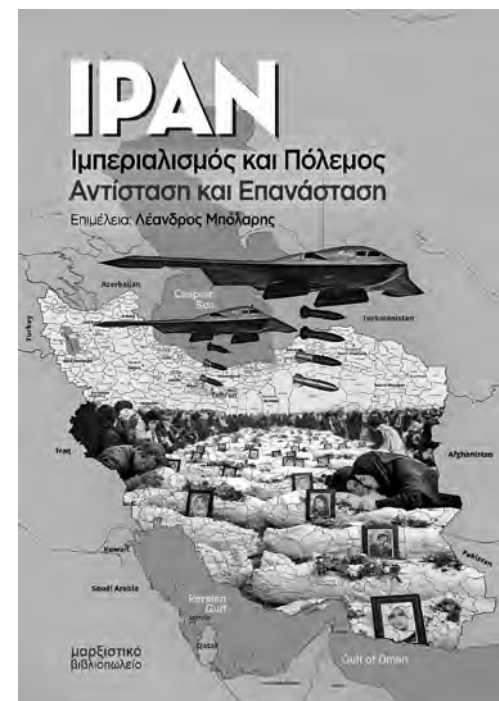
«όσο το Ισραήλ παραμένει στο έδαφος του Λιβάνου, η αντίσταση θα συνεχιστεί».

Το ίδιο ακριβώς είναι το μήνυμα που εκπέμπουν και οι οργανώσεις της Παλαιστινιακής Αντίστασης από την Γάζα απέναντι στις απειλές του Ισραήλ να καταλάβει το 70% της Γάζας. Δηλώνοντας κατηγορηματικά ότι δεν είναι διατεθειμένες να προχωρήσουν στη δεύτερη φάση της μόνο κατ' όνομα «εκεχειρίας» Τραμπ, την πρώτη φάση της οποίας παραβιάζει ασταμάτητα το Ισραήλ δολοφονώντας καθημερινά και εμποδίζοντας τη λιγοστή βοήθεια να φτάσει στη Λωρίδα.

Αργά ή γρήγορα ο Τραμπ θα ξαναβρεθεί μπροστά σε νέα διλήμματα και δεν θα αφορούν μόνο την πρόοδο των διαπραγματεύσεων με το Ιράν πάνω στα πυρηνικά, τις αποζημιώσεις και την άρση των κυρώσεων αλλά τον Λίβανο και την Παλαιστίνη.

Γιώργος Πίτσας

Διαβάστε επίσης

Επιμένουμε απεργιακά

Την Πέμπτη 11 Ιούνη, στη συνεδρίαση του το Γενικό Συμβούλιο της ΠΟΕ-ΟΤΑ ανέστειλε την προκηρυγμένη απεργία της Παρασκευής 12 Ιούνη στους δήμους.

Η κυβέρνηση με το σχέδιο νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών υποχώρησε σε κάποια αιτήματα των εργαζομένων. Η αναστολή της απεργίας ήταν λάθος κίνηση από την ηγεσία της ΠΟΕ-ΟΤΑ. Η κλιμάκωση των κινητοποιήσεων μπορούσε να επεκτείνει τις διεκδικήσεις, να βάλει στο τραπέζι τη μονιμοποίηση των συμβασιούχων, να μετατρέψει την υποχώρηση της κυβέρνησης σε “άτακτη φυγή”.

«Λέμε καθαρά, ότι αν η ομοσπονδία

ΔΗΜΟΙ

αξιοποιούσε αυτόν τον ένα και πλέον μήνα μετά την απεργία στις 24 Απρίλη για να κλιμακώσει απεργιακά, θα μπορούσαμε να τα πάρουμε όλα, δηλαδή θα μπορούσαμε να κερδίσουμε την ΜΟΝΙΜΟΠΟΙΗΣΗ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΣΥΜΒΑΣΙΟΥΧΩΝ και να επιταχύνουμε την πτώση της κυβέρνησης Μητσοτάκη», σημειώνει στην ανακοίνωση του ο **Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης**. «Δεν ξεχνάμε ότι με την απεργία διαρκείας το 2017 αναγκάσαμε την τότε κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ να μονιμοποιήσει χιλιάδες ερ-

γαζόμενους στους ΟΤΑ. Ούτε ξεχνάμε τις μεγάλες απεργίες των συμβασιούχων το 2004 που ανάγκασαν την κυβέρνηση Καραμανλή να μονιμοποιήσει 68.000 συμβασιούχους σε όλο το δημόσιο. Ούτε ξεχνάμε τις μεγάλες απεργίες του κλάδου τις δεκαετίες του '80 και του '90 που οδήγησαν στην μονιμοποίηση δεκάδων χιλιάδων συμβασιούχων συναδέλφων. Με απεργίες διαρκείας κερδίσαμε οι εργαζόμενοι το δικαίωμα μας στην μόνιμη δουλειά όλες τις προηγούμενες φορές, και το ίδιο χρειάζεται να κάνουμε και τώρα, απέναντι στην συμμορία του Μητσοτάκη».

Σ.Γ.

ΔΑΣΚΑΛΟΙ

Εμπρός για Συνέδριο μάχης

Συνεχίζονται οι εκλογές των σωματείων των εκπαιδευτικών στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση, για αντιπροσώπους στο 95ο της ΔΟΕ. Το συνέδριο θα γίνει από τις 23 μέχρι τις 26 Ιούνη στο ξενοδοχείο Novotel στην Αθήνα. Το Δίκτυο Εκπαιδευτικών «η Τάξη μας» δίνει τη μάχη για να βγουν ενισχυμένα τα σχήματα της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς. Για να μπορέσουν οι ανοιχτές μάχες των εκπαιδευτικών να οδηγηθούν στη νίκη.

Την Τρίτη 16 Ιούνη, την ώρα που η Εργατική Αλληλεγγύη πήγαινε στο τυπογραφείο, εκλογές γινόντουσαν στον **ΣΕΠΕ Μεσσηνίας**, με το σχήμα Αιχμή στην Εκπαίδευση να διεκδικεί για ακόμη μία χρονιά την πρωτιά στον Σύλλογο.

Την Τετάρτη 17 Ιούνη προχωρά σε εκλογές ο **ΣΕΠΕ Γλυφάδας-Βάρης-Βούλας-Βουλιαγμένης**. Ο **Στέλιος Γιαννούλης**, μέλος ΔΣ του Συλλόγου και του σχήματος των Παρεμβάσεων στον Σύλλογο μίλησε στην ΕΑ: «Είμαστε η μόνη πολιτική δύναμη στον Σύλλογο η οποία είναι υπαρκτή όχι μόνο σε επίπεδο τοπικό, συνδικαλιστικά αλλά και πολιτικά με συμμετοχή σε όλη τη σύγκρουση των τελευταίων χρόνων για την υπεράσπιση του δημόσιου σχολείου. Διεκδικούμε με τη δουλειά που έχουμε κάνει να ανεβάσουμε τη συμμετοχή για να μπορέσουμε να βγάλουμε και τρίτη έδρα. Αυτός είναι και ο στόχος των Παρεμβάσεων.

Διπλή μάχη

Από εκεί και πέρα υπάρχει μία διπλή μάχη στο Συνέδριο. Είναι μεγάλη μάχη το συνέδριο να επιβεβαιώσει ότι εξακολουθούμε να αντιμετωπίζουμε την αξιολόγηση μέσα από την απεργία-αποχή. Το δεύτερο μεγάλο ζήτημα που συνδέεται με την απεργία-αποχή είναι η διεκδίκηση της απόφασης για 48ωρη απεργία το δεύτερο δεκαήμερο του Σεπτέμβρη. Το να ξεκινήσουμε τη χρονιά απεργιακά είναι κάτι το οποίο μπορεί να μας δώσει τη δυναμική που χρειαζόμαστε απέναντι σε μια κυβέρνηση που βουλιάζει κάτω από τα βάρη των σκανδάλων, κάτω από τον αυταρχισμό και την οργή που προκαλεί με τα πειθαρχικά, τις διώξεις, την οργή για τις ανοιχτές πλέον μπιζνες που κάνουνε παντού και στην εκπαίδευση με το πολλαπλό βιβλίο. Προωθούν αυτούς που κάποτε ονομάζανε παραπαιδεία, τους Πουκαμισάδες, τους Πατάκηδες και τους φροντιστηριακούς ομίλους, βάζοντας τους να γράφουν τα βιβλία για το δημόσιο σχολείο. Την ίδια στιγμή επικρατεί οργή για τα ζητήματα των μισθών. Οι δημόσιοι υπάλληλοι στην Ελλάδα, είναι οι πιο κακοπληρωμένοι πανευρωπαϊκά, σε συνθήκες ακρίβειας που καλπάζει.

Όλα αυτά δημιουργούν ένα εκρηκτικό μείγμα το οποίο δυστυχώς με τη στάση της το τελευταίο διάστημα η Ομοσπονδία φροντίζει να μην το εκφράσει, αλλά να το χαντακώσει. Οπότε η μάχη των εκλογών για εμάς, είναι μάχη να πάμε πιο δυνατοί στο συνέδριο, να μπορέσουμε να βγάλουμε την ίδια την Ομοσπονδία πιο δυνατή γιατί μόνο με την ομοσπονδία μπορούμε να δώσουμε τη μάχη αυτή με όρους νίκης. Για να γίνει αυτό πρέπει να ξεφορτωθούμε τη Νέα Δημοκρατία και όλους τους μηχανισμούς που προσπαθούν να κρατήσουν την οργή και την ανάκτηση σε ένα επίπεδο αποδοχής, μιλάμε για ΔΑΚΕ, ΔΗΣΥ και Δίκτυο. Το συνέδριο θα γίνεται σε περίοδο που η κυβέρνηση θα ήθελε πολύ οι μάχες να σταματάνε και να χαιρετιόμαστε για το καλοκαίρι. Όμως τις ίδιες μέρες, μία σειρά κλάδοι, οι οικοδόμοι, οι εργαζόμενοι στα τρόφιμα ποτά και σε επισιτισμό τουρισμό θα είναι στον δρόμο απεργιακά. Χρειάζεται να μπορέσουμε να πάμε σε αποφάσεις αγωνιστικές τις οποίες ξέρουμε πάρα πολύ καλά ότι ο κλάδος τις θέλει και πιστεύουμε ότι εμείς μπορούμε να τις κερδίσουμε».

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΑΣΥΛΟΥ

Η Παρασκευή 12 Ιούνη ήταν η μέρα που το **Ρατσιστικό Σύμφωνο Μετανάστευσης και Ασύλου** τέθηκε σε εφαρμογή για τα κράτη-μέλη της ΕΕ. Εκείνη τη μέρα σε 24ωρη απεργία προχώρησαν οι εργαζόμενοι της Υπηρεσίας Ασύλου και της Αρχής Προσφύγων του υπουργείου Μετανάστευσης και Ασύλου. Η παράσταση διαμαρτυρίας έγινε έξω από το κτήριο του υπουργείου στη Νίκαια καθώς και στα κατά τόπους γραφεία ασύλου.

Στην απεργία καλούσαν ο Σύλλογος Υπαλλήλων Υπηρεσίας Ασύλου και Αρχής Προσφυγών, το Σωματείο Εργαζομένων Συμβασιούχων στην Υπηρεσία Ασύλου, και το Σωματείο Εργαζομένων Προσφυγικού και Συναφών Δομών Κοινωνικής Μέριμνας Aylan. Βασικά αιτήματα της απεργίας ήταν η ενίσχυση της Υπηρεσίας Ασύλου και της Αρχής Προσφύγων με προσωπικό, μονιμοποίηση των συμβασιούχων, ο τερματισμός της διοικητικής διαχείρισης που φέρνει την εξουθένωση του προσωπικού και η ουσιαστική προστασία του δικαιώματος στο άσυλο.

Σε ανακοίνωση του το **Σωματείο Εργαζομένων Συμβασιούχων στην Υπηρεσία Ασύλου** αναφέρει: «Οι εργαζόμενοι ΙΔΟΧ της Υπηρεσίας Ασύλου και της Αρχής Προσφυγών έχουμε πλέον δικαιωθεί με πρωτόδικη δικαστική απόφαση, η οποία αναγνωρίζει ότι οι ανάγκες που καλύπτουμε δεν είναι έκτακτες ή περιστασιακές. Παρ' όλα αυτά, αντί η κυβέρνηση να επιλέξει τον δρόμο του σεβασμού προς τη Δικαιοσύνη και να προχωρήσει σε παραίτηση από τα ένδικα μέσα, επιμένει να παρατείνει την εργασιακή ανασφάλεια και την ομηρία εργαζομένων που κρατούν όρθιες τις υπηρεσίες ασύλου της χώρας».

Οι εργαζόμενοι κατήγγειλαν τα ψέματα για δήθεν θεσμικά εμπόδια και τις σαφείς πολιτικές επιλογές της κυβέρνησης που αντί να μονιμοποιεί τους εργαζόμενους στην Υπηρεσία Ασύλου προσλαμβάνει κι άλλους λιμενικούς.

Στη συγκέντρωση το παρών έδωσε συνεργείο της Εργατικής Αλληλεγγύης και της ΚΕΕΡΦΑ καλώντας στο επόμενο μεγάλο σταθμό για το αντιρατσιστικό κίνημα: την διαδήλωση της 19 Ιούνη, στην επέτειο των 3 χρόνων από το έγκλημα στην Πύλο.

ΣΕΡΕΤΕ

Σε 24ωρη πανελλαδική απεργία προχώρησαν την Τετάρτη 10 Ιουνίου οι εργαζόμενοι στην έρευνα με βασικό σύνθημα: “Έρευνα για τις κοινωνικές ανάγκες- όχι για τον πόλεμο”. Η απεργιακή συγκέντρωση στην Αθήνα έγινε στο Υπουργείο Ανάπτυξης. Συμμετείχαν μια σειρά σωματεία των ερευνητών,

Κατά τη διάρκεια της συγκέντρωσης παρέμβαση έγινε στο Υπουργείο. Μετά τη συγκέντρωση ακολούθησε πορεία προς τα Προπύλαια. Η συνέχεια με κλιμάκωση των απεργιακών κινητοποιήσεων και δράσεων των ερευνητών είναι ο μόνος δρόμος .

ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ

Σε 24ωρη πανελλαδική απεργία προχώρησαν την Τετάρτη 10 Ιούνη οι δικαστικοί υπάλληλοι μετά από κάλεσμα της ΟΔΥΕ. Η απεργιακή συγκέντρωση στην Αθήνα έγινε στο Συμβούλιο της Επικρατείας. Μετά την συγκέντρωση ακολούθησε πορεία προς το Υπουργείο Οικονομικών.

«Η απεργία είχε τέτοια επιτυχία που σε πολλά τμήματα η συμμετοχή έφτασε πάνω από το 90%», δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη η **Θάλεια Γεωργοπούλου**, δικαστική υπάλληλος. «Κλείσανε τα δικαστήρια, όλα τα τμήματα και δικαστικά καταστήματα. Στην Αττική έκλεισε ο Πειραιάς, η Αθήνα και τα διοικητικά. Όλες οι διαδικασίες σταματήσανε. Βασικό σύνθημα της απεργίας ήταν: “ένας εργαζόμενος τρία τα κενά”, για την υποστελέχωση που αντιμετωπίζουμε.

Έχουμε συνέλευση την Πέμπτη 18 Ιούνη για να σχεδιάσουμε την κλιμάκωση των κινητοποιήσεων μας. Θα συζητήσουμε για τα αιτήματά μας, το επίδομα ανθυγιεινών συνθηκών που μας το έκοψαν με τα μνημόνια αλλά στους δικαστές δεν το έκοψαν ποτέ. Είναι και ταξικό το θέμα. Θα συζητήσουμε το αίτημα του απεργιακού ταμείου που δεν έχει γίνει τίποτα για την υλοποίηση του εδώ και δύο χρόνια και θα ξαναβάλουμε πρόταση για να γράφονται και οι εργολαβικοί εργαζόμενοι στον Σύλλογο».

10/6, Απεργία δικαστικών υπαλλήλων. Φωτό: Άννα Αδαμίδη

ΕΦΚΑ

Απεργία
17 Ιούνη

Σε 24ωρη πανελλαδική απεργία προχωρούν οι εργαζόμενοι στον ΕΦΚΑ την Τετάρτη 17 Ιούνη μετά από κάλεσμα της ομοσπονδίας τους. Η απεργιακή συγκέντρωση θα γίνει στις 11 το πρωί στο Υπουργείο Εργασίας (Σταδίου 29)

Οι εργαζόμενοι διεκδικούν: Άμεση πρόσληψη εκατοντάδων μόνιμων εργαζομένων. Κάλυψη θέσεων ευθύνης μέσω διαφανών κρίσεων, χωρίς συμμετοχή ιδιωτών «golden boys». Διαχείριση της ακίνητης περιουσίας του ΕΦΚΑ από τον ίδιο τον φορέα, με διαφάνεια και συμμετοχή ασφαλισμένων, συνταξιούχων και εργαζομένων. Ενίσχυση των ελεγκτικών μηχανισμών για την καταπολέμηση της εισφοροδιαφυγής και εισφοροκλοπής. Ουσιαστικές μισθολογικές αυξήσεις, επαναφορά 13ου και 14ου μισθού, αύξηση αφορολόγητου και μέτρα κατά της ακρίβειας και της αισχροκέρειας.

«Η δολοφονική επίθεση που έγινε πρόσφατα στη Τοπική Διεύθυνση ΕΦΚΑ Κεραμεικού, δεν αποτελεί ένα τυχαίο γεγονός, αλλά σαν βάση του έχει την έντεχνη και πολύχρονη δηλητηρίαση της κοινωνίας, με λογικές κοινωνικού αυτοματισμού, εχθροπάθειας και κανιβαλισμού, σε βάρος του δημόσιου τομέα και των εργαζομένων σε αυτόν», γράφει μεταξύ άλλων στην ανακοίνωση της για την απεργία η ΠΟΣΕ-ΕΦΚΑ.

«Οι εργαζόμενοι στον ΕΦΚΑ έχουμε χρέος απέναντι στην Αλήθεια, την Κοινωνία και την επαγγελματική μας αξιοπρέπεια, να ενημερώνουμε με κάθε διαθέσιμο τρόπο τους πολίτες, πως για τις όποιες περικοπές έχουν υπάρξει στις συντάξεις και τις παροχές και για τα όποια γραφειοκρατικά προβλήματα αντιμετωπίζουν στην επαφή τους με τις υπηρεσίες του φορέα μας, ευθύνονται οι διαχρονικές κυβερνητικές αποφάσεις κι επιλογές και όχι οι λιγοστοί και εξαντλημένοι από την πίεση και την υπερπροσπάθεια υπάλληλοι του ΕΦΚΑ. Οι εργαζόμενοι στον ΕΦΚΑ γνωρίζουμε, ότι η λειτουργία του φορέα και τα σημαντικά αποτελέσματα που έχουν επιτευχθεί σε αυτόν, βασίζονται μονάχα στο φιλότιμο και την καθημερινή υπερπροσπάθεια και υπερεργασία των εργαζομένων του».

Στις 24 Ιούνη απεργούν τρεις μεγάλοι κλάδοι του ιδιωτικού τομέα. Οι εργαζόμενοι στον Επισιτισμό-Τουρισμό, οι εργαζόμενοι στην Οικοδομή και στα Τρόφιμα-Ποτά απεργούν με βασικά αιτήματα τις Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας και τις αυξήσεις για όλους και όλες. Ο Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης οργανώνει με όλες του τις δυνάμεις την επιτυχία της απεργίας.

Είναι μία μέρα που το κέντρο της Αθήνας θα γεμίσει με απεργούς. Η συγκέντρωση των οικοδόμων θα γίνει στην πλατεία Κάνιγγος στις 11πμ. Η συγκέντρωση της Ομοσπονδίας Επισιτισμού- Τουρισμού θα γίνει στο Υπουργείο Εργασίας στις 11πμ. Το Συνδικάτο Επισιτισμού-Τουρισμού συγκεντρώνεται στην Ένωση Ξενοδόχων (Σταδίου 24) με την προοπτική να ενωθούν με την Ομοσπονδία. Η Ομοσπονδία Γάλακτος-Τροφίμων Ποτών καλεί στις 11 το πρωί στα γραφεία του ΣΕΒ και θα ακολουθήσει πορεία στο Υπουργείο Εργασίας.

Οικοδόμοι

Μόνο την εβδομάδα που πέρασε σημειώθηκαν δύο εργατικά ατυχήματα σε εργοτάξια. Την Τρίτη 9 Ιούνη, εργάτης στο Καζίνο IRCE μετά από 10 ώρες συνεχόμενης εργασίας, κατά την τοποθέτηση λαμαρίνας ακρωτηρίασε το δάχτυλο του. Το Σωματείο Εργαζομένων στο έργο του Ελληνικού έχει πάρει απόφαση για 48ωρη απεργία στις 23 και 24 Ιούνη. Την Τρίτη 23 Ιούνη θα γίνει απεργιακή συγκέντρωση στις 9.30 π.μ. στην πύλη του «Riviera Tower» στο έργο του Ελληνικού.

Την Πέμπτη 11 Ιούνη Αιγύπτιος οικοδόμος έπεσε από σκαλωσιά 20 μέτρων στο εργοτάξιο κατασκευής του γηπέδου του Παναθηναϊκού στο Βοτανικό. Ο οικοδόμος μεταφέρθηκε στο Αττικό Νοσοκομείο, όπου διασωληνώθηκε. Την Τρίτη 16 Ιούνη, την ώρα που γράφονταν αυτές οι γραμμές οι εργαζόμενοι πραγματοποιού-

Οικοδόμοι, Τρόφιμα-Ποτά
και Επισιτισμός-Τουρισμός
απεργούν στις 24 Ιούνη

σαν παύση εργασίας μέχρι να διενεργηθεί έλεγχος από το Σώμα Επιθεώρησης Εργασίας. Ομάδα της Εργατικής Αλληλεγγύης έκανε παρέμβαση στο εργοτάξιο του Παναθηναϊκού στον Βοτανικό, καλώντας όλους τους εργαζόμενους σε συμμετοχή στα αντιρατσιστικό συλλαλητήριο στις 19 Ιούνη για τα 3 χρόνια από το έγκλημα στην Πύλο και στην απεργία στις 24 Ιούνη.

Τρόφιμα-Ποτά

«Για μην θρηνήσουμε άλλες «ΒΙΟΛΑΝΤΕΣ» με τις πέντε νεκρές εργάτριες, για να μην θρηνήσουμε άλλους νεκρούς συναδέλφους οικοδόμους στα γιαπιά και στα «μεγάλα έργα», για να μην θρηνούμε καθημερινά νεκρούς συναδέλφους ντελιβεράδες. Για να μην τους αφήσουμε να μετατρέψουν όλους τους χώρους δουλειάς σε απέραντα Τέμπη», γράφει στην προκήρυξη του ο Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης. Το εργοδοτικό έγκλημα στο εργοστάσιο Βιολάντα σημάδεψε την περασμένη χρονιά. Ανέδειξε για άλλη μία φορά, τις θανατηφόρες παραλείψεις και μαγειρέματα της εργοδοσίας. Και την ίδια στιγμή, τι σημαίνουν τα βάρη του σεξισμού και της γυναικείας καταπίεσης, που ανάγκασε τις γυναίκες να δουλεύουν νυχτερινή βάρδια για να προσέχουν τα παιδιά τους.

Επισιτισμός-Τουρισμός

Την απεργία στις 24/6 οργανώνουν οι εργαζόμενοι στον επισιτισμό-τουρισμό που σηκώνουν στις πλάτες

ΕΞΟΡΜΗΣΕΙΣ για την ΑΠΕΡΓΙΑ στις 24 ΙΟΥΝΗ

Τετάρτη 17/6

Εργοστάσιο Παυλίδης, 9.30μμ

Πέμπτη 18/6

Εργοστάσιο ΙΟΝ, 1.30μμ
Εργοτάξιο Ελληνικού, 2μμ
Εργοτάξιο Δικαστηρίων Πειραιά, 7πμ
Εργοτάξιο ΜΕΤΡΟ πλ. Κυψέλης, 7πμ
Εργοτάξιο ΜΕΤΡΟ Γαλατσίου, 7πμ
Επισιτισμός πλ. Βαρνάβα, Υμηττού, 6μμ
Επισιτισμός Περιστερί, Βεάκη, 8.30μμ

Επισιτισμός Θεσ/νικη, Καμάρα, Ναυαρίνο, 8.30μμ

Παρασκευή 19/6

Εργοστάσιο ΦΑΓΕ, 5.30πμ

Σάββατο 20/6

Επισιτισμός Εξάρχεια, 1μμ
Επισιτισμός Πετράδων 1μμ
Επισιτισμός Καλλιθέα 1μμ
Επισιτισμός Πασαλιμάνι, 2μμ
Επισιτισμός Νέα Σμύρνη, 12.30μμ
Επισιτισμός Ζωγράφου,

πλ. Γαρδένιας, 12.30μμ
Επισιτισμός Πανόρμου, 1.30μμ
Επισιτισμός Κυψέλη, Φ. Νέγη, 2μμ

Κυριακή 21/6

Επισιτισμός Κεραμεικός, Μεγάλου Αλεξάνδρου, 6μμ

Δευτέρα 22/6

Εργοστάσιο ΝΙΚΑΣ, 5.30πμ
Επισιτισμός Σύνταγμα, Μητροπόλεως, 5μμ

Τρίτη 23/6

Εργοτάξιο Βοτανικού, 7πμ

τους τα βάρη του κύματος τουριστών τους καλοκαιρινούς μήνες. «Οργανώνουμε με όλες μας τις δυνάμεις την απεργία στις 24 Ιούνη», σημειώνει στην προκήρυξη του ο Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης. «Σε κάθε χώρο δουλειάς συγκροτούμε ομάδες απεργών που ενημερώνουν όλους τους/τις συναδέλφους, και εξασφαλί-

ζουμε ότι στις 24 Ιούνη θα νεκρώσουν όλοι οι εργασιακοί χώροι, και θα πλημμυρίσουν οι απεργιακές συγκεντρώσεις των συνδικάτων με απεργούς με τα πανό τους. Ο Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης, σε καλεί να οργανώσουμε μαζί αυτήν την μάχη».

Σοφία Γαρμπή

ΕΡΓΟΤΑΞΙΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ

Το σωματείο των εργαζομένων στο εργοτάξιο του Ελληνικού καλεί σε 48ωρη απεργία. Το πρώτο και πιο σημαντικό πράγμα που διεκδικούμε είναι οι μετανάστες να είμαστε ορατοί στην κυβέρνηση γιατί δουλεύουμε σε συνθήκες σύγχρονης σκλαβιάς. Δουλεύουμε χωρίς δικαιώματα και ο βασικός λόγος που συμβαίνει αυτό είναι το ότι δεν έχουμε χαρτιά. Απαιτούμε χαρτιά για όλους. Ο μόνος τρόπος για να μας δουν είναι να σταματήσουμε τη δουλειά και να απεργήσουμε. Ελπίζουμε η απεργία να πιέσει την εταιρεία και τους εργολάβους να μιλήσουν με την κυβέρνηση. Είμαστε η ραχοκοκκαλιά του έργου, χρίζεται στους ώμους και ακόμα δεν έχουμε δικαιώματα. Κάνουμε ψεύτικα χαρτιά, η εταιρεία χρειάζεται εργάτες, αλλά μας λένε να μη ζητάμε τίποτα.

Έχουμε πολλαπλά ατυχήματα στο εργοτάξιο, κάθε εβδομάδα από ένα. Το τελευταίο ατύχημα συνέβη σε εργάτη από το Νεπάλ που δούλευε στην πλευρά του Καζίνο για το χτιστεί ένας πύργος που ονομάζουμε «Hard Rock». Σε αυτό το ατύχημα έχασε μέρος του δαχτύλου του. Υπάρχουν ατυχήματα και για τα οποία δεν ακούμε γιατί οι εργάτες πιέζονται να μη μιλήσουν γι' αυτά γιατί φοβούνται ότι θα «μπλέξουν». Ο λόγος που συμβαίνουν αυτά τα ατυχήματα είναι η έλλειψη μέτρων ασφαλείας. Ακόμη και αν αυτά ήταν αρκετά, θα είχαμε ακόμη ατυχήματα εξαιτίας της πίεσης. Δουλεύουμε υπερωρίες, στην πλευρά του

εργοτάξιου που λέγεται «Hard Rock» δουλεύουν 10, 12 και 14 ώρες. Αν κάποιος αρνηθεί, τον απειλούν με απόλυση. Απαιτούμε να μη δουλεύουμε υπερωρίες, να έχουμε νόμιμα έγγραφα, αυξήσεις στους μισθούς μας, συμβάσεις, ασφάλιση, ένσημο.

Σαν μετανάστες αντιμετωπίζουμε τον ρατσισμό, απευθείας στη δουλειά. Με χαρακτηρισμούς, με λέξεις όπως το ότι δεν είμαστε έξυπνοι. Προσπαθούν με αυτόν τον τρόπο να μας κρατάνε στα χαμηλότερα μεροκάματα, να κάνουν τη βαριά δουλειά, να μας λένε ότι δεν μπορούμε να πάρουμε αυξήσεις και αν θέλουμε να πάρουμε να δουλεύουμε 20 ώρες για να «αποδείξουμε» τους εαυτούς μας. Ο ρατσισμός βρίσκεται και έξω από το εργοτάξιο. Στην Καλλιθέα, δύο Αιγύπτιοι χτυπήθηκαν από φασίστες που είπαν, «επειδή είναι μετανάστες, είναι κλέφτες».

Όλες οι εθνικότητες μεταναστών αντιμετωπίζουμε τον ίδιο ρατσισμό. Γι' αυτό θα συμμετέχουμε στο συλλαλητήριο στις 19 Ιούνη για να βάλουμε τέλος στον ρατσισμό και τον φασισμό. Κάνουμε εξορμήσεις, μοιράσματα στο εργοτάξιο και στο μετρό Φαλήρου για την απεργία. Δίνουμε προκηρύξεις στα αγγλικά και σε άλλες γλώσσες που γράφουν για τα δικαιώματα των εργατών στο Ελληνικό. Και οργανώνουμε συνέλευση για τους Άραβες μετανάστες το επόμενο διάστημα. Θέλουμε να οργανωθούμε, να συνεργαστούμε με το σωματείο για να πιέσουμε την εταιρεία στο Ελληνικό.

Ράντι, εργάτης στο εργοτάξιο του Ελληνικού

Διεθνής αντίσταση στον ρατσισμό

ΜΠΕΛΦΑΣΤ

Μαζικός αντιφασιστικός, αντιρατσιστικός ξεσηκωμός στη Βόρεια Ιρλανδία και όλη τη Βρετανία ήταν η απάντηση στο ρατσιστικό πογκρόμ που εξαπέλυσαν οργανωμένες φασιστικές συμμορίες την περασμένη εβδομάδα στο Μπέλφαστ. Την προηγούμενη Τρίτη στο Μπέλφαστ, εκατοντάδες φασίστες –ανενόχλητοι από την αστυνομία– πήγαν σε μια γειτονιά μεταναστών όπου έσπειραν τον τρόμο πυρπολώντας σπίτια και οχήματα ενώ επιτίθονταν σε όποιον/αν περνούσαν για μετανάστη. Οι εικόνες θύμιζαν το ρατσιστικό πογκρόμ που επιχείρησε η Χ.Α με επιθέσεις και μαχαϊρώματα εναντίον μεταναστών στο κέντρο της Αθήνας στις 10-12 Μάη του 2011.

Το Σάββατο 13 Ιούνη, οι αντιρατσιστές έδειξαν ότι οι δρόμοι ανήκουν σε αυτούς. Το Μπέλφαστ γνώρισε τη μεγαλύτερη αντιρατσιστική διαδήλωση στην ιστορία της πόλης, με πάνω από 20.000 άτομα στους δρόμους. Η κινητοποίηση οργανώθηκε από την οργάνωση «United Against Racism» (UAR). Πλήθος κόσμου συγκεντρώθηκε έξω από το Δημαρχείο του Μπέλφαστ κρατώντας πλακάτ με συνθήματα όπως «Το μίσος είναι η μόνη απειλή για τους δρόμους μας» και «Το Μπέλφαστ αντιτίθεται στον ρατσισμό». Οι διαδηλωτές φώναζαν συνθήματα «Πείτε το δυνατό, πείτε το καθαρά, οι πρόσφυγες είναι καλοδεχούμενοι εδώ» και «Ποιος είναι το Μπέλφαστ; Εμείς είμαστε το Μπέλφαστ».

Η **Ιβάνκα Αντόβα**, πρόεδρος της UAR Μπέλφαστ, δήλωσε: «Αυτή την εβδομάδα γίναμε μάρτυρες σε κάτι που δεν θα ξεχάσουμε ποτέ. Τις σκηνές με οικογένειες και μικρά παιδιά να εγκαταλείπουν τα σπίτια τους τρομοκρατημένα. Δεν θα ξεχάσουμε ποτέ πώς οι πλούσιοι και ισχυροί χρησιμοποίησαν τις διαδικτυακές τους πλατφόρμες σε αυτήν την κατεύθυνση. Δεν υπάρχει τίποτα νόμιμο στις ρατσιστικές σφαγές, και ο ρατσισμός δεν έχει θέση στην πόλη μας».

Νωρίτερα μέσα στην εβδομάδα τα συνδικάτα των υγειονομικών πραγματοποίησαν διαμαρτυρίες ενάντια στις ρατσιστικές επιθέσεις που δέχθηκαν εργαζόμενες σε νοσοκομεία. Ο **Τζέρι Κάρολ**, εκ μέρους του «**People Before Profit**» (PBP), της σοσιαλιστικής οργάνωσης που δραστηριοποιείται σε ολόκληρη την Ιρλανδία επιτέθηκε στον Έλον Μασκ για την υποκίνηση των πογκρόμ και δήλωσε ότι η πόλη δεν θα ανεχθεί τη «φασιστική ιδεολογία».

Ο **Ματ Κόλινς** από την ίδια οργάνωση μετέφερε την εικόνα από τη συνέλευση που έγινε στο Δυτικό Μπέλφαστ την παραμονή της διαδήλωσης: «Εκατοντάδες άνθρωποι από όλη την κοινότητα συγκεντρώθηκαν εκπροσωπώντας σχολεία, λέσχες νεολαίας και κάθε είδους παρόχους υπηρεσιών για να πουν όχι στον ρατσισμό που υποδαυλίζεται από την βρετανική ακροδεξιά και τους φασίστες».

Συγκέντρωση πραγματοποιήθηκε κι έξω από το δημαρχείο του **Ντέρι** όπου ο δημοτικός σύμβουλος του PBP **Σον Χάρκιν** τόνισε: «Οι μπράβοι του Βρετανού φασίστα Τόμι Ρόμπινσον έφτασαν στο Μπέλφαστ για να συμμε-

13/6, Γλασκώβη. Φωτό: Socialist Worker

τάσχουν σε αυτή την αηδιαστική ενέργεια. Το DUP (σ.σ. το μεγαλύτερο από τα κόμματα των «ενωτιστών» προτεσταντών που θέλουν τη Βόρεια Ιρλανδία ως κομμάτι της Βρετανίας και συμμετέχει στην πολυκομματική κυβέρνηση) είναι υπεύθυνο για τον ρατσιστικό τρόπο. Ακριβώς όπως ο Φάρατζ, ο Τραμπ και ο Μασκ, έχουν τροφοδοτήσει την παραπληροφόρηση και τις επιθέσεις σε κάθε ευκαιρία.

Ωστόσο, το ρατσιστικό πογκρόμ στο Μπέλφαστ δεν μπορεί να εξηγηθεί απλώς μέσα από το πρίσμα της μακράς ακροδεξιάς παράδοσης από τους «ενωτιστές» της Βόρειας Ιρλανδίας. Η ακροδεξιά κερδίζει έδαφος χάρη στην όξυνση των ρατσιστικών πολιτικών που ακολουθούν οι κυβερνήσεις στη Βρετανία, την ΕΕ και τις ΗΠΑ.

Αντιρατσιστικό Μπέλφαστ

«Αυτό είναι το Μπέλφαστ. Αντιρατσιστικό. Αντιφασιστικό. Ενωμένο. Όταν επιβάλλαν συλλογική τιμωρία στους γείτονές μας δεν ήταν το κράτος που υπερασπίστηκε τις κοινότητές μας. Ήταν οι άνθρωποι της εργατικής τάξης. Ήταν οι μετανάστες. Ήταν οι ενώσεις ενοικιαστών, οι συνδικαλιστές, οι ακτιβιστές της κοινότητας που στάθηκαν ενωμένοι και ενήργησαν ως ένα» ανέφερε σε ανακοίνωσή του το PBP.

«Η απάντηση σε αυτές τις ρατσιστικές επιθέσεις είναι η ίδια απάντηση σε κάθε κρίση που δημιουργείται από την ανισότητα, την εκμετάλλευση και τις προσπάθειες της άρχουσας τάξης να μας διαιρέσει: η αλληλεγγύη. Όταν οι πολιτικοί και οι πλούσιοι προσπαθούν να στρέψουν τους εργαζόμενους εναντίον των εργαζομένων, τους ντόπιους εναντίον των μεταναστών, το καθήκον μας είναι να χτίσουμε την ενότητα από τα κάτω. Η δύναμη που γέμισε τους δρόμους του Μπέλφαστ ήταν η δύναμη μιας διεθνούς εργατικής τάξης που αρνείται τον ρατσισμό, αρνείται τον φασισμό

13/6, Ρώμη. Φωτό: Ylenia Costoli/Al Jazeera

και αρνείται να επιτρέψει την εκμετάλλευση μιας τραγωδίας για να μας διαιρέσει».

Τα καλέσματα των ρατσιστών και των φασιστών σε συγκεντρώσεις στη Σκωτία και την Αγγλία το περασμένο Σάββατο με αφορμή το Μπέλφαστ ήρθαν αντιμέτωπα με μαζικές αντιρατσιστικές συγκεντρώσεις.

Η οργή ήταν τεράστια για τις απόπειρές τους, την περασμένη Τρίτη να κάνουν στο Σαουθάμπτον, τη Γλασκώβη, το Λίβερπουλ ό,τι έκαναν οι ομογάλακτοί τους στο Μπέλφαστ. Οι «μαζικότερες» από αυτές τις φασιστοσυνάξεις ήταν στην **Γλασκώβη** και το **Λίβερπουλ** όπου συμμετείχαν 200 περίπου άνθρωποι με τις υπόλοιπες να μαζεύουν λίγες δεκάδες, προκαλώντας και επιδιώκοντας επεισόδια.

Το Σάββατο στη μεγάλη αντιρατσιστική συγκέντρωση στη Γλασκώβη στην Σκωτία, 7.000 άτομα απάντησαν στις φασιστικές προκλήσεις ενώ στη νέα συγκέντρωση στην οποία καλούσαν οι φασίστες την ίδια μέρα, συμμετείχαν περίπου 70 οι οποίοι υπό την προστασία της αστυνομίας, προκαλούσαν χαιρετώντας φασιστικά, κρατώντας μεταξύ άλλων και ισραηλινές σημαίες.

Στο **Μπράιτον**, μια διαδήλωση που οργανώθηκε από τους South East Patriots και υποστηρίχθηκε από τον φασίστα **Νικ Τενκόνι**, ηγέτη του UKIP, συγκέντρωσε λιγότερους από 300 συμμετέχοντες. Αντιμετώπισαν μια μαζική αντιδιαδήλωση. Στο «Καρναβάλι κατά του φασισμού», που υποστηρίχθηκε από το **Stand Up To Racism**, (SUTR), οργανώσεις και συνδικάτα, συμμετείχαν πάνω από 4.000 άτομα.

Γ.Π.

ΡΩΜΗ

Δυο συγκεντρώσεις πραγματοποιήθηκαν το Σάββατο 13 Ιούνη στη Ρώμη με αφορμή μια ακροδεξιά πρωτοβουλία υπογραφών με στόχο τη λήψη σκληρότερων ρατσιστικών μέτρων κατά των μεταναστών και των προσφύγων στο πλαίσιο της υλοποίησης του νέου συμφώνου της ΕΕ από την κυβέρνηση Μελόνι.

Σύμφωνα με τα διεθνή ΜΜΕ «μια αντιμεταναστευτική πορεία στη συνοικία Πράτι της Ρώμης το Σάββατο συγκέντρωσε αρκετές χιλιάδες συμμετέχοντες, ενώ μια αντίπαλη φιλομεταναστευτική διαδήλωση σε άλλο σημείο της πόλης προσέλκυσε δεκάδες χιλιάδες». Σύμφωνα με το Associated Press η ρατσιστική συγκέντρωση συνοδευόταν από την ιαχή «Ντούτσε-Ντούτσε» και φασιστικούς χαιρετισμούς.

Η αντιφασιστική διαδήλωση στην οποία συμμετείχαν συνδικάτα, φοιτητικές ομάδες, αντιφασιστικές, αριστερές και αναρχικές οργανώσεις, κινήματα για το δικαίωμα στη στέγαση, συλλογικότητες υπέρ της Παλαιστίνης, κοινωνικά κέντρα κ.α, ξεκίνησε από την Piazzale del Verano ως αντίδραση στην πορεία υπέρ της λεγόμενης «επαναμετανάστευσης». Μεταξύ των πανό και των συνθημάτων που έφεραν οι διαδηλωτές ήταν τα εξής: «Μαζί, απορρίπτουμε τον ρατσισμό, τον πόλεμο και την εκμετάλλευση», «Ας ανατρέψουμε την κυβέρνηση Μελόνι».

ΠΑΡΙΣΙ

Πάνω από χίλιοι διαδηλωτές και διαδηλώτριες βρέθηκαν στο κέντρο του Παρισιού την Παρασκευή 12 Ιούνη, πρώτη μέρα εφαρμογής του νέου Κανονισμού Επιστροφών της ΕΕ και του νέου Συμφώνου «Μετανάστευσης και Ασύλου».

Συλλογικότητες των μεταναστών Χωρίς Χαρτιά, ασυνόδευτων ανηλίκων, αντιφασιστικές και αντιρατσιστικές οργανώσεις μαζί με οργανώσεις της επαναστατικής Αριστεράς και τοπικά συνδικάτα διαδήλωσαν ενάντια στην νέα ευρωπαϊκή νομοθεσία που εντείνει τις δολοφονικές ρατσιστικές πολιτικές, τις κρατήσεις και τις απελάσεις.

Με συνθήματα και κρατώντας πανό για την νομιμοποίηση των μεταναστών χωρίς χαρτιά, το δικαίωμα της ελεύθερης κίνησης και εγκατάστασης στην Ευρώπη, το δικαίωμα στη νόμιμη εργασία αλλά και για το κλείσιμο των Κέντρων Διοικητικής Κράτησης (των αντίστοιχων κολαστηρίων με τα ελληνικά ΠΡΟ.Κε.Κ.Α) όπου πρόσφατα αυτοκτόνησε ένας ακόμα νέος 25 ετών μετά από δύο ολόκληρα χρόνια κράτησης, έκλεισαν μια εβδομάδα τοπικών κινητοποιήσεων σε πολλές πόλεις της Γαλλίας.

Εκατοντάδες είναι οι συλλογικότητες, τα συνδικάτα, οι δήμαρχοι, οι οργανώσεις, καθηγητές, συνδικαλιστές και καλλιτέχνες που καλούν σε ένα επόμενο μαζικό ραντεβού στις 21 Ιούνη στο κέντρο του Παρισιού, ενάντια στον ρατσισμό της κυβέρνησης Μακρόν και της ΕΕ.

Δημήτρης Δασκαλάκης

Κάτω τα χέρια απ' τον Τζαβέντ!

Συγκέντρωση αλληλεγγύης στον Τζαβέντ Ασλάμ οργανώνει η ΚΕΕΡΦΑ την Παρασκευή 19 Ιούνη έξω από το Υπουργείο Μετανάστευσης και Ασύλου στις 11.30πμ. Λίγες ώρες πριν τα συλλαλητήρια για τα τρία χρόνια από το έγκλημα της Πύλου, ο πρόεδρος της Πακιστανικής Κοινότητας Ελλάδας "Η Ενότητα" δίνει μία ακόμα μάχη.

Δεν είναι η πρώτη φορά που ο Τζαβέντ Ασλάμ απειλείται με απέλαση. Από το 2005 μέχρι σήμερα είναι κόκκινο πανί για τις δεξιές κυβερνήσεις, τους ακροδεξιούς και τους φασίστες, την πρεσβεία και το καθεστώς του Πακιστάν. Η δράση του μαζί με τη **Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο** και την **ΚΕΕΡΦΑ** τον έχει κάνει νούμερο ένα στόχο διώξεων και προσπαθειών εξόντωσης με έκδοσή του στο Πακιστάν.

Το 2005 ο Τζαβέντ Ασλάμ ήρθε σε ρήξη με την κυβέρνηση της ΝΔ του **Κώστα Καραμανλή** και την πρεσβεία του Πακιστάν στην Αθήνα που έλεγχε ο τότε δικτάτορας της χώρας **Μουσάραφ**, όταν στήριξε την καταγγελία 28 Πακιστανών μεταναστών εργατών ότι έπεσαν θύματα απαγωγών από βρετανικές και ελληνικές μυστικές υπηρεσίες. Όπως κατήγγειλαν, τους άρπαξαν από την Αθήνα και τα Γιάννενα, τους έβαλαν κουκούλες και τους κράτησαν παράνομα σε μυστικές φυλακές (μία από αυτές αναγνωρίστηκε αργότερα στο Χαλκούτσι), βασανίζοντάς τους πριν τους αφήσουν ελεύθερους με απειλές να κρατήσουν το στόμα τους κλειστό.

Οι απαγωγές ήταν κομμάτι της ελληνικής συμμετοχής στον "πόλεμο κατά της τρομοκρατίας" που είχαν εξαπολύσει ο **Μπους**, ο **Μπλερ** και οι σύμμαχοί τους με τις επεμβάσεις στο Αφγανιστάν και το Ιράκ. Η κυβέρνηση της ΝΔ είχε αναλάβει τη στρατιωτική διοίκηση του αεροδρομίου της Καμπούλ στο Αφγανιστάν, είχε προσφέρει απλόχερα βάσεις όπως αυτή της Σούδας, είχε βοηθήσει στη μεταφορά τανκς στο Ιράκ. Ταυτόχρονα χτυπούσε τα δημοκρατικά δικαιώματα και τις ελευθερίες του κόσμου που αντιστεκόταν, ευθυγραμμισμένη με την τρομοκρατία του Μπους, ο οποίος έστηνε τα κολαστήρια του Γκουαντάναμο και του Αμπού Γκράμπι.

Ο Τζαβέντ Ασλάμ ήταν μόλις ένα μήνα εκλεγμένος πρόεδρος της Πακιστανικής Κοινότητας. Αλλά δεν δίστασε να τα βάλει με όλο αυτό το εγκληματικό κύκλωμα των ισχυρών του πλανήτη. Επέλεξε από τότε "πλευρά στην ιστορία" και αυτή ήταν να σταθεί στο πλευρό των θυμάτων, να αντισταθεί σθεναρά στην εκστρατεία ρατσισμού και ισλαμοφοβίας των σφαγών του Ιράκ και του Αφγανιστάν, να υπερασπιστεί τα δικαιώματα των συμπατριωτών του και όλων των μεταναστών εργατών -υπερασπίζοντας εντέλει τα δημοκρατικά δικαιώματα και τις ελευθερίες όλων μας.

Τον Σεπτέμβριο του 2005, ούτε δυο

Διαδήλωση αλληλεγγύης στον Τζαβέντ Ασλάμ τον Νοέμβριο 2006. Φωτό: Prisma

μήνες μετά τις απαγωγές, η Πακιστανική Κοινότητα διαδήλωσε για πρώτη φορά στη ΔΕΘ με πανό "Όχι κατοχή στο Ιράκ, Όχι στις απαγωγές, Όχι στην ισλαμοφοβία". Στις αρχές Γενάρη του 2006, μετά από δημοσίευμα του BBC που είχε δώσει διεθνή προβολή στις απαγωγές, έγινε η ιστορική συνέντευξη Τύπου της Πακιστανικής Κοινότητας και της Συμμαχίας Σταματήστε τον Πόλεμο στη ΓΣΕΕ μαζί με τα θύματα, τον δικηγόρο της κοινότητας **Φραγκίσκο Ραγκούση** και μέλη της Συμμαχίας όπως τον πρώην Υπουργό Δικαιοσύνης **Γεώργιο Αλέξανδρο Μαγκάκη** και τον τότε πρόεδρο του ΕΚΑ **Γρηγόρη Φελώνη**, που πήρε τεράστια δημοσιότητα.

Λίγο μετά ξέσπασε και το σκάνδαλο των υποκλοπών. Δείχνοντας ότι από το 2004 η κυβέρνηση Καραμανλή, για να φιλοξενήσει τους Ολυμπιακούς Αγώνες, είχε όχι μόνο αφήσει να αλυνίζον εδω οι πράκτορες της CIA και της MI6, αλλά είχε προχωρήσει και στις παρακολουθήσεις εκτοντάδων τηλεφώνων, ανάμεσα στα οποία και του συντονιστή της Συμμαχίας Σταματήστε τον Πόλεμο.

Η αντίδραση των υπεύθυνων στην αποκάλυψη των απαγωγών, ήταν το κουκούλωμα. Από τη μία ισχυριζόνταν ότι δεν έγιναν ποτέ. Ο **Βουλγαράκης**, υπουργός Δημόσιας Τάξης, μιλούσε για ψέματα και προβοκάτισες. Αναγκάστηκε να παραιτηθεί μετά το σκάνδαλο των υποκλοπών αφού και σε αυτό ήταν μπλεγμένος, αλλά η συγκάλυψη συνεχίστηκε. Ο διάδοχός του, ο **Πολύδωρας**, έλεγε προκλητικά "δεν θα κάνουμε ρυθμιστές του πολιτεύματος τους Πακιστανούς".

Ο Τζαβέντ για την ανυποχώρητη στάση του στοχοποιήθηκε από τις Πακιστανικές αρχές και την πρεσβεία στην Αθήνα που, σε συνεργασία με

την ελληνική κυβέρνηση, επιδίωξαν την απέλασή του στο Πακιστάν. Τον Νοέμβριο του 2006 η κυβέρνηση Καραμανλή τον συνέλαβε και τον έστειλε στις φυλακές Κορυδαλλού. Έμεινε εκεί 18 μέρες. Απελευθερώθηκε μετά από μια μεγάλη καμπάνια συμπαράστασης με τα συνδικάτα, τις σχολές, όλα τα κόμματα της αντιπολίτευσης, που εκφράστηκε σε ένα συγκλονιστικό συλλαλητήριο χιλιάδων ανθρώπων στο κέντρο της Αθήνας με σύνθημα "Λευτεριά στον Τζαβέντ Ασλάμ". Η υπόθεση έφτασε μέχρι τον Άρειο Πάγο που τον αθώωσε πανηγυρικά.

Σκευωρία

Η σκευωρία κατέρρευσε. Συνέχισαν, όμως, να συκοφαντούν τον Τζαβέντ και να τον κυνηγούν με κάθε τρόπο. Αλλά ποτέ δεν κατάφεραν να τον φимώσουν και να τον σταματήσουν. Όπως έλεγε ο ίδιος σε συνέντευξή του στην Εργατική Αλληλεγγύη τον Ιούλιο του 2025, στα είκοσι χρόνια από τις απαγωγές: «Αυτές οι επιθέσεις είτε σου κάνουν ζημιά και σε διαλύουν είτε σε κάνουν πιο δυνατό. Η κυβέρνηση ήθελε να μας θάψει. Εμείς, με τη βοήθεια της Συμμαχίας, γίναμε πιο δυνατοί».

Τα επόμενα χρόνια, ο Τζαβέντ Ασλάμ και η Πακιστανική Κοινότητα βρέθηκαν μαζί με την ΚΕΕΡΦΑ στην πρώτη γραμμή του αντιρατσιστικού και αντιφασιστικού κινήματος, υπερασπίζοντας τους μετανάστες από τις δολοφονικές επιθέσεις των ταγμάτων εφόδου της Χρυσής Αυγής και δίνοντας σκληρές μάχες ενάντια στις κυβερνητικές ρατσιστικές πολιτικές που τους έστρωναν το δρόμο.

Αντιτάχθηκαν στα στρατόπεδα συγκέντρωσης στην Αμυδαλέζα και την Κόρινθο, ενώ κινητοποίησαν δεκάδες χιλιάδες μετανάστες κατά των επιχει-

ρήσεων σκούπα "Ξένιος Δίας" του Δένδια τον Αύγουστο του 2012. Βρέθηκαν στο πλευρό των κατατρεγμένων εργατών ενάντια στην ρατσιστική εργοδοτική τρομοκρατία, από τους εργάτες γης στα φραουλοχώρα της Ν.Μανωλάδας, την Σκάλα Λακωνίας, την Θήβα, τον Μαραθώνα μέχρι τα εργοστάσια Ανακύκλωσης ΑΕ στον Ασπρόπυργο και Κ.Γεωργίου στον Αυλώνα. Στάθηκαν δίπλα στα θύματα της φασιστικής και ρατσιστικής βίας διαρκώς, καταγγέλλοντας τα πογκρόμ, τους εμπρησμούς, τα μαχαιρώματα αλλά και την αστυνομική βαρβαρότητα και συγκάλυψη των επιθέσεων των φασιστών που κορυφώθηκαν με τη δολοφονία του **Σαχζάτ Λουκμάν** και του **Παύλου Φύσσα**.

Ο Τζαβέντ έγινε ο σύνδεσμος με τους γονείς του Σαχζάτ Λουκμάν για να έρθουν στην Αθήνα και να διεκδικήσουν την τιμωρία των χρυσαυγιτών δολοφόνων του παιδιού τους. Η παρουσία τους ήταν καθοριστική για την επιτυχία της καμπάνιας που απαιτούσε δικαιοσύνη και κατέληξε στην πρώτη σε ελληνικό δικαστήριο καταδίκη με αναγνώριση του ρατσιστικού κινήτρου.

Η συμμετοχή στις απεργίες και όλους τους εργατικούς αγώνες, ως δείγμα της ενότητας της εργατικής τάξης, ντόπιων και μεταναστών, υπήρξε το σήμα κατατεθέν της Κοινότητας. Ο Τζαβέντ Ασλάμ ήταν με ομάδα Πακιστανών εργατών στην Μάνδρα το 2017 μετά τη μεγάλη πλημμύρα με τα φτυάρια στα χέρια βοηθώντας τους πληγέντες να καθαρίσουν σπίτια και δρόμους. Ήταν στο Μάτι το 2018 μετά τη μεγάλη πυρκαγιά βοηθώντας τους πυρόπληκτους. Η λειτουργία του σχολείου της Κοινότητας στο 144ο Δημοτικό Αθήνας στα Σεπόλια ήταν μια λαμπρή πρωτοβουλία που, παρά την λυσσασμένη αντίδραση των φασι-

στών της περιοχής, στηρίχτηκε ενεργά από τους εκπαιδευτικούς και τους γονείς της γειτονιάς και τελικά και από τον Δήμο Αθήνας.

Ο Τζαβέντ Ασλάμ και η Πακιστανική Κοινότητα δεν σταμάτησαν ποτέ να δίνουν μάχες ενάντια στην Πακιστανική πρεσβεία και τις μεθόδους της. Το 2016, μετά από ένα σχεδόν χρόνο δυναμικών κινητοποιήσεων έξω από το κτίριό της, κατάφεραν να εκδιώξουν έναν πρέσβη και δυο γενικούς γραμματείς που κατηγορούνταν από πολλούς μετανάστες για διαφθορά με εκβιασμούς και απειλές από κύκλωμα μπράβων. Και έδωσαν σκληρές κόντρες απέναντι σε όλες τις προσπάθειες της πρεσβείας να διαλύσει την Κοινότητα είτε με στημένους υποψήφιους στις εκλογές για τα όργανά της είτε με τη δημιουργία διασπαστικής κοινότητας.

Ο Τζαβέντ ήταν κεντρικός μάρτυρας στη δίκη των νεοναζι δολοφόνων της Χρυσής Αυγής, όταν την ίδια περίοδο ο πρέσβης του Πακιστάν προκλητικά έκανε συναντήσεις με τα υπόδικα ηγετικά μέλη της ναζιστικής οργάνωσης, τον **Παναγιώταρο** και τον ίδιο τον **Μιχαλολιάκο**. Το 2019 η Πακιστανική πρεσβεία απευθύνθηκε στον τότε υπουργό Μεταναστευτικής Πολιτικής ασκώντας μεγάλες πιέσεις για την έκδοσή του.

Ο Τζαβέντ ήταν και συνεχίζει μέχρι σήμερα να βρίσκεται μπροστά στον αγώνα ενάντια στο ρατσισμό και αλληλεγγύης στους πρόσφυγες, για να κλείσουν τα στρατόπεδα συγκέντρωσης, για να πάρουν όλοι άσυλο και χαρτιά, για να σταματήσουν τα εγκλήματα στα σύνορα. Πρωτοστατεί για να τιμωρηθούν οι δολοφόνοι της Πύλου, όντας ξανά ο σύνδεσμος με τις οικογένειες των θυμάτων του ναυαγίου στο Πακιστάν που διεκδικούν δικαιοσύνη.

Μέσα από όλη αυτή τη διαδρομή ο Τζαβέντ κέρδισε την αναγνώριση, την εκτίμηση και τον σεβασμό, όχι μόνο των μεταναστών από το Πακιστάν και άλλες χώρες, αλλά και χιλιάδων αγωνιστών/ριών από όλα τα κινήματα. Δεν είναι τυχαίο ότι τώρα την έκκληση που απαιτεί «να μη μετατραπεί η επιτροπή ασύλου σε εργαλείο απέλασης του Τζαβέντ Ασλάμ στα χέρια του Πλεύρη» υπογράφουν η **Μάγδα Φύσσα**, ο **Πάνος Ρούτσι**, ο **Ιάσωνας Αποστοποπούλος** και εκατοντάδες ακόμα ακτιβιστές, καλλιτέχνες, νομικοί, πανεπιστημιακοί κ.α. Αποφάσεις που απαιτούν να μην ανακληθεί το καθεστώς διεθνούς προστασίας του έχουν πάρει ο Δήμος Αθήνας, ο Δήμος Νίκαιας-Ρέντη, πολλά συνδικάτα και φοιτητικοί σύλλογοι.

Η επίθεσή στον Τζαβέντ είναι παραπάνω από προκλητική. Και δεν πρέπει να περάσει.

Λένα Βερδές

Βγαίνουμε στους δρόμους ενάντια στους δολοφόνους

Μεγάλα αντιρατσιστικά συλλαλητήρια, στην Αθήνα στις 7μμ στην Ομόνοια και σε πολλές ακόμα πόλεις της χώρας, οργανώνονται την Παρασκευή 19 Ιούνη για τα τρία χρόνια από το έγκλημα της κυβέρνησης και του λιμενικού στην Πύλο. Κεντρικό αίτημα είναι να γίνει η δίκη των 21 στελεχών του λιμενικού που διώκονται ποινικά με βαριά κακουργήματα στο Ναυτοδικείο Πειραιά και οι δολοφόνοι των πάνω από 650 προσφύγων να πάνε φυλακή.

Τις κινητοποιήσεις, που ξεκίνησαν με κάλεσμα τους η ΚΕΕΡΦΑ, η Πακιστανική Κοινότητα Ελλάδας «Η Ενότητα» και η Επιτροπή Επιζώντων και Συγγενών των Θυμάτων του Ναυαγίου, σπρίζουν συνδικάτα, φοιτητικοί σύλλογοι, οργανώσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων, μια σειρά μεταναστευτικές κοινότητες, φορείς και συλλογικότητες. Την ίδια μέρα θα γίνουν τρεις κινητοποιήσεις στο Πακιστάν από συγγενείς των θυμάτων του ναυαγίου, ενώ στις 11.30μμ στο Υπουργείο Μετανάστευσης υπάρχει η συγκέντρωση αλληλεγγύης στον πρόεδρο της Πακιστανικής Κοινότητας Τζαβέντ Ασλάμ κατά της ρατσιστικής απόφασης ανάκλησης του ασύλου του από τον Πλεύρη.

Σε συνέντευξη Τύπου που έδωσαν την Πέμπτη 11 Ιούνη στην αίθουσα του ΔΣΑ, οι διοργανωτές των συλλαλητηρίων μίλησαν για τη σημασία τους για να αποδοθεί δικαιοσύνη και να μην μείνει ατιμώρητο το έγκλημα. Ενώ ανακοινώθηκε η απόφαση του Δήμου Αθηναίων, ύστερα από πρόταση του Συμβουλίου Ένταξης Μεταναστών και Προσφύγων του δήμου, που ζητά αποτελεσματική διερεύνηση και απόδοση ευθυνών για το ναυαγίο -απόφαση που καταψήφισαν προφανώς η παράταξη Μπακογιάννη και η δημοτική σύμβουλος της ακροδεξιάς.

«Ζητάμε να γίνει η δίκη στο Ναυτοδικείο, να τιμωρηθούν οι δολοφόνοι και ταυτόχρονα ανοίγουμε μέτωπο με τον ρατσισμό» ξεκίνησε ο **Πέτρος Κωνσταντίνου**, συντονιστής της ΚΕΕΡΦΑ, καταγγέλοντας το νέο Ευρωπαϊκό Σύμφωνο Μετανάστευσης το οποίο είχε ψηφιστεί δυο μέρες νωρίτερα στη Βουλή από την κυβέρνηση της ΝΔ και το οποίο συνιστά κλιμάκωση των ρατσιστικών πολιτικών. Ενάντια στην ψήφισή του, την Τρίτη 9 Ιούνη η ΚΕΕΡΦΑ και η Πακιστανική Κοινότητα είχαν οργανώσει συγκέντρωση διαμαρτυρίας στο Σύνταγμα.

«Κρούουμε των κώδωνα του κινδύνου γιατί αυτού του είδους οι πολιτικές ανοίγουν το δρόμο στην ακροδεξιά και τους φασίστες», πρόσθεσε, αναφέροντας τις τελευταίες ρατσιστικές επιθέσεις εναντίον της Ένωσης Φιλιπινέζων Εργατών στους Αμπελόκηπους, κατά δύο Αιγύπτιων οικοδόμων και κατά τρανς γυναίκας στην Καλλιθέα, καθώς και τους τρομοκρατικούς ομάδες μαθητών στην Αλεξανδρούπολη με χρυσαυγίτικα συνθήματα.

Ο **Λευτέρης Παπαγιαννάκης**, διευθυντής του Ελληνικού Συμβουλίου για τους Πρόσφυγες και μέλος της νομικής ομάδας που εκπροσωπεί τους επιζώντες στο Ναυτοδικείο, ενημέρωσε για τις τελευταίες εξελίξεις της δικαστικής υπόθεσης, καθώς και για την υπόθεση ναυαγίου στη Χίο το

11/6, Συνέντευξη Τύπου για τα τρία χρόνια από το ναυαγίο της Πύλου. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

2023 που μετά από επίμονη προσπάθεια δικηγόρων και επιζώντων βγήκε από το αρχείο. Κατήγγειλε το γεγονός ότι τα θύματα της ρατσιστικής επίθεσης στην Καλλιθέα είναι υπό κράτηση και θα παραπεμφθούν σε δίκη. «Είναι ο απόλυτος παραλογισμός που βιώνουν οι άνθρωποι, και να τρώνε ξύλο και να είναι κατηγορούμενοι», τόνισε.

Η **Αργυρή Ερωτοκρίτου**, γιατρός, μέλος του ΓΣ της ΟΕΝΓΕ και της ΚΕΕΡΦΑ Καλλιθέας, χαρακτήρισε τα συλλαλητήρια της 19 Ιούνη ως την καλύτερη απάντηση για τις ρατσιστικές επιθέσεις στις γειτονιές και μίλησε και η ίδια για τις δύο πρόσφατες επιθέσεις στην Καλλιθέα. «Είμαστε χαρούμενες/οι που το δημοτικό συμβούλιο Καλλιθέας καταδικάσει και τις δύο αυτές επιθέσεις» είπε, θυμίζοντας την απόφασή του και για το ναυαγίο της Πύλο με αίτημα να καταδικαστούν οι ένοχοι και να έρθουν στο φως οι ευθύνες του λιμενικού.

Ισολαμοφοβία

«Η γειτονιά της Καλλιθέας είναι πολυεθνική, με γενιές προσφύγων και μεταναστών είτε από τις χώρες του πρώην Ανατολικού Μπλοκ είτε από την Αίγυπτο και όλη αυτή την περιοχή», συνέχισε και τόνισε πως «ο ρατσισμός πάει χέρι χέρι με την ισλαμοφοβία και την τρανοφοβία, μια επίθεση που εντείνει αυτή τη στιγμή η κυβέρνηση της ΝΔ».

Ο **Τζαβέντ Ασλάμ**, πρόεδρος της Πακιστανικής Κοινότητας Ελλάδας «Η Ενότητα» ενημέρωσε για τις κινητοποιήσεις στο Πακιστάν στις 19 Ιούνη και θύμισε το παρελθόν των ρατσιστικών επιθέσεων. «Η κυβέρνηση και η αστυνομία πάντα έμπαινε εμπόδιο στη δικαιοσύνη και αν δεν υπήρχε το αντιρατσιστικό κίνημα και η ΚΕΕΡΦΑ δεν θα είχαμε καταφέρει τίποτα», είπε.

«Αν για ένα μήνα οι μετανάστες εργάτες δεν δουλεύουν τι θα γίνει σε αυτή τη χώρα;» συνέχισε και πρόσθεσε ότι «Ζητάμε δικαιοσύνη, να γίνει δίκη, δεν ζητάμε κάτι παράλογο. Ο αγώνας μας θα συνεχιστεί για να μην έχουμε άλλη Πύλο, άλλον Σαχζάτ Λουκμάν, άλλον Μοχάμεντ Καμράν. Στις 19 Ιούνη θα είμαστε χιλιάδες από το Πακιστάν μέχρι την Ομόνοια».

Την Κυριακή 14 Ιούνη δεκάδες Πακιστανοί με-

τανάστες συγκεντρώθηκαν στο Σύνταγμα σε συμπάρασταση με τους εξεγερμένους του Καμίρ, την ίδια ώρα που Αλβανοί μετανάστες διαδήλωναν ξανά σε αλληλεγγύη με τον κόσμο που ξεσηκώνεται στη χώρα εδώ και μέρες ενάντια στο ξεπούλημα της γης του.

Με αφορμή την παρέμβαση του Τζαβέντ Ασλάμ, ο Πέτρος Κωνσταντίνου συμπλήρωσε ότι «το ερώτημα για το τι θα γίνει αν σταματήσουν να εργάζονται οι μετανάστες δεν είναι ρητορικό. Στις 24 Ιούνη υπάρχει απεργία του Συνδικάτου Οικοδόμων και μάλιστα στο Ελληνικό είναι 48ωρη γιατί ξανά είχαμε θύμα Αιγύπτιο οικοδόμο. Και την ίδια μέρα απεργούν το Συνδικάτο Επιστιμοού-Τουρισμού και το Συνδικάτο Τροφίμων και Ποτών. Σαν ΚΕΕΡΦΑ στηρίζουμε την απεργία και θα δώσουμε όλες μας τις δυνάμεις για την επιτυχία της για να υπάρχει η ενότητα της εργατικής τάξης».

Ο **Αβελίνο Μεντόζα**, πρόεδρος της Ένωσης Φιλιπινέζων Εργατών-KASAPI περιέγραψε την επίθεση που δέχτηκε πριν δύο εβδομάδες από φασιστοειδή στους Αμπελόκηπους μετά από ρητορική της Κοινότητας, για την οποία δεν έχουν καμία ενημέρωση για το αν έχουν συλληφθεί οι δράστες. «Αν δεν συλληφθούν σημαίνει πως μπορούν να κάνουν ό,τι θέλουν και κανείς δεν τους αγγίζει», επισήμανε.

Ο θεατρικός συγγραφέας **Θανάσης Τριαρίδης** αναφέρθηκε στην ομιλία Βοριδή στη Βουλή στην οποία παραδέχτηκε το έγκλημα της βύθισης των προσφυγικών βαρκών, «την ώρα που ο αρχηγός της κυβερνητικής συμμορίας λέει ότι αυτά δεν γίνονται». «Έχουμε μια κυβέρνηση δολοφόνων, πρέπει να σταθούμε απέναντι», συνέχισε και τόνισε πως «θα κριθούμε από τις επόμενες γενιές, από τη συνειδήσή μας, από τα φαντάσματά μας, αν σε αυτό το γενικευμένο έγκλημα δεν μιλήσουμε υπέρ των μεταναστών, δεν αγωνιστούμε υπέρ τους και δεν ξερονάμε όταν ακούμε τον Βοριδή».

Ο **Χρήστος Δημόπουλος** από τη Διεθνή Αμνηστία χαρακτήρισε την περίπτωση της Πύλου όχι αποκομμένη αλλά συνδεδεμένη με το νέο Σύμφωνο Μετανάστευσης, με την υπόθεση του Τζαβέντ Ασλάμ, με τις ρατσιστικές επιθέσεις. «Έχουμε μέλλον μπροστά μας και πρέπει να συνεχίσου-

με να χρησιμοποιούμε όλα τα μέσα, ο καθένας με τον τρόπο του. Η σύνθεση είναι αυτή που φέρνει αποτέλεσμα και όχι η διαίρεση. Γι' αυτό καλώ να είμαστε όλοι και όλες μαζί», σημείωσε.

Ο **Κώστας Παπαδόκης**, μέλος του ΔΣ του Δικηγορικού Συλλόγου Αθήνας, μετέφερε τη στήριξη της Εναλλακτικής Παρέμβασης Δικηγόρων στις κινητοποιήσεις για την Πύλο και για τον Τζαβέντ Ασλάμ. Σχολίασε τις δύο πλευρές που δρουν στην υπόθεση της Πύλου, αυτή που προσπαθεί να συγκαλύψει και αυτή που προσπαθεί να αποκαλύψει τους ενόχους του εγκλήματος, φέρνοντας παραδείγματα της απόπειρας κουκουλώματος αλλά και της μάχης εναντίον του.

Ανάκριση

«Δεν έχει κληθεί κανείς ακόμα στην κύρια ανάκριση για να απολογηθεί», τόνισε. «Και τίθεται το ερώτημα τι θα κάνει ο ανακριτής όταν συνάδελφοί του προφυλακίζουν ανθρώπους για 18 μήνες για ένα αποτύπωμα σε μια σακούλα; Αυτούς που είναι υπεύθυνοι ποινικά για το θάνατο 650 ανθρώπων θα τους αφήσει ελεύθερους; Ακόμα δεν είναι σίγουρο ότι θα γίνει η δίκη. Σίγουρα θα γίνει μόνο αν είμαστε στους δρόμους», κατέληξε.

Ο **Σπύρος Βίτσος**, εκπρόσωπος του Φοιτητικού Συλλόγου Μηχανολόγων Μηχανικών ΕΜΠ θύμισε τα γεγονότα που οδήγησαν στον πνιγμό των 650 προσφύγων, μετέφερε τη στήριξη του συλλόγου του στην κινητοποίηση στις 19 Ιούνη και πρόσθεσε ότι η ρατσιστική πολιτική της κυβέρνησης πάει χέρι χέρι με τη συμμετοχή της στις ιμπεριαλιστικές επιθέσεις στη Μέση Ανατολή και τη γενοκτονία της Παλαιστίνης. «Ενάντια στην κυβέρνηση του αυταρχισμού και της φτώχειας δεν πρόκειται να σταματήσουμε να παλεύουμε, να θέτουμε εμπόδια στις πολιτικές και τα σχέδιά της», τόνισε.

Ο **Θωδωρής Δράτσας**, βουλευτής της Νέας Αριστεράς, υπογράμμισε ότι «η καμπάνια της ΚΕΕΡΦΑ και των άλλων συλλογικότητων για να αναδειχτεί ξανά η ανάγκη να προχωρήσει η δίκη για το έγκλημα της Πύλου, με κορύφωση την Παρασκευή 19 Ιούνη το συλλαλητήριο στην Ομόνοια, είναι αναγκαία και αξίζει συχαρητήρια. Η δίκη πρέπει να γίνει και πρέπει να πιέσουμε με κάθε δυνατό τρόπο και στη Βουλή και στο δρόμο σε αυτή την κατεύθυνση».

Ο **Βασίλης Παπαδόπουλος**, πρόεδρος του Ελληνικού Συμβουλίου για τους Πρόσφυγες, συνήγορος του Τζαβέντ Ασλάμ και μέλος της νομικής ομάδας που εκπροσωπεί τους επιζώντες της Πύλο στο Ναυτοδικείο, χαρακτήρισε το ναυαγίο «κορυφαία υπόθεση που προσμοιάζει με τη δίκη της Χρυσής Αυγής. Θα πρέπει να τη στηρίξουμε, να τη φτάσουμε μέχρι το τέλος. Θα φτάσει στο ακροατήριο και θα είμαστε εκεί, με κατηγορούμενους τα ανώτατα στελέχη του λιμενικού σώματος». Ενώ επισήμανε ότι «είναι ανεπιτρεπτο να συζητάμε αν θα βουλιάζουμε ή όχι τις βάρκες και θα πρέπει να το σταματήσουμε ακόμη και με νομικά μέσα εναντίον όποιου τολμάει να το σκεφτείται και να το ξεστομίζει από τηλεοράσεως ή από τη Βουλή».

Τα αντιρατσιστικά συλλαλητήρια για τα τρία χρόνια από το έγκλημα της Πύλου έχουν τεράστια σημασία πανελλαδικά. Ιδιαίτερα μετά την επανεμφάνιση φασιστικών ομάδων που προχωρούν σε επιθέσεις και προσπαθούν να δημιουργήσουν κλίμα τρομοκρατίας σε διάφορες πόλεις, η μάχη ενάντια στις ρατσιστικές πολιτικές της κυβέρνησης που τους ανοίγουν το δρόμο γίνεται πιο επιτακτική.

Αυτό δείχνει η **Αλεξανδρούπολη** όπου πρόσφατα καταγγέλθηκε η δράση ομάδας ανηλίκων με ναζιστικούς χαιρετισμούς, συνθήματα και τραμπουκισμούς σε βάρος πολιτών αλλά και κοινωνικών χώρων της πόλης, όπως το Ανοιχτό Αναγναστήριο. Με πρωτοβουλία της τοπικής ΚΕΕΡΦΑ στις 19 Ιούνη θα γίνει αντιρατσιστική-αντιφασιστική συγκέντρωση στις 7μμ στο Δημαρχείο της πόλης.

Για την οργάνωση της πραγματοποιήθηκε σύσκεψη την Κυριακή με τη συμμετοχή εκπαιδευτικών και εργαζόμενων στο δήμο. Έγινε συζήτηση για τις φασιστικές προκλήσεις και την ανάγκη να αντιμετωπιστούν, ενώ αναδείχτηκαν οι ευθύνες της κυβέρνησης που θρέφει τις φασιστικές συμμορίες με τον ρατσισμό. Αποφασίστηκε η απεύθυνση σε δυνάμεις των εκπαιδευτικών σωμάτων, την Ένωση Γονέων και άλλους φορείς καθώς και πρόγραμμα εξορμήσεων και αφισοκολλήσεων στην πόλη. Μέχρι στιγμής στις 19 Ιούνη καλούν η ΚΕΕΡΦΑ, το Ανοιχτό Αναγναστήριο και οι Παρεμβάσεις Α' ΕΛΜΕ Έβρου.

Την ίδια μέρα έγινε σύσκεψη στην **Ξάνθη** για τη διαδήλωση που θα γίνει στις 19 Ιούνη στις 7μμ στην κεντρική πλατεία. «Απευθύνουμε κάλεσμα σε όλη την πόλη και τον νομό της Ξάνθης, σε κάθε αντιφασίστα και αντιρατσιστή, που θέλει να σταματήσει τη ρατσιστική πολιτική της κυβέρνησης», μας είπε ο **Τζεμαλίν Μπλεζήμ**, δάσκαλος, από την τοπική ΚΕΕΡΦΑ. «Στη σύσκεψη συζητήσαμε ότι είμαστε τρία χρόνια από την Πύλο, όπου δολοφονήθηκαν εκατοντάδες άνθρωποι με δόλο όπως έχει πει ο Συνήγορος του Πολίτη και άλλες οργανώσεις. Και ότι υπαίτιοι είναι το λιμενικό και απαιτούμε να γίνει άμεσα η δίκη των 21 που είναι κατηγορούμενοι.

Μαζί με αυτό θέλουμε να καταγγείλουμε και τον τελευταίο ρατσιστικό νόμο της κυβέρνησης που επιτίθεται στο δικαίωμα στο άσυλο και ανοίγει το δρόμο σε μαζικές απελάσεις. Δεν θα αφήσουμε να εφαρμοστεί και ταυτόχρονα θα τσακίσουμε την προσπάθεια επανεμφάνισης των ταγμάτων εφόδου όπως στην Αλεξανδρούπολη που η πολιτική της κυβέρνησης αβαντάρει. Σε αυτή την κατεύθυνση, έχουμε καταθέσει ψηφίσματα για τις 19 Ιούνη στα σωματεία των εκπαιδευτικών, έχουμε απευθυνθεί στον φοιτητικό σύλλογο, συζητάμε με οργανώσεις και κόμματα της Αριστεράς».

Αντίστοιχη σημασία αποκτά και το συλλαλητήριο στον **Βόλο** στις 6.30μμ στον Άγιο Νικόλαο. Είναι ο επόμενος σταθμός μετά τη μεγάλη διαδήλωση που έγινε το περασμένο Σάββατο στην πόλη με κεντρικό αίτημα να καταδικαστούν οι δολοφόνοι βασανιστές αστυνομικοί του **Βασίλη Μάγγου**, αλλά και ως απάντηση σε εμφάνιση ομάδες φασιστών, όπως της νεαρής ηλικίας, τις τελευταίες μέρες σε γειτονιές και σχολεία.

Όπως αναφέρει σε ανακοίνωσή του το Αντιφασιστικό Δίκτυο Παιδείας Μαγνησίας για τις φασιστικές προκλήσεις: «Το απόγευμα της Δευτέρας στις 8/6/2026 μέλη του Αντιφασιστικού Δικτύου Παιδείας Μαγνησίας ήρθαν πρόσωπο με πρόσωπο με μια ομάδα 20 περίπου νέ-

Πανελλαδικός ξεσηκωμός!

Οι αφίσες της ΚΕΕΡΦΑ για τις διαδηλώσεις σε Αλεξανδρούπολη, Ξάνθη, Κομοτηνή στα ελληνικά και τα τουρκικά

ων παιδιών Γυμνασίου και Λυκείου στην συνοικία της Αγίας Παρασκευής. Όλα αγόρια με μαύρα ρούχα και τεράστιες ελληνικές σημαίες αυτοπροσδιορίστηκαν όταν ρωτήθηκαν ως "πατριώτες" και "εθνικιστές". Λίγα λεπτά μετά έκαναν πορεία στη γειτονιά φωνάζοντας συνθήματα υπέρ της Χρυσής Αυγής.

Συνθήματα

Στις 13/6/2026 κάποιοι έγραψαν φασιστικά συνθήματα στο κτήριο της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης Βόλου, καθώς και σε γκράφιτι στη μνήμη του Βασίλη Μάγγου στα εργατικά της Νέας Ιωνίας. Στις 15/6 συνθήματα με υπογραφή Χρυσή Αυγή βρώμισαν τους τοίχους του Μουσικού Σχολείου Βόλου.

Δεδομένου ότι τέτοια φαινόμενα παρατηρήθηκαν ταυτόχρονα και σε άλλες πόλεις, όπως

στην Αλεξανδρούπολη, ενώ στον Βόλο μαθητές φώναξαν συνθήματα υπέρ της Χρυσής Αυγής στην παρέλαση της 25ης Μαρτίου, αναδεικνύεται μια στοχευμένη προσπάθεια διείσδυσης φασιστικών αντιλήψεων στον ευαίσθητο χώρο της μαθητικής νεολαίας, με σκοπό τη στρατολόγηση νέων μελών, γεγονός που απαιτεί την άμεση παιδαγωγική μας παρέμβαση...

Οι φασιστικές οργανώσεις που δρουν στα σχολεία μας, καλλιεργούν τη μισαλλοδοξία απέναντι σε καθετί "διαφορετικό" και στοχοποιούν κοινωνικές ομάδες. Η παλαιότερη αλλά και η πρόσφατη ιστορία, μας διδάσκει ότι η ρητορική μίσους μεταφράζεται γρήγορα σε εκπαίδευση στα όπλα, συγκρότηση ταγμάτων εφόδου και βίαιες επιθέσεις ή ακόμη και δολοφονίες, με τελικό στόχο την κατάρυση των δημοκρατικών ελευθεριών.

την τρομοκρατία μεταναστών και προσφύγων σε γειτονιές της πόλης, τα περισσότερα μέσα απέφυγαν να χαρακτηρίσουν τα γεγονότα ως πογκρόμ, παρουσιάζοντάς τα ως μεμονωμένα επεισόδια ή ως γενικευμένες «ταραχές».

Στη συνέχεια, η εκπρόσωπος της ΚΕΕΡΦΑ αναφέρθηκε στην κυβέρνηση, η οποία κλιμακώνει τη ρατσιστική εκστρατεία με το νέο Σύμφωνο Μετανάστευσης και Ασύλου, ενώ παράλληλα δίνει αέρα στα φασιστοειδή να προχωρούν σε ρατσιστικές επιθέσεις στις γειτονιές της Αθήνας. Στη συζήτηση που ακολούθησε αναδείχθηκε ο ρόλος που έχει να παίξει συνολικά η Αριστερά, σηκώνοντας τη μάχη ενάντια στις ρατσιστικές επιθέσεις της κυβέρνησης και της ΕΕ. Παράλληλα, αναδείχθηκε ο ρόλος των σωματειών και των φοιτητικών συλλόγων μέσα από παρεμβάσεις φοιτητών και εργαζομένων.

Οι εκδηλώσεις ήταν πετυχημένες, κάτι που φάνηκε τόσο από τις συζητήσεις που ακολούθησαν όσο και συνολικότερα από τις παρεμβάσεις που πραγματοποιούνται στο πλαίσιο της καμπάνιας στις γειτονιές. Αναδείχθηκε ότι υπάρχει διάθεση από τον κόσμο να παλέψει για δικαιοσύνη για το έγκλημα της Πύλου.

Κλείνοντας, όλες και όλοι ανανέωσαν το ραντεβού τους για την κινητοποίηση της Παρασκευής 19/6, στις 7μμ στο Άγαλμα Βενιζέλου, βάζοντας πρόγραμμα εξορμήσεων και αφισοκολλήσεων στις γειτονιές και στους εργατικούς χώρους.

Δήμητρα Κοιμαννίου

Συζητάμε, διαδηλώνουμε μαζί

13/6, Εκδήλωση της Πρωτοβουλίας "Στη φυλακή οι δολοφόνοι της Zackie-Oh" στο Athens Pride 2026. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Συζητάμε για το πώς χτίζουμε την κοινότητα της απελευθέρωσης και πώς θα απαλλαγούμε από τα δεσμά της καταπίεσης ενός συστήματος που τη γεννά και την αναπαράγει μέρα με την ημέρα.

Θα πρέπει αρχικά να αναγνωρίσουμε τον δημιουργό της καταπίεσης. Ο εχθρός δεν είναι άλλος από το ίδιο το σύστημα του κέρδους, ο καπιταλισμός. Το σύστημα αυτό που εκφράζεται σήμερα μέσα από αυταρχικές νεοφιλελεύθερες ακροδεξιού τύπου κυβερνήσεις όπως αυτή του Μητσοτάκη, που θυσιάζουν τις ελευθερίες, τις ανάγκες, την ίδια τη ζωή των ανθρώπων στο βωμό του κέρδους. Γι' αυτούς μπροστά στην εξασφάλιση και μεγιστοποίηση του κέρδους τίποτα δεν έχει μεγαλύτερη αξία, ούτε καν η ανθρώπινη ζωή, πόσο μάλλον η σεξουαλική μας απελευθέρωση, η απρόσκοπτη έκφραση φύλου, η επιλογή μας πάνω στα σώματά μας. Η αμφισβήτηση των ιδεολογικών μηχανισμών παραγωγής και μεγιστοποίησης του κέρδους από τις πολλαπλές και πολύμορφες ανάγκες των ετερόκλητων κομματιών της κοινωνίας, αντιμετωπίζεται με επιθέσεις από το σύστημα στα ανθρώπινα δικαιώματα και τις ελευθερίες.

Για την επίτευξη αυτών των επιθέσεων θα πρέπει σίγουρα οι από πάνω να εξασφαλίσουν ότι θα καμφθούν οι αντιστάσεις των από κάτω. Βασικός μοχλός καταστολής για τους από πάνω και την άρχουσα τάξη είναι ο κατακερματισμός της εργατικής τάξης.

Αυτός ο διαχωρισμός γίνεται πάνω στη βάση οποιουδήποτε χαρακτηριστικού κάθε ατόμου, είτε είναι το φύλο, είτε είναι το χρώμα, η θρησκεία, η αναπηρία, η σεξουαλικότητα, η εμφάνιση αυτή καθ' αυτή, η ηλικία, η ταυτότητα φύλου. Με αυτόν τον τρόπο είναι πιο εύκολο να αποδυναμω-

θούν οι συλλογικοί αγώνες της εργατικής τάξης. Μεταφέρεται η ευθύνη για τη φτώχεια, την ανεργία, και όλα τα προβλήματα σε άλλα τμήματα της κοινωνίας όπως τους μετανάστες, τα ΛΟΑΤΚΙ άτομα, τους γείτονες «εχθρούς του γένους και του έθνους» κοκ. Την πραγματική ευθύνη ξέρουμε πολύ καλά ότι την έχουν οι πολιτικές αυτές που συρρικνώνουν τα δικαιώματα, τις ελευθερίες και την ίδια την δυνατότητα επιβίωσης των από κάτω.

Επιθέσεις

Παρουσιάζεται το στρεβλό αφήγημα ότι μπορεί να υπάρχει όλη αυτή η κρίση, αλλά ο καπιταλισμός δίνει έκφραση στους ανθρώπους, ότι έχει αυξηθεί η ορατότητα πάνω στα ζητήματα φύλου, απέναντι στην ομοφοβία κλπ. Αυτό καταλαβαίνουμε ότι είναι ένα τεράστιο ψέμα. Αντιθέτως οι επιθέσεις πληθαίνουν και κατά καιρούς γίνονται και πιο βάρβαρες. Ξέρουμε πολύ καλά ότι τα περιστατικά ομοφοβικών επιθέσεων συνεχίζονται και είναι κάτι το οποίο πριμοδοτείται από την κυβέρνηση του Μητσοτάκη, από τον Τραμπ και όλα αυτά τα οποία πρεσβεύουν.

Πραγματικά είναι ενδεικτικός ο αριθμός των επιθέσεων που καταγράφει το Τμήμα Αντιμετώπισης Ρατσιστικής Βίας για τις πραγματικές διαστάσεις της καταπίεσης που δέχεται η κοινότητα ΛΟΑΤΚΙ. Συγκεκριμένα μόνο το 2024 είχαμε 96 καταγεγραμμένες επιθέσεις στην Ελλάδα, ενώ το πρώτο εξάμηνο του 2025 καταγράφησαν 29 επιθέσεις. Το 2025 έχουν καταγραφεί 281 δολοφονίες, το 2024 αντίστοιχα 350 δολοφονίες ενώ αξίζει να αναφέρουμε ότι την τελευταία εικοσαετία μετράμε πάνω από 5.300 δολοφονίες με ρατσιστικό σεξιστικό κίνητρο απέναντι σε ΛΟΑΤΚΙ άτομα. Μία τέτοια τρανσφοβική επίθεση έλαβε

χώρα πριν από δύο εβδομάδες στην περιοχή της Καλλιθέας. Επίθεση που έγινε από φασιστοειδή, δύο εκ των οποίων ήταν και ανήλικοι, πράγμα που σημαίνει ότι φοιτούν σε κάποιο σχολείο.

Αυτό ανοίγει ευρύτερα τη συζήτηση και στον τομέα των εκπαιδευτικών, για το τι σχολείο θέλουμε και πώς δίνουμε τη μάχη μέσα από τους χώρους δουλειάς μας, μέσα από το εκπαιδευτικό σύστημα. Στους χώρους που εργαζόμαστε, η παράδοση της επαναστατικής Αριστεράς είναι το να δίνουμε τη μάχη όλα μαζί ενωμένα και είναι αποκαλυπτικά τα νικηφόρα παραδείγματα που έχουμε να παρουσιάσουμε όλα αυτά τα χρόνια, όποτε προέκυψε ζήτημα ομοφοβικής/τρανσφοβικής επίθεσης.

Στα σχολεία οι αγώνες που δίνουμε είναι συνυφασμένοι με τις διεκδικήσεις της ΛΟΑΤΚΙ κοινότητας. Η σεξουαλική διαπαιδαγώγηση προφανώς και δεν υπάρχει όλα αυτά τα χρόνια. Αυτό που λένε για εισαγωγή της σεξουαλικής διαπαιδαγώγησης αφήνεται καθαρά στην ατομική ευθύνη του δασκάλου για άλλη μια φορά, πράγμα που φέρνει τεράστια προβλήματα. Είναι αμέτρητα τα περιστατικά όπου ο εκπαιδευτικός έχει έρθει σε σύγκρουση με φωνές που πάνε κόντρα σε αυτά τα ζητήματα και προσπαθούν να τα αποσιωπήσουν. Τα ζητήματα της συμπεριληψής τα ανοίγουμε και μέσα στις σχολές και μέσα στα σχολεία, μέσα από τους συλλόγους μας.

Η σημερινή απόφαση που έχουμε πάρει ως ΣΕΠΕ Καλλιθέας αναδεικνύοντας με δική μας πρωτοβουλία ότι ο κλάδος μας πρέπει να συμμετέχει στο Pride είναι ένα παράδειγμα το οποίο μπορεί να πάει μπροστά τις διεκδικήσεις και τους αγώνες μας.

Κώστας Καραγιάννης,
εκπαιδευτικός, ΣΕΠΕ Καλλιθέας

Έχω δεχτεί τρανσφοβική επίθεση στο χώρο εργασίας μου. Η κυβέρνηση Μητσοτάκη σε όλες τις επιθέσεις που γίνονται είτε σε γυναίκες, είτε σε τρανς, είτε σε gay άτομα κάνει πάντα στραβά μάτια.

Ο νόμος υπολείπεται για να κλείνει το μάτι στις επιθέσεις αυτές και στη ρητορική τους, ώστε να ξανακερδίσει κάποιο ακροδεξιό ακροατήριο. Στα εργατικά μας περιβάλλοντα όμως αυτό δεν περνάει.

Αναστασία, εργαζόμενη στον Πολιτισμό

Πριν έναν χρόνο είχα δεχτεί ομοφοβική επίθεση στο Περιστέρι. Ενώ φαινομενικά πολλές φορές όταν κάνεις καταγγελίες στις αρχές φαίνεται ότι πάνε να σε βοηθήσουν, δεν προσπαθούν καθόλου να βοηθήσουν την κατάσταση και να βρουν τους ενόχους.

Αντιθέτως, περιμένουν από σένα να βρεις τα στοιχεία, προκειμένου να τους βρουν αλλά και πάλι, όπως έγινε στην περίπτωση μου, σε παίρνουν τηλέφωνο μετά από μήνες και λένε ότι δεν έχουν επαρκή στοιχεία παρότι τους έχουμε δώσει πινακίδες από τα μηχανάκια τους, βίντεο που φαίνονται τα πρόσωπά τους, μαρτυρίες από άτομα κλπ. Παρ' όλα αυτά όταν συνέβη η επίθεση καταφέραμε και οργανώσαμε συλλογικά στη γειτονιά διαδηλώσεις για την επίθεση σε μένα αλλά και για μια επίθεση που έγινε μετά από ένα μήνα στη περιοχή σε άλλα τρία ΛΟΑΤΚΙ άτομα. Είναι ένα παράδειγμα που δείχνει το πώς συλλογικά μπορούμε να απαντήσουμε σε τέτοιες καταστάσεις. Είναι καιρός για όλα τα άτομα μέσα στο ΛΟΑΤΚΙ και στο φεμινιστικό κίνημα να καταλάβουν ότι δεν γίνεται να παλεύεις μόνος απέναντι σε ένα σύστημα που σε καταπιέζει, αλλά το κάθε κομμάτι χρειάζεται να είναι εκεί και να στηρίζει το ένα το άλλο.

Ντίνος, γραφίστας

Τα τελευταία τρία χρόνια έχω το προνόμιο να σπουδάσω στο Σικάγο. Κατά την παραμονή μου εκεί είχαμε τις εκλογές όπου βγήκε πρόεδρος ο Τραμπ και είχα την εμπειρία να δω από πρώτο χέρι όλες τις αλλαγές για τις οποίες ακούμε στις ειδήσεις. Καταρχάς θέλω να πω ότι υπάρχει πόλεμος και είναι καθαρά στο πυρήνα του ταξικού. Όσον αφορά την ICE υπάρχουν πάρα πολλά περιστατικά βίας και ταυτόχρονα υπάρχει μία αφήγηση εντελώς ρατσιστική η οποία δεν έχει να κάνει μόνο με τα χαρτιά.

Έχω τη μαθητική βίζα μου, έχω τα χαρτιά μου, έχω το προνόμιο μου και την υποτροφία μου να είμαι εκεί. Παρ' όλα αυτά μου λένε κάθε μέρα ότι και σούπερ μάρκετ να πηγαίνω θα πρέπει να έχω τα χαρτιά μου και το διαβατήριό μου στη τσέπη, ούτε καν στο τσαντάκι, ό,τι και να γίνει. Η ICE είναι μία οργάνωση που περιλαμβάνει μία ρητορική μίσους αλλά και πολύ φοβισμένους ανθρώπους. Επειδή αυτός ο πόλεμος και αυτή η σύγκρουση για την οποία μιλάμε είναι ταξική στη βάση της, η ανταμοιβή που έχουν οι άνθρωποι που επιλέγουν να είναι μέρος αυτής της τρομοκρατικής οργάνωσης, λαμβάνουν τρομερά οικονομικά προτερήματα.

Χαίρομαι πάρα πολύ που κατά τύχη ήρθα σε μία τέτοιου είδους συνάντηση και που συζητάμε αυτά τα πράγματα, γιατί η Αμερική η οποία θεωρείται μνημείο αξιοκρατίας και δημοκρατίας και ελευθερίας του λόγου, έχει καταντήσει μία χώρα η οποία πραγματικά φοβάται να πει τη λέξη σοσιαλισμός. Το γεγονός ότι μπορούμε να μαζευόμαστε εδώ και να συζητάμε αυτά τα πράγματα χωρίς φόβο, είναι το πρώτο βήμα προς αυτή την επανάσταση για την οποία συζητάμε. Οπότε ευχαριστώ πάρα πολύ που παρέχετε αυτό το χώρο για όλα εμάς και πρέπει να συνεχιστεί αυτό.

Παναγιώτα, φοιτήτρια

στον δρόμο για την Απελευθέρωση

Χιλιάδες πλημμύρισαν το κέντρο της Αθήνας στη μεγάλη διαδήλωση του Athens Pride 2026 ενάντια στην ομοφοβία, την τρανσφοβία και τον σεξισμό.

Ήταν ένα Pride που ένωσε όλες τις μάχες με τη μάχη για απελευθέρωση. Από το πρωί στις συζητήσεις που γίνονταν στα περίπτερα που είχαν στηθεί στο Σύνταγμα, το ζήτημα της Παλαιστίνης κυριάρχησε. Μεμονωμένες προκλήσεις από σιωνιστές στην πορεία, απαντήθηκαν με χιλιάδες να φωνάζουν Λευτερία στην Παλαιστίνη και Death to the IDF. Στους χαιρετισμούς που έγιναν από την εξέδρα, αναδείχθηκε η μάχη ενάντια στον πόλεμο αλλά και οι ανάγκες των μεγαλύτερων ανθρώπων, οι διεκδικήσεις για δημόσια Υγεία, η πάλη ενάντια στο ρατσισμό με τους πρόσφυγες και τους μετανάστες στην πρώτη γραμμή, ο αντιφασιστικός αγώνας.

Η Πρωτοβουλία «στη φυλακή οι δολοφόνοι της Zackie Oh» οργάνωσε εκδήλωση με μεγάλη συμμετοχή και συζήτηση για το πώς θα τελειώσουμε με το σύστημα της καταπίεσης. Τη συζήτηση άνοιξαν ο **Κώστας Καραγιάννης**, εκπαιδευτικός και η **Αργυρή Ερωτοκρίτου**, γιατρός, μέλος του ΓΣ της ΟΕΝΓΕ. Στις τοποθετήσεις έγινε η σύνδεση με την Αμερική του Τραμπ και τη μάχη του κινήματος εκεί και μπήκαν παραδείγματα από πρόσφατες απαντήσεις σε τρανσφοβικές και ομοφοβικές επιθέσεις όπως αυτή στην Καλλιθέα. Σημεία από τις εισηγήσεις και τις παρεμβάσεις μπορείτε να διαβάσετε στις διπλανές στήλες.

Το απόγευμα ξεκίνησε η μεγάλη διαδήλωση. Στο μπλοκ της Πρωτοβουλίας «στη φυλακή οι δολοφόνοι της Zackie Oh» διαδήλωσαν τα εργατικά σωματεία των δασκάλων της Καλλιθέας και του νοσοκομείου Άγιος Σάββας, η Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο με σύνθημα Λευτεριά στην Παλαιστίνη, η Εργατική Αλληλεγγύη με πανό «Όχι στην ισλαμοφοβία – Όχι στον σεξισμό» και η ΚΕΕΡΦΑ για να μπουν «Στη φυλακή οι δολοφόνοι της Πύλου».

«Σήμερα διαδηλώσαμε χιλιάδες. Δείξαμε τη δύναμή μας κι έτσι θα συνεχίσουμε. Οι ρίζες του Pride είναι εξεγερτικές» τονίζει η Πρωτοβουλία «στη φυλακή οι δολοφόνοι της Zackie Oh». «Θα ξανακάνουμε το Pride συνώνυμο της εξέγερσης συνδέοντας τις μάχες της εργατικής τάξης με την πάλη ενάντια στην καταπίεση, την ομοφοβία, την τρανσφοβία και τον σεξισμό. Επόμενοι σταθμοί η αντιρατσιστική διαδήλωση για Δικαιοσύνη για την Πύλο την Παρασκευή 19/6, 7μμ, Ομόνοια, για να είναι καλοδεχούμενοι οι μετανάστες, κόντρα στις ρατσιστικές επιθέσεις της κυβέρνησης που στρώνει το δρόμο στην ακροδεξιά. Και συνεχίζουμε στηρίζοντας την απεργία της 24ης Ιούνη σε επισιτισμό, τουρισμό και κατασκευές. Ενωμένες/οι/α θα νικήσουμε!».

Στέλιος Μιχαηλίδης

Μπορεί να φαίνεται οξύμωρο το να συζητάμε για το πώς μπορούμε να φτάσουμε στην κοινωνία της απελευθέρωσης όταν μόλις τις προηγούμενες εβδομάδες είχαμε τρεις επιθέσεις: Την τρανσφοβική επίθεση στην Καλλιθέα όπου μια γυναίκα πήγε στο νοσοκομείο γιατί τέσσερα φασιστοειδή την κυνήγησαν στη Συγγρού, μια γυναικοκτονία στην Καλαμάτα με 43 μαχαιριές δολοφονημένη στο σπίτι της από τον σύντροφο της και μια ρατσιστική επίθεση, πάλι στην Καλλιθέα, απέναντι σε δύο νέα παιδιά Αιγυπτίους. Λέω αυτά τα τρία παραδείγματα γιατί έχουν κοινή ρίζα. Η κυβέρνηση επιλέγει να κλιμακώνει τις ρατσιστικές επιθέσεις που τροφοδοτούν την άκρα δεξιά και τους φασίστες, αλλά τροφοδοτούν ταυτόχρονα μια ολόκληρη αντιδραστική προσπάθεια να χυπηθούν τα δικαιώματα των γυναικών και των ΛΟΑΤΚΙ απόμων.

Από τη δική μας πλευρά θεωρούμε ότι η κοινωνία της απελευθέρωσης είναι μια κοινωνία απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση και την καταπίεση. Αυτά τα δύο πάνε μαζί. Είναι μια μάχη που έχουμε να τη δώσουμε ενωμένα. Όχι μόνο οι συλλογικότητες. Έχουμε να τη δώσουμε ενωμένα μέσα από τη δύναμη που παράγει τον πλούτο, τη δύναμη της εργατικής τάξης.

Θέλω να βάλω μερικά σημεία του τι σημαίνει ο σεξισμός και πόσο ανάγκη τον έχει αυτή τη στιγμή η κυβέρνηση του Μητσοτάκη και συνολικά η κυρίαρχη τάξη, μέσα στη χειρότερή της κρίση. Είμαστε σε μια περίοδο που οι πόλεμοι κλιμακώνονται, η γενοκτονία στην Παλαιστίνη συνεχίζεται, το ίδιο και οι ρατσιστικές επιθέσεις, η καταστροφή του περιβάλλοντος κλπ. Η άρχουσα τάξη έχει ανάγκη να κλιμακώσει τις επιθέσεις, ιδεολογικές και υλικές, απέναντι στον κόσμο που παλεύει διεθνώς. Απέναντι στο κίνημα που ξεσηκώνεται σε αλληλεγγύη με την Παλαιστίνη, που φτάνει να αποκρούει τις επιθέσεις του Τραμπ και του ICE, που βγαίνει στους δρόμους και παλεύει από την Ευρώπη μέχρι τη Δυτική Ασία. Έχουν ανάγκη αυτό το κίνημα να το διαιρέσουν και να το τσακίσουν.

Είδαμε την απόφαση της ΣΤΑΣΥ να μην βάλει την αφίσα του Pride για πρώτη φορά φέτος. Να θυμίσουμε ότι πριν από μερικά χρόνια η ΣΤΑΣΥ δεν είχε πρόβλημα να αναρτήσει τις αφίσες που ουσιαστικά στήριζαν την απαγόρευση των αμβλώσεων. Είναι μέρος μιας ολόκληρης φιλολογίας που λέει ότι αυτή τη στιγμή είναι κεντρικό πρόβλημα το δημογραφικό κι ότι οι γυναίκες δεν γεννάνε, την ίδια ώρα που η κυβέρνηση που τα λέει αυτά, ψηφίζει στη Βουλή νόμο για να απελαύνει μεταναστές πίσω στα σκλαβοπάζαρα της Λιβύης. Είναι πραγματικά προκλητικό να μας λένε ότι ενδιαφέρονται για τις ζωές των παιδιών, αυτοί που αρνούνται την τεκνοθεσία από ομόφυλα ζευγάρια, αυτοί που αρνούνται μια σειρά από δικαιώματα.

Από τη δική μας πλευρά λέμε ότι η πάλη απέναντι στο σεξισμό και την καταπίεση είναι

13/6, Athens Pride 2026. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

συγκεκριμένη μέσα στις μάχες που ήδη ξεδιπλώνονται. Η μάχη ενάντια στις γυναικοκτονίες περνάει μέσα από τις διεκδικήσεις για επαρκείς δομές για τις κακοποιημένες γυναίκες σε κάθε μικρή ή μεγάλη πόλη αυτής της χώρας. Ξέρετε τι σημαίνει να δουλεύεις σε νοσοκομείο και τέσσερις ή ώρα το πρωί να έρχεται μια γυναίκα κακοποιημένη, να πρέπει να βρεις ένα ξενώνα για να μείνει και οι απαντήσεις να είναι ότι δεν έχουμε ξενώνες, είμαστε πλήρεις ή να μην υπάρχει καν κοινωνική υπηρεσία λόγω της τεράστιας υποστελέχωσης στα νοσοκομεία; Μπορεί το δικαίωμα στην άμβλωση να μη μας το έχουν πάρει, αλλά τα νοσοκομεία είναι τόσο υποστελεχωμένα που ουσιαστικά να μην μπορούν να γίνουν οι αμβλώσεις. Είναι αυτά τα ζητήματα που βάζουν στο κέντρο της πάλης ενάντια στην καταπίεση, το ότι χρειάζεται να δέσουμε τις διεκδικήσεις της απελευθέρωσης μαζί με τις μάχες του κόσμου που παλεύει μέσα στους χώρους δουλειάς για να γίνουν μαζικές προσλήψεις.

Από το Stonewall στη Ρώσικη Επανάσταση

Πρέπει να θυμηθούμε ότι αυτές οι επιθέσεις έχουν στον πυρήνα τους το ρόλο της πυρηνικής οικογένειας, μιας «Αγίας Οικογένειας» που δήθεν απειλείται αλλά στην πραγματικότητα αναπαράγει τη μελλοντική εργατική τάξη όχι μόνο φυσικά αλλά και ιδεολογικά. Αυτοί οι αγώνες έχουν μεγάλη ιστορία συγκρούσεων. Από την εξέγερση του Στόουνγουολ στις ΗΠΑ με τις μαύρες τρανς γυναίκες στην πρώτη γραμμή, μέχρι την Ελλάδα που διαδηλώνουμε κάθε χρόνο στο Pride από το 2005 και μετά. Και πιο πίσω. Έχουμε το παράδειγμα της Ρώσικης Επανάστασης που έβαλε τέλος σε μια σειρά από καταπιεστικούς νόμους που ίσχυαν για αιώνες ολόκληρους. Στην επαναστατημένη Ρωσία γίνανε οι πρώτες επεμβάσεις φυλομετάβασης, σταμάτησε να ποινικοποιείται η ομοφυλοφιλία, γίνανε νόμιμες οι αμβλώσεις. Αναγνωρίστηκαν όλα τα παιδιά είτε ήταν εντός ή εκτός γάμου. Το δικαίωμα στο διαζύγιο. Μια

σειρά από μέτρα που έπαιξαν ρόλο στο να σταματήσει η απλήρωτη εργασία των γυναικών μέσα στα σπίτια, με κοινωνικά πλυντήρια, κοινωνικά εστιατόρια, μέτρα που ανατράπηκαν στη συνέχεια από μια ολόκληρη σταλινική αντεπανάσταση. Χρειάζεται να επιστρέφουμε και να τα θυμόμαστε για να έχουμε ένα παράδειγμα πού μπορούμε να φτάσουμε. Είναι το παράδειγμα μιας κοινωνίας που οι εργαζόμενες και οι εργαζόμενοι πήρανε στα χέρια τους μια ολόκληρη κοινωνία και βάλανε στο κέντρο το πώς μπορούμε να τσακίσουμε όλη αυτή την καταπίεση.

Θέλω να κλείσω λέγοντας ότι σήμερα στο Pride είναι πολύ σημαντικό το γεγονός ότι έχουμε αποφάσεις από σωματεία εργαζομένων. Δεν είναι συνηθισμένο ούτε για την Αριστερά να προτείνει στα συνδικάτα να βαδίσουν με τα πανό των σωματείων τους στη σημερινή μεγάλη διαδήλωση. Στον Άγιο Σάββα έγινε ένα επεισόδιο τρανσφοβικής επίθεσης απέναντι σε μία τρανς γυναίκα η οποία πέθανε. Το Σωματείο των Εργαζομένων εκεί καταδίκασε την τρανσφοβική επίθεση, στηριζόμενη πάνω σε μια παράδοση πολλών χρόνων που συμμετέχουν οργανωμένα στο Pride και ανοίγουν αυτή τη συζήτηση μέσα στο ίδιο το νοσοκομείο. Σκεφτείτε τι σημαίνει όχι μόνο για τους εργαζόμενους του νοσοκομείου αλλά και για τον κόσμο που επισκέπτεται αυτό το νοσοκομείο ή για το γειτονικό νοσοκομείο, το Έλενα Βενιζέλου, που έχει ένα από τα ελάχιστα ιατρεία φυλομετάβασης. Τι σημαίνει να μπαίνουν στη μάχη της υπεράσπισης των δικαιωμάτων γυναικών και ΛΟΑΤΚΙ συλλογικά, με τη μεγαλύτερη δύναμη που έχουμε στα χέρια μας, τη δύναμη της παραγωγής.

Θέλουμε εκατοντάδες αποφάσεις μέχρι να φτάσουν τα Pride να γίνουν γενικές απεργίες. Ο δρόμος είναι μέσα από την οργανωμένη δράση της εργατικής τάξης να παλέψουμε απέναντι και στην καταπίεση και στον σεξισμό, απέναντι στην ίδια την εκμετάλλευση.

Αργυρή Ερωτοκρίτου,
γιατρός, μέλος Γενικού Συμβουλίου ΟΕΝΓΕ

ΕΛ.Α.Σ «Σεβασμός στα πραγματικά δημοσιονομικά περιθώρια»

Αλέξης Τσίπρας - Πρόεδρος ΕΛΑΣ

ΟΤ. Η ΠΡΟΟΠΤΙΚΗ ΓΙΑ ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΗ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΚΑΙ Η ΑΝΑΣΥΝΘΕΣΗ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΣΚΗΝΙΚΟΥ

Η ΕΛ.Α.Σ του Α. Τσίπρα ξεκινάει τις επίσημες δημόσιες εκδηλώσεις της, με πρώτο σταθμό τη Νίκαια την Δευτέρα 15 Ιούνη. Εκδηλώσεις οργανωμένες, σύμφωνα με στελέχη της ΕΛ.Α.Σ με στόχο να πάει: «Ο λόγος στους πολίτες. Ήρθε η ώρα να πάρουν τον λόγο οι άνθρωποι που ζουν και εργάζονται δίπλα μας, στις γειτονιές της Αθήνας» (ΕφΣυν, 15/6). Με άλλα λόγια πρώτα θα πάρουν το μικρόφωνο οι «πολίτες» και μετά θα απαντήσει ο Τσίπρας.

Τι λείπει από αυτό το «αδιαμεσολάβητο» μοντέλο; Οι συλλογικές διαδικασίες πολιτικής συζήτησης και οργάνωσης, με απλά λόγια το κόμμα. Από αυτή την άποψη ο σχεδιασμός είναι χαρακτηριστικός. Μέχρι το τέλος του μήνα θα ανακοινωθεί η σύνθεση του Εθνικού Συμβουλίου με 300-350 μέλη, απ' τις γραμμές όσων προσυπέγραψαν πρώτοι τη διακήρυξη της ΕΛ.Α.Σ. Θα συγκροτηθεί μια Πολιτική Επιτροπή των 75 και ένα κεντρικό συντονιστικό των 10-15 ατόμων που θα έχει την ευθύνη της καθημερινής λειτουργίας. Όλα αυτά τα όργανα «προσωρινά», δηλαδή διορισμένα. Το συνέδριο της ΕΛ.Α.Σ πάει για μετά τις εκλογές.

Στην ουσία αυτό που συγκροτείται είναι το προσωπικό επιτελείο του Αλ. Τσίπρα κι όχι ένα οργανωμένο κόμμα της Αριστεράς. Η δικαιολόγηση αυτού του μοντέλου είναι ότι έτσι θα εξασφαλιστεί η συμμετοχή «νέων προσώπων» και η απαλλαγή από τα «βαρίδια» του παλιού ΣΥΡΙΖΑ και τα φθαρμένα στελέχη του. Στην πραγματικότητα είναι μια βαθύτατα πολιτική επιλογή που αντιμετωπίζει τον κόσμο της Αριστεράς σαν ψηφοφόρους που έχουν προβλήματα κι όχι σαν πρωταγωνιστές/ριες ενός κινήματος που έχει διαμορφώσει αιτήματα και πολιτικές

αιχμές. Κι αυτή η επιλογή υπακούει στη συνέχιση της πορείας προς τα δεξιά, όσο κι αν τα στελέχη της ΕΛ.Α.Σ κι ο Α. Τσίπρας προσπαθούν να πουν «κάτι αριστερό» για να επικοινωνήσουν με τις διαθέσεις και τις ιδέες του κόσμου που παλεύει.

Οι 5 «δεσμεύσεις» που ανακοίνωσε ο Τσίπρας στο συνέδριο του Οικονομικού Ταχυδρόμου είναι χαρακτηριστικές. Μια ρύθμιση για το λογαριασμό του ηλεκτρικού ρεύματος που στην ουσία απλά επιδοτεί τις εταιρείες και αφήνει ανέγγιχτο τον μηχανισμό κερδοσκοπίας που λέγεται Χρηματιστήριο Ενέργειας. Για τη στέγη, δημιουργία φορέα Διαχείρισης Ακινήτων για στεγαστικούς σκοπούς. Στην ουσία θα πρόκειται για μια ακόμα Σύμπραξη Δημόσιου Ιδιωτικού Τομέα που δεν απέχει και πολύ από το «μοντέλο» του Μητσοτάκη. Ούτε κουβέντα για επανασύσταση του ΟΕΚ.

Ακύρωση

Άλλη «δέσμευση», η ένταξη των καθηγητών και των δασκάλων στο ειδικό μισθολόγιο και μια «μεσοσταθμική» αύξηση 500 ευρώ σε γιατρούς και νοσηλευτές. Πότε, πώς; Καμιά αναφορά στην ακύρωση των μνημονιακών νόμων, της επαναφοράς του 13ου 14ου μισθού, σε όλα τα αιτήματα των συνδικάτων.

Επίσης καμιά αναφορά στην κατάργηση των νόμων της ΝΔ για τα πανεπιστήμια. Η μόνη «δέσμευση» είναι η κατάργηση των πανελλαδικών που πρακτικά θα σημαίνει μεταφορά του «κόφτη» στα χέρια των πρυτανικών αρχών κάθε σχολής που λειτουργούν με όρους «μάντζερ».

Ακόμα και η δέσμευση για δωρεάν ΜΜΜ δεν ξεφεύγει από αυτό το πλαίσιο. Θετικό μέτρο, αλλά έχει σημασία η τεκμηρίωσή του. Το ΠΑΣΟΚ έσπευσε να κριτικάρει τον Τσί-

πρα γιατί απλά πρόσθεσε το «για όλους» στη δική του πρόταση για δωρεάν μετακίνηση όσων είναι μέχρι 24 ετών. Η πρότασή μας, λέει το ΠΑΣΟΚ, είναι «ρεαλιστική» γιατί θα «κοστίσει» μόνο 50 εκατομμύρια ενώ του Τσίπρα θα φτάσει στο δυσθεώρητο ύψος των 350 εκατομμυρίων. ΕΛ.Α.Σ και ΠΑΣΟΚ τσακώνονται για το ποιος είναι ο πιο «ρεαλιστής» τη στιγμή που ο προϋπολογισμός δίνει μόνο για παραλαβές εξοπλιστικών 2,5 δις ευρώ και για τόκους στους τραπεζίτες 10 δις.

Η **Ευγενία Φωτονιάτα**, «συνδυετικός κρίκος μεταξύ του Επιστημονικού Συμβουλίου του Ινστιτούτου και της Ομάδας Προγράμματος του κόμματος», δηλώνει στην ΕφΣυν της 13 Ιούνη: «Το ερώτημα “πού θα βρεθούν τα λεφτά” ξεκινά συχνά από μια λάθος αφετηρία: ότι κοινωνική πολιτική σημαίνει απλώς περισσότερες δαπάνες. Εμείς μιλάμε πρώτα για άλλες προτεραιότητες και καλύτερη αξιοποίηση των πόρων που ήδη υπάρχουν...Το πρόγραμμά μας θα προχωρά με κοστολόγηση, ιεράρχηση και σεβασμό στα πραγματικά δημοσιονομικά περιθώρια και στον κανόνα των καθαρών πρωτογενών δαπανών». Και βέβαια, «Την ώρα που η Ευρώπη επιστρέφει στη λογική της βιομηχανικής πολιτικής, της πράσινης μετάβασης με κοινωνικό πρόσημο και των νέων συνεργασιών δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, η Ελλάδα επιμένει σε εργαλεία μιας άλλης εποχής».

Την ώρα που η Ε.Ε επανεξοπλίζεται πετσοκόβοντας τις όποιες κοινωνικές δαπάνες, το «επιτελείο» Τσίπρα μας λέει ότι το ζήτημα δεν είναι περισσότερες δαπάνες για τις ανάγκες μας, αντίθετα είναι να συμβαδίσουμε με την ΕΕ του κεφαλαίου, του πολέμου και του ρατσισμού.

Λεάνδρος Μπόλαρης

ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ

Ελάτε ένας-ένας να ενωθούμε

Είναι το ΜέΡΑ25 η εναλλακτική για τον κόσμο της Αριστεράς; Αυτό λέει ο Γ. Βαρουφάκης. Όπως είπε στην εκδήλωση στο Τριανόν στις 3 Ιούνη: «Η ΑΡΙΣΤΕΡΑ ΕΙΝΑΙ ΕΔΩ! Στην παράταξή μας. Στον μόνο πόλο της Ενωτικής Αριστεράς σήμερα. Στο ΜέΡΑ25 Ενωτική Αριστερά!».

Το πρώτο πρόβλημα με αυτόν τον ισχυρισμό είναι η ίδια η φυσιογνωμία του ΜέΡΑ25. Είναι ένα «προσωποπαγές» κόμμα γύρω από τον Γ. Βαρουφάκη με πολύ αδύναμες ως ανύπαρκτες σχέσεις με το οργανωμένο κίνημα, από τα συνδικάτα μέχρι τα πανεπιστήμια. Κι αυτό το χαρακτηριστικό δίνει τη δυνατότητα στον Γ. Βαρουφάκη να κάνει τις πιο ιλιγγιώδεις στροφές χωρίς πρακτικά να δίνει λογαριασμό σε κανέναν. Στην εκδήλωση για παράδειγμα αναφέρθηκε στη ΛΑΕ «με την οποία συμπορευτήκαμε συντροφικά επί τρία χρόνια» αλλά «Δυστυχώς την είδαμε να εγκλωβίζεται καλύπτοντας τις συμπεριφορές της μιας από τις δύο συνιστώσες της – συμπεριφορές που παραβιάζουν θεμελιώδεις ηθικές αξίες της Αριστεράς». Κανένα όργανο δεν συζήτησε τη ρήξη με τη ΛΑΕ.

Ακόμα και το «Ενωτική» στον τίτλο είναι υπό την αίρεση των επιλογών του Γ. Βαρουφάκη. Στην ίδια εκδήλωση αναφερόμενος σε άτομα που μπορεί να ενταχθούν στα ψηφοδέλτια είπε το αμίμητο: «Αν θα έρθουν με ή χωρίς τη σύμφωνη γνώμη των κομματικών σχημάτων και οργανώσεών τους, αυτό είναι δικό τους θέμα. Εμείς δεν προβάλλουμε καμία απαίτηση ούτε ένταξης στην παράταξή μας ούτε αποχώρησης από τις δικές τους». Τι διαφορά έχει αυτό από τον τρόπο που αντιμετωπίζει ο Τσίπρας τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ και της ΝΕ.ΑΡ;

Το κεντρικό σύνθημα του Γ. Βαρουφάκη έχει γίνει η «Επανάκτηση», που σημαίνει να «επανακτήσουμε τα εργαλεία και τις υποδομές – τη δημόσια και ιδιωτική περιουσία – που μας πήραν για να μας λεηλατούν». Και σύμφωνα με τον Γ. Βαρουφάκη: «Βούλησή μας είναι να εργαστούμε ανοιχτόκαρδα προς αυτή την ενωτική, συλλογική κατεύθυνση, όχι για να μαζέψουμε ψήφους αλλά για να δημιουργήσουμε το μεγάλο ΜΠΛΟΚ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΗΣ ΟΛΙΓΑΡΧΙΑΣ – ένα μπλοκ που θα προχωρήσει την ΕΠΑΝΑΚΤΗΣΗ ως το πρώτο βήμα προς τον ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ».

Ασαφής “επανάκτηση”

Όμως, ο τρόπος που θα «επανακτήσουμε» όλα αυτά -και πολύ περισσότερα μένει ασαφής. Ποια δύναμη μπορεί να επιβάλλει πχ την κρατικοποίηση των σιδηροδρόμων και των συγκοινωνιών, των τραπεζών, με εργατικό έλεγχο; Ποια δύναμη μπορεί να επιβάλλει τη διακοπή των σχέσεων με το σιωνιστικό κράτος του Ισραήλ; Την έξοδο από το ΝΑΤΟ (αντί να περιμένει τον «θάνατό» του σύμφωνα με πρόσφατες δηλώσεις του Γ. Βαρουφάκη) και την ΕΕ;

Η εργατική τάξη έχει τη δύναμη να τα επιβάλλει όλα αυτά λόγω της θέσης της στον καπιταλισμό. Μια πρόταση που υπεκφεύγει αυτό το καθήκον δεν μπορεί παρά να καταλήγει στο «να μαζέψουμε ψήφους» ό,τι και να λέει ο Γ. Βαρουφάκης. Κι αυτό, εν τέλει καθορίζει το περιεχόμενο της λέξης «Σοσιαλισμός»: Εργατική δημοκρατία παντού, και οργάνωση της παραγωγής με βάση τις ανάγκες ή «ένα Νέο Εταιρικό Δίκαιο που εκδημοκρατίζει τις επιχειρήσεις με βάση την αρχή “ένας εργαζόμενος, μία μετοχή, μία ψήφος”» όπως έγραφε σε ένα άρθρο του τον Φλεβάρη ο Βαρουφάκης.

Στην ίδια ομιλία ο Βαρουφάκης επέμεινε ότι η Αριστερά δεν χρειάζεται επιθετικούς προσδιορισμούς όπως «ανατρεπτική» γιατί αν δεν είναι τέτοια, τότε απλά δεν είναι Αριστερά. Αρκεί το «ενωτική». Αυτό είναι μια ακόμα υπεκφυγή. Η Αριστερά ποτέ δεν ήταν ενιαία. Υπήρξε και υπάρχει η Αριστερά του κοινοβουλευτικού δρόμου και των συμβιβασμών, και η Αριστερά της ανατροπής και της επανάστασης. Οι αγώνες μας για να είναι νικηφόροι χρειάζονται μια Αριστερά που θα είναι και ενωτική και αντικαπιταλιστική.

3/6, εκδήλωση του ΜέΡΑ25 στο Τριανόν. Φωτό: mera25.gr

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

Παλεύουμε για

Τον σοσιαλισμό, μέσα από την
ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λειτουργεί για να προστατεύσει τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης.

Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέσα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμματίσουν την παραγωγή και την διανομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες.

Τον διεθνισμό

Στην παγκόσμια οικονομία κυριαρχούν οι μεγάλες πολυεθνικές. Μόνο εάν παλέψουμε όλοι μαζί σε παγκόσμιο επίπεδο, μπορούμε να σταματήσουμε τους πλούσιους και δυνατούς που κυριαρχούν πάνω στον πλανήτη.

Η πάλη για τον σοσιαλισμό μπορεί να πετύχει μόνο εάν είναι παγκόσμια.

Αυτό δείχνει και η εμπειρία της Ρωσίας όπου ακόμα και μια νικηφόρα αλλά απομονωμένη επανάσταση όπως ο Οκτώβρης του '17 ηττήθηκε κάτω από την πίεση της παγκόσμιας αγοράς. Αυτό άνοιξε τον δρόμο για την επικράτηση του Στάλιν και την μετατροπή της Ρωσίας σε κρατικό καπιταλισμό. Του ίδιου τύπου καθεστώτα δημιουργήθηκαν αργότερα στην Ανατολική Ευρώπη και την Κίνα.

Ενάντια στον ρατσισμό, τον ιμπεριαλισμό και την καταπίεση

Είμαστε αντίθετοι σε οποιαδήποτε προσπάθεια που έχει στόχο την διαίρεση της εργατικής τάξης. Είμαστε αντίθετοι σε μια Ελλάδα – φρούριο, κομμάτι μιας Ε.Ε – φρούριο, που καταδικάζει πρόσφυγες και μετανάστες να πεθαίνουν στα σύνορά της και να αντιμετωπίζουν ρατσιστικές διακρίσεις αν καταφέρουν να τα περάσουν.

Υποστηρίζουμε το δικαίωμα όλων των ανθρώπων, ανεξάρτητα από χρώμα, φυλή και φύλο καθώς και όλους τους καταπιεσμένους να οργανώνουν την αντίστασή τους. Υποστηρίζουμε όλα τα αυθεντικά εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα.

Παλεύουμε για την πραγματική κοινωνική, πολιτική και οικονομική ισότητα των γυναικών και για το τέλος όλων των διακρίσεων ενάντια στους ομοφυλόφιλους, γυναίκες και άντρες.

Παλεύουμε ενάντια σε ένα σύστημα που καταστρέφει τον πλανήτη μέσα από το κυνήγι του κέρδους και τους ανταγωνισμούς.

Το επαναστατικό κόμμα

Αυτοί που μας κυβερνάνε είναι δυνατοί γιατί είναι οργανωμένοι, γιατί ελέγχουν τον πλούτο, τα ΜΜΕ, τα δικαστήρια και τον στρατό. Για να συγκρουστεί μ' αυτή την δύναμη, η εργατική τάξη χρειάζεται να είναι κι αυτή οργανωμένη. Το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα, έχει σαν στόχο να φέρει τους ακτιβιστές του κινήματος μαζί με την εργατική τάξη. Το επαναστατικό κόμμα είναι αναγκαίο για να δυναμώσει το κίνημα, να οργανώσει τον κόσμο μέσα σ' αυτό και να βοηθήσει να αναπτυχθούν εκείνες οι ιδέες και εκείνες οι στρατηγικές που θα μπορέσουν ν' ανατρέψουν συνολικά τον καπιταλισμό.

ΣΚΑΝΔΑΛΟ ΣΤΙΣ ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΕΣ

Στέγη για όλους!

Στις αρχές Ιούνη ανακοινώθηκε η σύλληψη εγκληματικής οργάνωσης, περίπου 30 ατόμων, κυρίως Μηχανικοί του ιδιωτικού τομέα, υπάλληλοι μηχανικοί του Δημοσίου, με επικεφαλής τον Πρώην Διευθυντή Πολεοδομίας Κηφισιάς και τη Γενική Γραμματέα (γ.γ.) του Δήμου Γαλασίου και Πρόεδρο του Συμβουλίου Αρχιτεκτονικής του Κεντρικού Τομέα Αθήνας, διορισμένη από το Τ.Ε.Ε.

Στη συνέχεια παραιτείται ο εδώ και επτά χρόνια γ.γ. του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας (ΥΠΕΝ) υπεύθυνος για θέματα Χωροταξίας και Πολεοδομίας. Μετά από λίγες μέρες και αφού βγαίνουν στο φως καταγγελίες όχι μόνο για την Πολεοδομία Κηφισιάς, ακολουθεί και η παραίτηση του γ.γ. του Υπουργείου Πολιτισμού.

Τόσο οι γ.γ. όσο και οι εμπλεκόμενοι είχαν συνεργασία επαγγελματική και κυρίως πολιτική. Όλοι τους στελέχη της Νέας Δημοκρατίας και σε θέσεις πολιτικές κατά το παρελθόν με Κυβέρνηση Ν.Δ.

Όσο και αν προσπαθεί η κυβέρνηση να αποδώσει το σκάνδαλο στη διαπλοκή κάποιων υπαλλήλων, τόσο φαίνεται σε πόσο μήκος, πλάτος και ύψος είναι χωμένη η ίδια η κυβέρνηση και τα στελέχη της.

Μπορεί οι συλλήψεις να ξεκίνησαν από καταγγελίες για χρηματισμό υπαλλήλων και διευκόλυνση σε υποθέσεις της Πολεοδομίας Κηφισιάς αλλά γρήγορα εξελίχθηκε σε σύστημα εκμετάλλευσης και κέρδους που ξεπερνούσε τα όρια του Δήμου.

Σε θέσεις θεσμικές, που διορίζονται από την κυβέρνηση βρέθηκαν στελέχη της Κυβέρνησης (ακόμα και με συγγενικές σχέσεις), όπως η ιδιώτης μηχανικός στο Κεντρικό Συμβούλιο Νεωτέρων Μνημείων εκπρόσωπος του Τ.Ε.Ε. και παράλληλα βρισκόταν στο Συμβούλιο Αρχιτεκτονικής Βορείου Τομέα. Καθόριζαν και έβγαζαν αποφάσεις που αφορούσαν παράνομες κατεδαφίσεις διατηρητέων κτηρίων στο κέντρο της Αθήνας ή αποχαρακτηρισμό κτηρίων μνημειακού χαρακτήρα όπως το σινεμά Ιντεάλ στην Πανεπιστημίου.

Υπήρξαν αναφορές και καταγγελίες για ξεχειλωμά του Οικοδομικού Κανονισμού (Ν.Ο.Κ.), αυτού που εξέπεσε στο Σ.Τ.Ε. στο τέλος του 2025 για τα μπόνους που πρόσφερε. Μεγάλα κατασκευαστικά γραφεία (εργολάβοι) χρησιμοποιούσαν τα άτομα στις θέσεις αυτές για να ξεπεράσουν νομικά εμπόδια και να ξεχειλώσουν, προς όφελος τους, τη δόμηση πολυτελών κατοικιών στα βόρεια προ-

STOP στην κερδοσκοπία.

Να πάρουμε τον

έλεγχο των τραπεζών

από τα funds.

άστια (Εκάλη, Δροσιά, Κηφισιά κλπ).

Το πόσο βαθιά χωμένη στη λάσπη είναι αυτή η κυβέρνηση και τα στελέχη της, φαίνεται από το ότι και πριν ένα χρόνο σε αντίστοιχη υπόθεση στην Υπηρεσία Νεωτέρων Μνημείων, για εκβιασμούς, διευκολύνσεις κλπ τόσο στην Αττική όσο και στο σκάνδαλο με τις κατοικίες στη Μύκονο, με τη διαβόητη «ομάδα της Νάνσου», εμπλεκόταν το ίδιο πρόσωπο. Ήταν η πρώην Προϊστάμενη του Τμήματος Προστασίας Νεωτέρων Μνημείων και Τεχνικών Έργων Αττικής, Ανατολικής Στερεάς Ελλάδας και Κυκλάδων και μέλος του Τοπικού Συμβουλίου Μνημείων Αττικής, υπάλληλος του ΥΠ.ΠΟ. και μέλος του κυκλώματος που συνέχιζε να παίζει ρόλο στις διασυνδέσεις του.

Αυτά είναι η κορυφή του παγόβουνου.

Παγόβουνο

Ο γ.γ. του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας (ΥΠΕΝ) ήταν ο κεντρικός χειριστής, μαζί με το ΤΕΕ, για την παραλαβή των Τοπικών και Ειδικών Πολεοδομικών Σχεδίων που έχουν ανατεθεί έναντι 350 εκατομμυρίων ευρώ μέσω του Ταμείου Ανάκαμψης και θα έπρεπε να παραδοθούν τις επόμενες εβδομάδες.

Την ίδια ώρα που η κυβέρνηση σχεδιάζει την συρρίκνωση των πολεοδομιών και ένταξη με τα Κτηματολογικά γραφεία, σε ένα Κεντρικό απόλυτα ελεγχόμενο από την κυβέρνηση και το βαθύ κράτος φορέα, ο βάλτος με τα σκάνδαλά της μεγαλώνει.

Εκατομύρια δίνονται για να καθορίσουν νέους χώρους εκμετάλλευσης για δόμηση σε μεγαλοεργολάβους καταστρέφοντας ελεύθερους χώρους πρασίνου και παραλιών.

Το πρότζεκτ στο Ελληνικό συνεχίζει και παράλληλα τα σχέδια για να δοθούν οι παραλίες της Νότιας Αττικής σε ασύδοτη λεηλάτηση των εργολάβων για πολυτελή μπλοκ κατοικιών όπου πρόσβαση θα έχουν μόνο οι πλούσιοι φίλοι της κυβέρνησης.

Από την άλλη σπίτια κλουβιά, πανάκριβα για την εργατική τάξη αγορασμένα με δάνεια που δεν θα εξοφληθούν ποτέ. Απομακρυσμένα από τις ακτές και τα βουνά, συγκεντρωμένα και αποκομμένα από το κέντρο

των πόλεων. Ενώ στο κέντρο γκρεμίζονται κτήρια μνήμης όπως τα Προσφυγικά στη Λεωφόρο Αλεξάνδρας.

Έχει ανοίξει το ζήτημα της Κατοικίας εδώ και πολλά χρόνια. Η κρίση Στέγης μαστίζει και ρίχνει στο περιθώριο περισσότερα κομμάτια της εργατικής τάξης.

Με το Νόμο «Κατσέλη» υπήρχε μια υποτυπώδης προστασία της πρώτης κατοικίας και περιορισμός των πλειστηριασμών της πρώτης κατοικίας. Η κυβέρνηση της Ν.Δ. με νέα νομοθετική ρύθμιση θέλει να απελευθερώσει στα Funds όσα σπίτια αντιστέκονται ακόμα στους πλειστηριασμούς.

Σε πρόσφατη ανακοίνωση των πέντε σημείων της ΕΛ.Α.Σ, ο Αλέξης Τσίπρας κάνει αναφορά στα «κόκκινα» δάνεια και τους πλειστηριασμούς. Συγκεκριμένα προτείνει την εξαγορά των «κόκκινων» δανείων από τους δανειολήπτες σε τιμή λίγο μεγαλύτερη από εκείνη που αγόρασαν τα funds και να δημιουργηθεί ένας δημόσιος φορέας κοινωνικής διαχείρισης των στεγαστικών δανείων.

Η Αριστερά πρέπει να συγκρουστεί πραγματικά με τις επιθέσεις της κυβέρνησης και των funds αντί να ψάχνει τρόπους διαχείρισης. Το παράδειγμα του 2015 στο ποιος κάνει κουμάντο στις τράπεζες ήταν αρκετό.

Δεν είναι το πρόβλημα οι υπάλληλοι για την κατάντια των Δήμων και της Πολεοδομίας, αλλά η συρρίκνωση του προσωπικού, η συγκέντρωση αρμοδιοτήτων σε συγκεκριμένα άτομα και η ιδιωτικοποίηση.

Μια κυβέρνηση που προσπαθεί να συνομιλήσει με τραπεζίτες, funds και μεγαλοεργολάβους καταλήγει να οπισθοχωρεί απέναντι στις πραγματικές ανάγκες της εργατικής τάξης.

Η Αριστερά χρειάζεται να μπει μπροστά, μαζί με τα συνδικάτα με μαχητικές απεργίες και να ρίξει στο κενό την κυβέρνηση της Ν.Δ. και τους φίλους της που λυμαίνονται τις ανάγκες στέγης της εργατικής τάξης. Να διεκδικήσει ότι οι Υπηρεσίες Δόμησης (Πολεοδομίες) να λειτουργούν σε κάθε Δήμο και να γίνουν άμεσα προσλήψεις για να στελεχωθούν.

Η κρατικοποίηση των τραπεζών κάτω από εργατικό έλεγχο και όχι κάποια υπηρεσία διαχείρισης θα σώσει τα σπίτια από τα funds.

Με απεργίες να ανατρέψουμε και να ξεφορτωθούμε μια και καλή την κυβέρνηση των σκανδάλων και να ανοίξουμε το δρόμο ώστε η εργατική τάξη να επιβάλει ότι η στέγη είναι για όλους και θα κάνει κουμάντο η ίδια.

Σπύρος Γεωργακόπουλος,
ΣΕΚ Περιστερί

ΚΥΨΕΛΗ

Βιβλιοπωλείο Μετεωρίτης, 7.30μμ
● ΤΕΤΑΡΤΗ 17/6
Ο Μάρξ το κέρδος και οι κρίσεις
Ομιλητής: Γιάννης Μακαρόνας
● ΤΕΤΑΡΤΗ 24/6
Οι ΗΠΑ μετά την Μινεσότα
Ομιλήτρια: Κατερίνα Μακαρώνα
● ΤΕΤΑΡΤΗ 1/7
Το πλήθος και οι αστικές επαναστάσεις
Ομιλητής: Σεραφεΐμ Ρίζος

ΠΑΤΗΣΙΑ

Σινέ Ατενέ, 7.30μμ
● ΤΕΤΑΡΤΗ 17/6
Να καταδικαστούν οι δολοφόνοι της Πύλου, σύνορα ανοιχτά για τους πρόσφυγες
Ομιλήτρια: Φύλλια Πολίτη
● ΤΕΤΑΡΤΗ 24/6
Πως λειτουργούν τα Σοβιέτ
Ομιλήτρια: Άννα Αδαμίδη

ΓΑΛΑΤΣΙ

Γραφεία Γ' ΕΛΜΕ Γκράβα
● ΤΕΤΑΡΤΗ 17/6
Κλιματική κρίση. ΣΤΟΠ στις εξορύξεις, εργατικός έλεγχος στην πράσινη μετάβαση
Ομιλήτρια: Κατερίνα Παπαδούλη
● ΤΕΤΑΡΤΗ 24/6
Αντίσταση: η επανάσταση που χάθηκε
Ομιλητής: Γιώργος Πίττας

ΕΞΑΡΧΕΙΑ

Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο, 7.30μμ
● ΤΕΤΑΡΤΗ 17/6
Στη φυλακή οι δολοφόνοι της Πύλου
Ομιλήτρια: Ειρήνη Ζιάκα
● ΤΕΤΑΡΤΗ 24/6
Γυναίκες και πόλεμος: επαναστατική παράδοση αντίσταση κι απελευθέρωση
Ομιλητής: Μάριος Κυριακού
● ΤΕΤΑΡΤΗ 1/7
Ισπανία 1936, η επανάσταση ενάντια στον φασισμό
Ομιλητής Λευτέρης Μπάνος

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ

Καφέ Βραζιλιάνα 7μμ
● ΤΕΤΑΡΤΗ 17/6
Ρόζα Λούξεμπουργκ – Μεταρρύθμιση ή επανάσταση
Ομιλήτρια: Δέσποινα Ζούλια
● ΤΕΤΑΡΤΗ 24/6
Λένιν: Κράτος, Επανάσταση και εργατική πρωτοπορία
Ομιλήτρια: Λένα Βερδέ

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

Καφέ ΖΑΤΟΠΕΚ, Π. Τσαλδάρη και Σιβιτανίδου, 7μμ
● ΤΕΤΑΡΤΗ 17/6
Κούβα, από την επανάσταση στο σήμερα
Ομιλητής: Ραφαήλ Κασρίτης
● ΤΕΤΑΡΤΗ 24/6
Μαρξ: Μισθός, τιμή, κέρδος
Ομιλήτρια: Αργυρή Ερωτοκρίτου
ΚΟΛΩΝΟΣ-ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ
Καφέ Πλάτωνας, Ακαδημία Πλάτωνα 6.30μμ
● ΤΕΤΑΡΤΗ 17/6
Κούβα, από την επανάσταση στο σήμερα
Ομιλήτρια: Αθανασία Συμψηρή
● ΤΕΤΑΡΤΗ 24/6
1936, η χρονιά των επαναστάσεων
Ομιλητής: Αλέξανδρος Μαρτζούκος
● ΤΕΤΑΡΤΗ 1/7
Γκράμσι, η επαναστατική κριτική στον σεχταρισμό
Ομιλητής: Αλέξανδρος Παπαϊωάννου

ΓΚΥΖΗ

καφεενείο Ραγκαβή 53, 7μμ
● ΤΕΤΑΡΤΗ 17/6
Τέχνη και Επανάσταση
Ομιλητής: Ορέστης Ηλιάς
● ΤΕΤΑΡΤΗ 24/6
Ο παγκόσμιος Μάης του '68
Ομιλήτρια: Έλλη Πανταζοπούλου
● ΤΕΤΑΡΤΗ 1/7
1936, η χρονιά των επαναστάσεων
Ομιλήτρια: Κλεοπάτρα Καλλωνιάτη

Μαρξιστικά Φόρουμ

ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

Καφέ Τρίκυκλο 7μμ
● ΤΕΤΑΡΤΗ 17/6
Μαρξ, Χέγκελ και διαλεκτική
Ομιλητής: Κωνσταντίνος Δανακτσης
● ΤΕΤΑΡΤΗ 24/6
Κούβα, από την επανάσταση στο σήμερα
Ομιλητής: Κοσμάς Ραυτόπουλος
● ΤΕΤΑΡΤΗ 1/7/
Παγκόσμια οικονομία, πορεία προς το αδιανόητο
Ομιλητής: Θωμάς Κατσαρός
● ΤΕΤΑΡΤΗ 8/7
Ιουλιανά 1965
Ομιλητής: Θανάσης Λυμπερόπουλος

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ

Καφέ Μύρτιλο (πάρκο ΚΑΠΑΨ), 7μμ
● ΠΕΜΠΤΗ 18/6
1936: η χρονιά των επαναστάσεων
Ομιλητής: Βασίλης Καλαμπόγιας
ΘΗΣΕΙΟ
Συνεργατικό καφεενείο Περιβολάκι, 8μμ
● ΠΕΜΠΤΗ 18/6
Στη φυλακή οι δολοφόνοι της Πύλου
Ομιλήτρια: Ελεάννα Τσώλη
● ΠΕΜΠΤΗ 25/6
Κούβα, από την επανάσταση στο σήμερα
Ομιλητής: Νεκτάριος Δαργάκης

ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ

Fahrenheit 451 βιβλιοκαφέ, 7μμ
● ΤΕΤΑΡΤΗ 17/6,
Αλληλεγγύη στην Κούβα
Ομιλητής: Στέφανος Δημητριάδης
● ΤΕΤΑΡΤΗ 24/6,
Παγκόσμια οικονομία, πορεία προς το αδιανόητο
Ομιλητής: Μάνος Νικολάου
ΒΥΡΩΝΑΣ
Φίφτυ Γαστροκαφέ, 7.30μμ
● ΤΕΤΑΡΤΗ 17/6
Στη φυλακή οι δολοφόνοι της Πύλου
Ομιλήτρια: Μαρία Χαρχαρίδου
● ΤΕΤΑΡΤΗ 24/6
Αντικαπιταλιστική απάντηση στην κρίση στέγης
Ομιλητής: Γιώργος Παπαγγελής

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ

Πλατεία Καρύλου, 8μμ
● ΤΕΤΑΡΤΗ 17/6,
Ο Ένγκελς και το πέρασμα από τον πύθηκο στον άνθρωπο
Ομιλήτρια: Κατερίνα Σεβαστάκη
● ΤΕΤΑΡΤΗ 24/6,
Γκράμσι, η επαναστατική κριτική στον σεχταρισμό
Ομιλητής: Νικηφόρος Παπαδόπουλος
ΕΛΛΗΝΙΚΟ
Καφεενείο πλατείας Σουρμένων, 7.30μμ
● ΤΕΤΑΡΤΗ 17/6
Στη φυλακή οι δολοφόνοι της Πύλου
Ομιλητής: Στέφανος Κοροβέσης
● ΤΕΤΑΡΤΗ 24/6
Γυναίκες και πόλεμος: επαναστατική παράδοση αντίσταση κι απελευθέρωση
Ομιλήτριες: Αναστασία Πουλουτίδου, Λίλυ Αλτόμπαχ

ΠΑΓΚΡΑΤΙ

Sloth cafe, 8.30μμ
● ΠΕΜΠΤΗ 18/6
Αλληλεγγύη στην Κούβα
Ομιλητής: Αντώνης Αντύπας
● ΠΕΜΠΤΗ 25/6
Γυναίκες και πόλεμος: επαναστατική παράδοση αντίσταση κι απελευθέρωσης
Ομιλήτρια: Νεφέλη Καρυώτη

ΖΩΓΡΑΦΟΥ

Sweet Home, 7.30μμ
● ΠΕΜΠΤΗ 18/6
Κάτω τα χέρια από το Ιράν
Ομιλητής: Πάνος Γαρατζιώτης
● ΠΕΜΠΤΗ 25/6
Η πάλη ενάντια στον φασισμό στην Γερμανία το '30
Ομιλητής: Μηνάς Χρονόπουλος

ΙΛΙΟΝ

Πλατεία Ιλίου καφέ Family 7.30μμ
● ΤΕΤΑΡΤΗ 17/6
Να καταδικαστούν οι δολοφόνοι της Πύλου, σύνορα ανοιχτά για τους πρόσφυγες
Ομιλητής: Βασίλης Καταραχιάς
ΑΙΓΑΛΕΩ
Μέρες Ραδιοφώνου 6.30μμ
● ΤΕΤΑΡΤΗ 17/6,
Να καταδικαστούν οι δολοφόνοι της Πύλου, σύνορα ανοιχτά για τους πρόσφυγες
Ομιλήτρια: Θένια Ασλανίδη

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ

Καφέ Κουλουράδες, πλ. Ηρώς, 7.30μμ
● ΤΕΤΑΡΤΗ 17/6
Να καταδικαστούν οι δολοφόνοι της Πύλου, σύνορα ανοιχτά για τους πρόσφυγες
Ομιλητές: Παντελής Γαβριηλίδης (ΚΕΕΡΦΑ), Διονύσης Τρευλόπουλος (εκπαιδευτικός), Παντελής Μπαριανός, (αντιπρόεδρος σωματίου εργαζομένων ΟΣΕ), Tanveer Choudhry (Πακιστανική Κοινότητα Ελλάδας)
● ΤΕΤΑΡΤΗ 24/6
1936, χρονιά εξεγέρσεων και επαναστάσεων
Ομιλήτρια: Λίλιαν Μπουρίτη
● ΤΕΤΑΡΤΗ 1/7
Διαρκής Επανάσταση
Ομιλητής: Σπύρος Γεωργακόπουλος

ΜΑΡΟΥΣΙ

Καφέ Σπίρτο, Πλατεία Ηρώων, 7.30 μμ
● ΤΕΤΑΡΤΗ 17/6
Τι είναι η διαλεκτική
Ομιλητής: Σωτήρης Κοντογιάννης
● ΤΕΤΑΡΤΗ 24/6
Τεχνητή Νοημοσύνη: Μύθοι και πραγματικότητα
Ομιλητής: Πάνος Λουκιάας
Ν. ΙΩΝΙΑ-ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ
Νισύρου και Πάτμου, 7μμ
● ΤΕΤΑΡΤΗ 17/6,
Η εργατική απάντηση στην κρίση στέγης
Ομιλητής: Άγγελος Μιχαηλίδης
● ΤΕΤΑΡΤΗ 24/6,
Τι είναι το Ενιαίο Μέτωπο
Ομιλητής: Γιάννης Σηφακάκης

Ν. ΗΡΑΚΛΕΙΟ

Καφέ Host, Κεντρική πλατεία, 8μμ
● ΤΕΤΑΡΤΗ 17/6,
Κλιματική κρίση. ΣΤΟΠ στις εξορύξεις, εργατικός έλεγχος στην πράσινη μετάβαση
Ομιλήτρια: Γεωργία Πουλοπούλου
● ΤΕΤΑΡΤΗ 24/6,
Τι είναι το Ενιαίο Μέτωπο
Ομιλητής: Γιάννης Θεοχάρης
ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ-ΧΑΛΑΝΔΡΙ
Δημαρχείο Αγ. Παρασκευής, 7.30 μμ
● ΠΕΜΠΤΗ 18/6
Η εργατική τάξη σήμερα
Ομιλητής: Τάσος Ζαχός

● ΠΕΜΠΤΗ 25/6
Λένιν: Τι να κάνουμε
Ομιλητής: Τάσος Ευστρατίου

ΠΕΙΡΑΙΑΣ

Καφέ Τζιμάνη, Ζωσιμάδων 42, 7μμ
● ΤΕΤΑΡΤΗ 17/6
Κούβα, από την επανάσταση στο σήμερα
Ομιλήτρια: Πέγκυ Γαλάκου
● ΤΕΤΑΡΤΗ 24/6
Τρότσκι, η Διαρκής Επανάσταση
Ομιλήτρια: Δέσποινα Χατζηναντωνίου
● ΤΕΤΑΡΤΗ 1/7
Η εργατική απάντηση στην κρίση στέγης
Ομιλήτρια: Τιάνα Ανδρέου

ΝΙΚΑΙΑ-ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ

Δημαρχείο Νίκαιας, 7μμ
● ΤΕΤΑΡΤΗ 17/6
Τρότσκι, η Διαρκής Επανάσταση
Ομιλητής: Παντελής Παναγιωτακόπουλος
● ΤΕΤΑΡΤΗ 24/6
Γυναίκες και πόλεμος: επαναστατική παράδοση αντίσταση κι απελευθέρωσης
Ομιλήτρια: Κατερίνα Θωίδου
● ΤΕΤΑΡΤΗ 1/7
Γκράμσι, η επαναστατική κριτική στον σεχταρισμό
Ομιλητής: Μάνος Καρτέρης

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ

Δημαρχείο Κερατσινίου, 7μμ
● ΠΕΜΠΤΗ 18/6
Η οικονομία και ο πόλεμος, νέα βουτιά στην κρίση
Ομιλητής: Γιάννης Γρηγορακάκης
● ΠΕΜΠΤΗ 25/6
Τρότσκι, η Διαρκής Επανάσταση
Ομιλητής: Παντελής Παναγιωτακόπουλος
● ΠΕΜΠΤΗ 2/7
Γυναίκες και πόλεμος: επαναστατική παράδοση αντίσταση κι απελευθέρωσης
Ομιλήτρια: Ανύσσια Τζονιού

Θεσσαλονίκη

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ

Καφέ Πέτρος, 8.30μμ
● ΤΕΤΑΡΤΗ 17/6
1936, χρονιά των Επαναστάσεων
Ομιλήτρια: Εύη Ευσταθοπούλου
● ΤΕΤΑΡΤΗ 24/6
Γυναίκες και πόλεμος: επαναστατική παράδοση αντίσταση κι απελευθέρωσης
Ομιλήτρια: Χριστίνα Σαβρανάκη
● ΤΕΤΑΡΤΗ 1/7
Αλληλεγγύη στην Κούβα
Ομιλήτρια: Ιωάννα Κουμεντάκη
ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ
Θεατράκι Εργατικού Κέντρου, 8μμ
● ΤΕΤΑΡΤΗ 17/6,
Αλληλεγγύη στην Κούβα
Ομιλήτρια: Ιωάννα Κατλαμούση
● ΤΕΤΑΡΤΗ 24/6,
Ομοφυλοφιλία, σεξουαλικότητα και απελευθέρωση
Ομιλητής: Κώστας Τορπουζίδης
ΧΑΡΙΛΑΟΥ
● ΤΕΤΑΡΤΗ 17/6, καφέ Μικρού 6, 7μμ
Οικονομία, πορεία προς το αδιανόητο
Ομιλητής: Μανώλης Μανουσαρίδης

● ΤΕΤΑΡΤΗ 24/6, Καφέ teddy boys, 7.30μμ
Ένγκελς, το πέρασμα από τον πύθηκο στον Άνθρωπο
Ομιλητής: Γιάννης Κούτρας

ΚΑΜΑΡΑ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 17/6, καφέ Γιάφκα, 7μμ
Κούβα, από την Επανάσταση στο σήμερα
Ομιλητής: Πέτρος Πομώνης
● ΤΕΤΑΡΤΗ 24/6, θεατράκι Εργατικού Κέντρου, 8μμ
Ομοφυλοφιλία, σεξουαλικότητα και απελευθέρωση
Ομιλητής: Κώστας Τορπουζίδης

ΤΟΥΜΠΑ

Καφέ teddy boys, 7.30μμ
● ΠΕΜΠΤΗ 18/6,
Οικονομία, πορεία προς το αδιανόητο
Ομιλήτρια: Δήμητρα Κομμανού
● ΤΕΤΑΡΤΗ 24/6
Ένγκελς, το πέρασμα από τον πύθηκο στον Άνθρωπο
Ομιλητής: Γιάννης Κούτρας

ΒΟΛΟΣ

Θόλος, 7.30μμ
● ΠΕΜΠΤΗ 18/6
Πως νίκησε η Ρώσικη Επανάσταση
Ομιλητής: Σταύρος Ευσταθίου
● ΠΕΜΠΤΗ 25/6
Μαρξισμός, θεωρία και πράξη
Ομιλήτρια: Κατερίνα Χέρ
● ΠΕΜΠΤΗ 2/7
Για μια κοινωνία απελευθέρωσης όλων των καταπιεσμένων
Ομιλήτρια: Εύη Τσιουνη

ΠΑΤΡΑ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 17/6, καφέ Aberto, Ρ. Φεραίου 48, 6.30μμ
Για να τελειώνουμε με την κυβέρνηση των εγκλημάτων. Χίτζουμε Αριστερά της Ανατολής
Ομιλητής: Γιώργος Πελεκούδας
● ΤΕΤΑΡΤΗ 24/6, αίθουσα ΕΒΕ, Αράτου 21, 7μμ
Κούβα, από την Επανάσταση στο σήμερα
Ομιλητής: Γιάννης Αγγελόπουλος

ΠΑΙΝΝΕΝΑ

καφέ Νέον 6.30μμ
● ΠΕΜΠΤΗ 18/6
Αλληλεγγύη στην Κούβα
Ομιλήτρια: Λουίζα Γκίκα
ΞΑΝΘΗ
7.30μμ καφέ Φίλοιστρον
● ΠΕΜΠΤΗ 18/6,
Γυναίκες και πόλεμος: επαναστατική παράδοση αντίσταση κι απελευθέρωσης
Ομιλήτρια: Βάσω Αλεξοπούλου
● ΤΕΤΑΡΤΗ 24/6
Ομοφυλοφιλία σεξουαλικότητα και απελευθέρωση
Ομιλητής: Σωτήρης Χατζηβασιλείου

ΧΑΝΙΑ

5.30μμ, καφέ Μίνωος,
● ΠΕΜΠΤΗ 18/6,
Αλληλεγγύη στην Κούβα
Ομιλητής: Χρίστος Κιούτης

ΡΕΘΥΜΝΟ

7.30μμ, καφέ Δημοτικός Κήπος
● ΤΕΤΑΡΤΗ 17/6,
Η πάλη ενάντια στην καταστροφή του κλίματος. Να αλλάξουμε το σύστημα όχι το κλίμα
Ομιλήτρια: Μαρία Ηλιάκη

Εξορμήσεις με την εργατική αλληλεγγύη

ΠΕΜΠΤΗ 18/6

ΠΕΙΡΑΙΑΣ Πλ.Κοράή 6μμ
ΝΙΚΑΙΑ Μετρό 6μμ
ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ
Πλ. Λαού, Ταμπούρια 5.30μμ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ πεζόδρομος, “Κελάρι” 7μμ
ΙΛΙΟΝ Πλ. Γεννηματά 7μμ
Ν.ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΗΣΑΠ 6.30μμ
ΠΑΤΡΑ Πλ. Όλγας 7μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 20/6

ΑΙΓΑΛΕΩ Μετρό 11πμ
ΕΞΑΡΧΕΙΑ Λαϊκή Καλλιδρομίου 11πμ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ Λαϊκή Πανόρμου 12μες
ΓΚΥΖΗ πλατεία Γκύζη 12μες
ΚΥΨΕΛΗ Πλ. Κυψέλης Γερμανός 12μες
ΠΑΤΗΣΙΑ
Λαϊκή Αγ.Παντελεήμονα 12μες
ΓΑΛΑΤΣΙ Γαλασίου και Βείκου 12μες
ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 11.30πμ
ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 11.30πμ
ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ Λαϊκή 12μες
ΚΑΛΛΙΘΕΑ Μαντζαργιωτάκη και Θησέως 11.30πμ
ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ Μ. Αλεξάνδρου 11.30πμ

ΑΓ.ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
Έβερεστ, Αγ.Ιωάννου 11πμ
Ν.ΙΩΝΙΑ Λ. Ηρακλείου (απέναντι Πνευματικό Κέντρο) 11πμ
ΠΕΙΡΑΙΑΣ Σωτήρος 11πμ
ΖΩΓΡΑΦΟΥ Πλατεία Γαρδένιας 11πμ
ΠΑΓΚΡΑΤΙ Hondos Center 11πμ
Ν.ΣΜΥΡΝΗ Πλ. Ν.Σμύρνης 11πμ
ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ
πλατεία Εθνικής Αντίστασης 12μμ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ Λαϊκή Αργυρούπολης 11πμ
ΒΟΛΟΣ Πλ. Αγ. Νικολάου 12μες
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ
Λαϊκή Ευροκρήνης 10.30πμ
ΧΑΡΙΛΑΟΥ
Παπαναστασίου με Μαρτίου 11.30πμ
ΚΑΜΑΡΑ Σβώλου με Γούναρη 11.30πμ
ΞΑΝΘΗ Πλατεία 12μει
ΧΑΝΙΑ Πλ.Αγοράς 11πμ
ΡΕΘΥΜΝΟ
Μεγάλη πόρτα-Πηγάδι 12μες
ΓΙΑΝΝΕΝΑ Περιφέρεια 11.30πμ

εργατική αλληλεγγυη

Βδομαδιατική Εφημερίδα εκδίδεται από το ΣΕΚ
Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα
Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
Διευθυντής: Γκαργκάνας Παναγιώτης, Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα τηλ. 210 5241001
Σύνταξη: Λένα Βερδέ, Σοφία Γαρμπή, Σωτήρης Κοντογιάννης, Νίκος Λούντος, Στέλιος Μιχαηλίδης, Λέανδρος Μπόλαρης, Γιώργος Πίττας
Ηλεκτρονική σελιδοποίηση: Γ. Κούβαρης
Εκτύπωση: News Press Hold, παρ. Ορφέως 13, 194 00 Κορωπί
Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια e-mail: ergatikiki@gmail.com, τηλ.: 210 5241001, Κωδικός ΕΛΤΑ 217856

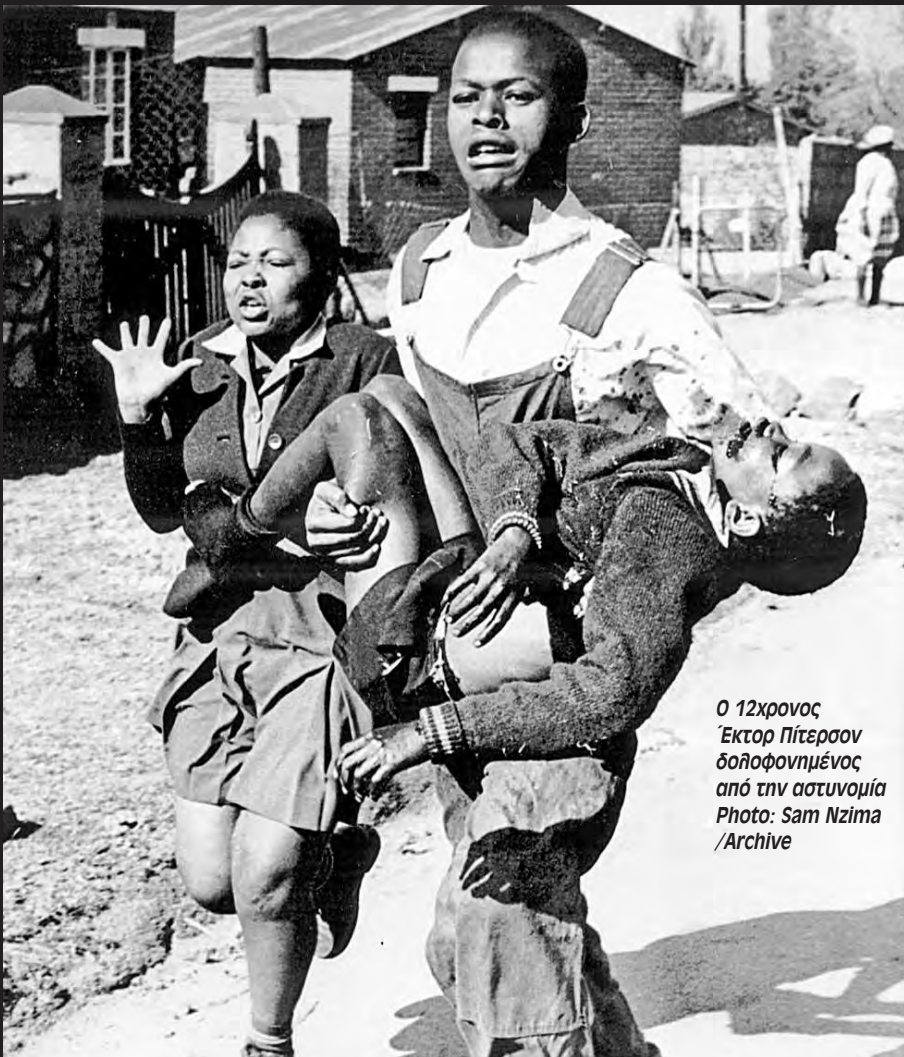
Το 1976, το ρατσιστικό καθεστώς του Απαρτχάιντ στη Νότια Αφρική νόμιζε ότι βρισκόταν στο αποκορύφωμα του ελέγχου του πάνω στον μαύρο πληθυσμό. Ο “παραδοσιακός” ρατσισμός και ο αποκλεισμός των μαύρων από την πολιτική και την κοινωνική ζωή από τα τέλη της δεκαετίας του ‘50 είχε αρχίσει να μετατρέπεται σε οργανωμένο κρατικό μηχανισμό.

Στη δεκαετία του ‘60 ο μηχανισμός γιγαντώθηκε, μετατράπηκε σε οργανωμένους θεσμούς, δικαστήρια, ειδικές αστυνομίες, φυλακές και ένα τεράστιο νομικό οπλοστάσιο. Η Νότια Αφρική μετατρεπόταν σε ένα τεράστιο εργοστάσιο και ορυχείο με υπερκέρδη για τους ντόπιους καπιταλιστές αλλά και τις μεγάλες πολυεθνικές. Ένα εργοστάσιο στο οποίο τον ιδρώτα και το αίμα τον δίνουν μόνοι οι μαύροι και τα κέρδη τα αποκομίζουν μόνο οι λευκοί. Η εξέγερση των παιδιών και των εφήβων του Σοβέτο συνέτριψε τη ψευδαίσθηση ότι όσο ψηλώνουν οι τοίχοι των φυλακών, τόσο περισσότερο θα μεγάλωνε κι ο φόβος. Το καθεστώς του απαρτχάιντ έπνιξε την εξέγερση στο αίμα, αλλά δεν κατάφερε να βγει ποτέ από την αγωνία ότι θα έβρισκε μπροστά του έναν ακόμη πιο απρόβλεπτο και πιο εκρηκτικό ξεσηκωμό. Ο κύκλος που άνοιξε το Σοβέτο έκλεισε μόνο με την κατάρρευση του απαρτχάιντ στα χρόνια από το 1990 ως το 1994.

Το Σοβέτο ήταν μια εργατούπολη-παραγκούπολη στα περίχωρα του Γιοχάνεσμπουργκ. Πάνω από ένα εκατομμύριο μαύροι ζούσαν σε άθλιες συνθήκες, εξαρτημένοι από την πιθανή δουλειά που θα έβρισκε κάποιο μέλος της οικογένειας στο Γιοχάνεσμπουργκ. Οχτώ στα δέκα σπίτια δεν είχαν ηλεκτρικό, ένα στα δύο δεν είχε τρεχούμενο νερό και πάνω από εννιά στα δέκα δεν είχε μπάνιο. Το 1976 η ανεργία στο Σοβέτο ήταν 54%. Όμως η αφορμή της εξέγερσης ήρθε με ένα θέμα “εκπαιδευτικό”.

Μέσα στο πλαίσιο της στροφής προς το “Μεγάλο Απαρτχάιντ” που είχε ξεκινήσει επί πρωθυπουργίας του **Χέντρικ Φερβούρτ** (1958-1966) η κυβέρνηση αποφάσισε να μετατρέψει τα Αφρικάανς (την ολλανδική διάλεκτο των εποίκων) σε βασική γλώσσα του μαθήματος στα σχολεία. Ούτως ή άλλως η κυβέρνηση ξόδευε 17 φορές περισσότερα χρήματα για την εκπαίδευση ενός λευκού παιδιού σε σχέση με ενός μαύρου. Ο Φερβούρτ είχε πει πως για τους μαύρους: “Δεν υπάρχει θέση μέσα στην ευρωπαϊκή κοινότητα πέρα από το επίπεδο συγκεκριμένων μορφών δουλειάς. Ποιος ο λόγος να διδάξουμε μαθηματικά σε ένα μαύρο παιδί αφού δεν θα τα χρησιμοποιήσει στην πράξη;”. Υπήρχαν τάξεις στις οποίες συσσωρεύονταν 100 μαύρα παιδιά μαζί και πλέον το μάθημα θα έπρεπε να γίνεται στη γλώσσα των καταπιεστών. Καθηγητές που πολλές φορές δεν ήξεραν καλά-καλά οι ίδιοι τη γλώσσα θα έπρεπε να διδάσκουν ιστορία και επιστήμες στα αφρικάανς.

Στο Σοβέτο σχηματίστηκε το Συμβούλιο Αντιπροσώπων των Μαθητών που πήρε την πρωτοβουλία για διαδήλωση στις 16 Ιούνη. Πρωί πρωί στις 7 είχαν ήδη μαζευτεί 15 χιλιάδες νέοι και νέες. Η κυβέρνηση είχε την εντύπωση ότι με ένα χέρι ξύλο και μερικές εκφοβιστικές σφαίρες, οι μαθητές θα επέστρεφαν και πάλι στη φτώχεια τους, ίσως και στα μαθήματά τους. Οι σφαίρες έπεσαν μαζί με πολλά δακρυγόνα, αλλά οι μαθητές αντί να διαλυθούν άρχισαν να αντιστέκονται και να οργανώνουν την αντεπίθεσή τους απέναντι στους μπάτσους. Οι δυνάμεις

Ο 12χρονος Έκτορ Πίτερσον δολοφονημένος από την αστυνομία
Photo: Sam Nzima /Archive

Μισός αιώνας από την εξέγερση στο Σοβέτο

καταστολής άρχισαν να δολοφονούν, ενώ ταυτόχρονα η φλόγα της εξέγερσης περνούσε σε άλλα σημεία της χώρας. Την πρώτη μέρα υπολογίζεται ότι έπεσαν νεκροί 176 άνθρωποι, στην πλειονότητά τους παιδιά. Η πιο γνωστή φωτογραφία από το πρωί της 16 Ιούνη δείχνει τον 13χρονο **Έκτορ Πίτερσον**, νεκρό, να τον κουβαλάει ένας 18χρονος φίλος του και πιο πίσω την αδερφή του την Αντουανέτ να τρέχει απεγνωσμένη. Όταν τελικά η καταστολή επέβαλε την τάξη, μετά από μήνες, οι νεκροί είχαν ξεπεράσει τους 700.

Η **Ταμπίσα** είχε συμμετάσχει ως 13χρονο κορίτσι τότε στην εξέγερση και είναι ακόμη σήμερα ενεργή πολιτικά: “Το πρωί της 16ης του Ιούνη ήμουν ένα 13χρονο παιδί. Το απόγευμα ήμουν ενήλικη. Μέσα σε ένα μήνα ήμουν ακτιβίστρια και συντρόφισσα. Ξεχυθήκαμε από το σχολείο με μια αίσθηση ξεσηκωμού. Δεν μπορώ να πω ότι ξέραμε τι ακριβώς γινόταν. Ήμασταν παιδιά που δεν βλέπαμε μέλλον στην κοινωνία όπου γεννηθήκαμε. Τα γεγονότα ήταν γιορταστικά. Βλέπω τις φωτογραφίες και σκέφτομαι ότι είχαμε τόσο αυτοπεποίθηση.

Η μητέρα μου έπρεπε να πετάγεται στο δρόμο αν απέναντί της ερχόταν ένας λευκός άνθρωπος στο πεζοδρόμιο. Εμείς δεν θέλαμε να ζήσουμε τέτοια ζωή. Μέσα σε λίγα λεπτά η

αστυνομία άρχισε να μας πυροβολεί. Είδα ανθρώπους να πεθαίνουν μπροστά μου. Τα γεγονότα μάς άλλαξαν όλους”.

Η στροφή προς το “μεγάλο απαρτχάιντ” της δεκαετίας του ‘60 είχε έρθει μέσα από τρεις παράλληλες διαδικασίες. Η πρώτη ήταν η μεγάλη εκβιομηχάνιση της Νότιας Αφρικής. Στα ορυχεία και τα εργοστάσια ένας μαύρος εργάτης αμειβόταν με το ένα τέταρτο του αντίστοιχου μισθού ενός λευκού. Για να συντηρηθεί αυτό το σύστημα δύο παράλληλων κόσμων μέσα στην ίδια χώρα, δομήθηκε ένα κράτος επικεντρωμένο στο διαχωρισμό και την καταπίεση των μαύρων. Ρατσιστικά τεστ, έλεγχος για το πού ζεις, πού περπατάς, ξύλο, φυλακή και δολοφονίες σε όσους αντιστέκονταν. Ο κόσμος που πήγαινε από το Σοβέτο ως το Γιοχάνεσμπουργκ για δουλειά κράταγε πάντα με τρόπο τα χαρτιά του για να μπορεί να αποδεικνύει σε όλα τα σημεία ελέγχου ότι έχει δικαίωμα να περπατάει προς εκείνη την κατεύθυνση. Ανοιχτά ή κρυφά, οι πολυεθνικές θησαύρισαν από αυτή τη βαρβαρότητα. Στα μέσα της δεκαετίας του ‘70 όμως η διεθνής ύφεση και η αύξηση των τιμών του πετρελαίου έβαζε σε αμφισβήτηση αν θα μπορούσε να συνεχιστεί το ίδιο μοντέλο.

Ο δεύτερος λόγος ήταν ο φόβος της εξέγερ-

σης που είχε κληρονομηθεί από την προηγούμενη μεγάλη στιγμή, το Σάρπβιλ το 1960. Η άγρια βία της αστυνομίας στις 21 Μάρτη του 1960 είχε προκαλέσει σχεδόν 100 νεκρούς. Οι διεθνείς σχέσεις της Νότιας Αφρικής δυσκόλεψαν για ένα διάστημα, λόγω των υποκριτικών πιέσεων ενάντια στο απαρτχάιντ. Αυτό που έγινε στην πραγματικότητα ήταν ότι αφενός κλιμακώθηκε η καταστολή σε βάρος των οργανώσεων των μαύρων και από την άλλη το απαρτχάιντ έγινε επίσημο. Το 1962 πέρασε ο νόμος που ταύτιζε οποιαδήποτε συνδικαλιστική δράση με σαμποτάζ ενάντια στο κράτος, το 1963 οι μπάτσοι πήραν πράσινο φως να εξαφανίζουν κόσμο για 90 μέρες. Αλλά το 1970 ήρθε η μεγάλη αλλαγή. Όλοι οι μαύροι σταμάτησαν να είναι πολίτες της Νότιας Αφρικής. Σχηματίστηκαν ψεύτικα “μαύρα κρατίδια” τα λεγόμενα Μπαντουστάν στα οποία αντιστοιχήθηκε κάθε μαύρος ή μαύρη, ακόμη και αν δεν είχε ποτέ πατήσει το πόδι του σε αυτήν την περιοχή. Για τη μετακίνησή του και τη δουλειά έξω από αυτές τις εξαθλιωμένες περιοχές, ο κάθε άνθρωπος έπρεπε να υπακούει στους νόμους ενός “ξένου” πλέον κράτους, της Νότιας Αφρικής.

Αν όλα αυτά θυμίζουν τον τρόπο με τον οποίο το Ισραήλ αντιμετωπίζει τους Παλαιστίνιους, οι συμπτώσεις δεν είναι τυχαίες. Το 1976 μάλιστα, λίγο πριν από το Σοβέτο, ο τότε πρωθυπουργός της Νότιας Αφρικής, ο **Τζον Φόρστερ**, μαζί στη διάρκεια του Β’ Παγκοσμίου Πολέμου, επισκέφθηκε το Ισραήλ και οι σχέσεις μεταξύ των δύο ρατσιστικών εποικιστικών κρατών συσφίχθηκαν.

Η τρίτη διαδικασία ήταν οι εξεγέρσεις, οι επαναστάσεις και οι άλλες διαδικασίες που οδήγησαν στην ανεξαρτησία των περισσότερων κρατών της Αφρικής τις δεκαετίες του ‘60 και του ‘70. Στον μαύρο πληθυσμό της Νότιας Αφρικής φούντωνε η αδικία. Το καθεστώς του απαρτχάιντ έκανε το παν για να σταματήσει τη μαύρη ενδυνάμωση σε όλες τις χώρες. Στις αρχές του ‘76 η Νότια Αφρική εισέβαλε στη γειτονική Αγκόλα για να εμποδίσει το αριστερό αντάρτικο να πάρει την κυβέρνηση. Αναγκάστηκαν να αποχωρήσουν γρήγορα. Η εικόνα των νοτιοαφρικανών εισβολέων να πέφτουν αιχμάλωτοι μαύρων ανταρτών έβαλε φωτιά στις καρδιές της νεολαίας.

Ήδη είχαν αρχίσει να σχηματίζονται καινούργιες οργανώσεις που αμφισβητούσαν την παραδοσιακή μαύρη πολιτική απέναντι στο νοτιοαφρικανικό κράτος. Αντί για μεσολάβηση και εκλογή καλύτερης ηγεσίας και εκπροσώπησης, στους φοιτητές και τους μαθητές είχαν φτιαχτεί δίκτυα που έψαχναν την απάντηση στη μαζική οργάνωση και τη σύγκρουση με το κράτος. Κάποιες από αυτές τις πρωτοβουλίες προσπάθησαν να στήσουν πιο σταθερές γέφυρες με την εργατική τάξη στη διάρκεια της εξέγερσης. Τον Αύγουστο και το Σεπτέμβριο οργανώθηκαν δυο απεργίες αλληλεγγύης στις περιοχές που το κίνημα της νεολαίας ήταν πιο ισχυρό. Το νοτιοαφρικανικό κράτος προσπάθησε να αποκεφαλίσει τις ριζοσπαστικές πτέρυγες του κινήματος. Το 1977 δολοφόνησε τον **Στιβ Μπίκο**, τον ηγέτη του Κινήματος Μαύρης Συνειδησης.

Το απαρτχάιντ βγήκε προσωρινά νικητής από τη σύγκρουση του ‘76-’77, αλλά είχε ήδη ανοίξει ο δρόμος για το οριστικό του τέλος. Τη δεκαετία του ‘80 οι απεργίες και τα μαχητικά συνδικάτα θα πάρουν τη σκυτάλη από τα χέρια της εξεγερμένης νεολαίας και θα στείλουν το ρατσιστικό καθεστώς στο μουσείο της ιστορίας.

Νίκος Λούντος

Η “ΦΟΥΣΚΑ” ΤΟΥ ΤΡΑΜΠ

“Παρηγοριά” μέχρι να σκάσει

Η δεύτερη θητεία του Ντόναλντ Τραμπ διαμορφώνεται ως ένα ακόμη φιάσκο, μεγαλύτερο από την πρώτη. Η εύθραυστη ειρηνευτική συμφωνία του με το Ιράν αποτελεί παραδοχή της ήττας. Ο πόλεμος έχει ωθήσει τον πληθωρισμό προς τα πάνω και τα ποσοστά αποδοχής του Τραμπ προς τα κάτω. Ο τρόμος της ICE κατά των μεταναστών αμβλύνθηκε από την αντίσταση στη Μινεάπολη.

Και όμως, η αμερικανική άρχουσα τάξη, η οποία απομάκρυνε τον Τραμπ μετά την ακροδεξιά επίθεση της 6ης Ιανουαρίου 2021 στο Καπιτώλιο της Ουάσινγκτον, δεν δείχνει κανένα σημάδι ανησυχίας. Ο βασικός λόγος για αυτό είναι η συνεχής άνοδος των χρηματιστηριακών αγορών, η οποία κάνει τους επικεφαλής των εταιρειών ακόμα πιο πλούσιους.

Ο Τραμπ το γνωρίζει πολύ καλά αυτό. Υπολογίζει κάθε φορά τη στιγμή που θα κάνει κάποια από τις ατελείωτες, πρόωρες ανακοινώσεις του για ειρήνη στον Κόλπο, ώστε να διατηρήσει τις τιμές των μετοχών σε άνοδο. Το ίδιο θα συμβεί και αυτή την εβδομάδα, μέχρι την επόμενη μικρή αναταραχή που θα προκαλέσει κάποιο σαμποτάζ του Ισραήλ.

Όμως ο Τραμπ επωφελείται από μια πολύ ευρύτερη διαδικασία: τη γιγαντιαία χρηματοοικονομική φούσκα που φουσκώνει στην αμερικανική οικονομία γύρω από την τεχνητή νοημοσύνη (AI). Δεν πρόκειται απλώς για μια οφθαλμαπάτη.

Οι κορυφαίες εταιρείες της Big Tech (οι «hyperscalers») επενδύουν τεράστια ποσά σε υλικό τεχνητής νοημοσύνης -για παράδειγμα, στα κέντρα δεδομένων που απαιτούνται για την τροφοδοσία των διαφόρων αλγορίθμων τεχνητής νοημοσύνης που βρίσκονται υπό ανάπτυξη. Είναι ενδεικτικό των αλλαγών στο παραγωγικό κεφάλαιο το γεγονός ότι η τιμή της μετοχής της Nvidia, η οποία κατασκευάζει προηγμένους ημιαγωγούς, έχει ξεπεράσει κατά πολύ εκείνες των άλλων επτά μεγάλων τεχνολογικών κολοσσών.

Όμως -όπως η σιδηροδρομική μανία στη Βρετανία στα μέσα του 19ου αιώνα και η έκρηξη των dotcom τη δεκαετία του 1990- πρόκειται για φούσκα. Με άλλα λόγια, τα αναμενόμενα κέρδη από την τεχνητή νοημοσύνη δεν θα υλοποιηθούν, ανεξάρτητα από τα ενδεχόμενα οικονομικά οφέλη που θα αποφέρει.

Ο μαρξιστής οικονομολόγος **Μάικλ Ρόμπερτς** γράφει: «Αν οι hyperscalers πρέπει

*Γράφει ο
Αλέξ Καλλίνικος*

να αποφέρουν, ας πούμε, απόδοση 10% επί των επενδύσεων, θα πρέπει να βρουν επιπλέον 2-5 τρισεκατομμύρια δολάρια σε έσοδα ετησίως. Αυτό είναι ένα δύσκολο εγχείρημα για μια ομάδα εταιρειών που αποφέρει έσοδα μόλις 1,5 τρισεκατομμυρίων δολαρίων ετησίως. Η άλλη επιλογή είναι ότι η προγραμματισμένη επένδυση σε κέντρα δεδομένων, τσιπ υπολογιστών και άλλους τομείς δεν θα υλοποιηθεί ποτέ».

Δεδομένου ότι η ατμομηχανή της αμερικανικής οικονομίας είναι πλέον οι επενδύσεις στον τομέα της τεχνολογίας, το δεύτερο σενάριο θα σήμαινε πιθανότατα ύφεση.

Σημάδι

Η εισαγωγή της SpaceX του Έλον Μασκ στο χρηματιστήριο των ΗΠΑ την περασμένη εβδομάδα αποτελεί το πιο πρόσφατο σημάδι αυτής της φούσκας. Η ανάδειξη του Μασκ στον τίτλο του πρώτου τρισεκατομμυριούχου στον κόσμο, τουλάχιστον στα χαρτιά, προβλήθηκε με μεγάλο ενθουσιασμό από φαινομενικά αξιόπιστους φορείς όπως το BBC και η εφημερίδα Financial Times.

Ο αριστερός φιλελεύθερος οικονομολόγος **Πολ Κρούγκμαν** δεν συμμερίζεται τον ενθουσιασμό: «Ο πλούτος του βασίστηκε ιστορικά κυρίως σε μια αυτοεκπληρούμενη πίστη -επενδυτές που πίστευαν στη με-

γαλοφυΐα του Μασκ συσσωρεύσαν μετοχές εταιρειών που ελέγχονται από τον Μασκ, και η αυξανόμενη αξία αυτών των εταιρειών ενίσχυσε τη φήμη του ως μεγαλοφυΐας. Έχουμε έναν όρο για τις επιχειρήσεις που φαίνονται επιτυχημένες επειδή συνεχίζουν να προσελκύουν νέους επενδυτές και συνεχίζουν να προσελκύουν νέους επενδυτές επειδή φαίνονται επιτυχημένες. Ονομάζονται “σχέδια Ponzi”. Και ο Μασκ είναι βασικά ένα ανθρώπινο σχέδιο Ponzi».

Ο κορυφαίος εμπειρογνώμονας της Financial Times σε θέματα αγοράς, **Ρόμπερτ Άρμστρονγκ**, παραδέχεται ότι υπάρχουν «δύο αλληλένδετες ανησυχίες» σχετικά με την εισαγωγή της SpaceX στο χρηματιστήριο: «Η μία είναι ότι επρόκειτο για μια τεράστια “στημένη” κίνηση του χρηματοπιστωτικού τομέα, που υποκινήθηκε από μια ξέφρενη αναζήτηση προμηθειών. Η άλλη είναι ότι η αποτί-

μηση μιας εταιρείας -που σπρώχνει ταμειακά διαθέσιμα, πριν δημιουργήσει θετική ταμειακή ροή, σε κλάδους που είναι τόσο κερδοσκοπικοί όσο και απίστευτα ανταγωνιστικοί- σε 1,75 τρισεκατομμύρια δολάρια, είναι απλά» παράλογη.

Οι τράπεζες, με επικεφαλής την Goldman Sachs, που διαχειρίστηκαν την εισαγωγή, κέρδισαν 500 εκατομμύρια δολάρια σε προμήθειες. Ορισμένα χρηματιστήρια, ιδίως το Nasdaq, άλλαξαν τους κανόνες τους για να βιαστούν να εντάξουν τη SpaceX στους δείκτες τους. Αυτό θα διατηρήσει την άνοδο των μετοχών της, επειδή οι «παθητικοί επενδυτές», όπως οι γίγαντες διαχειριστές περιουσιακών στοιχείων, π.χ. η BlackRock, πρέπει να αγοράζουν μετοχές εταιρειών που περιλαμβάνονται στον δείκτη.

Νέα τεχνολογία, παλιές απάτες. Δεν υπάρχει τίποτα εδώ που θα είχε εκπλήξει τον Καρλ Μαρξ, ο οποίος ανέλυσε πολλές χρηματιστηριακές απάτες στην εποχή του.

Ο Τραμπ επωφελείται από αυτή τη διαδικασία εξίσου με τον Μασκ και την Goldman Sachs. Η οικονομική αισιοδοξία που δημιουργεί η φούσκα της τεχνητής νοημοσύνης του επέτρεψε να ξεπεράσει τα σκάνδαλα που προκάλεσαν οι κερδοσκοπικές πρακτικές της ίδιας της οικογένειας και οι πολιτικές του αποτυχίες, κυρίως στη Μέση Ανατολή.

Η άλλη πλευρά του νομίσματος είναι ότι, όταν σκάσει η φούσκα, θα γίνει πολύ πιο ευάλωτος.

Διαβάστε
επίσης

**Η νέα Εποχή
της
Καταστροφής**

**Alex
Callinicos**

μαρξιστικό βιβλιοπωλείο

Chris Harman

Η Παγκόσμια Καπιταλιστική Κρίση
και η επικαιρότητα του Μαρξ

μαρξιστικό βιβλιοπωλείο

Θα τα βρείτε στο
**μαρξιστικό
βιβλιοπωλείο**

www.marxistiko.gr

Φειδίου 14 πίσω από Τιτάνια-ΠΕΕ
τηλ. 2105247584

ΕΠΙΔΗΜΙΑ ΕΜΠΟΛΑ Η θανατερή σοδειά του κέρδους και των ιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών

Η Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό (ΛΔΚ), στην κεντρική Αφρική, βρίσκεται αντιμέτωπη με μία νέα θανατηφόρα επιδημία Έμπολα που είναι, ήδη, η τρίτη μεγαλύτερη σε νεκρούς. Στην Αφρική έχουν καταγραφεί, από το 1976 που ανακαλύφθηκε, περισσότερες από 30 επιδημίες Έμπολα.

Το κυρίαρχο αφήγημα είναι ότι πρόκειται για μία, ακόμη, «φυσική καταστροφή», για την οποία κανένας «θεσμός» δεν μπορεί να θεωρηθεί υπεύθυνος και, μοιραία, λαμβάνει θανατηφόρες διαστάσεις εξαιτίας της «εγγενούς οπισθοδρόμησης» και των «εθνοτικών συγκρούσεων» στην Αφρική. Πρόκειται για ανοησίες.

Οι αιτίες που «άνοιξαν το δρόμο» (και) για την επιδημία του Έμπολα στην ΛΔΚ είναι οι ιμπεριαλιστικοί ανταγωνισμοί των «μεγάλων δυνάμεων» για τον έλεγχο πάνω στο πλούσιο υπέδαφος της Αφρικής που διαιωνίζουν και τις εμπόλεμες συγκρούσεις, η καταστροφή του περιβάλλοντος και η εκμετάλλευση των ντόπιων πληθυσμών για τις εξορύξεις ορυκτών, η φτώχεια και η διάλυση του κοινωνικού κράτους με το άνοιγμα στην «αγορά» και οι δολοφονικές περικοπές στην «ανθρωπιστική βοήθεια» της Δύσης.

Ο ιός του Έμπολα μεταδίδεται από τις νυχτερίδες στον άνθρωπο («ζωνοσώος μετάδοση») και μεταξύ των ανθρώπων μέσω σωματικών υγρών. Οι εταιρείες εξόρυξης αποψιλώνουν τα τροπικά δάση της περιοχής, τον «βιότοπο» των νυχτερίδων, για να δημιουργήσουν όλο και περισσότερα ορυχεία. Αυτή η καταστροφή «μετακινεί» τις νυχτερίδες κοντά σε ανθρώπινους οικισμούς αυξάνοντας, έτσι, την πιθανότητα συναντήσεων στις οποίες οι άνθρωποι εκτίθενται στο αίμα, το σάλιο και τα περιττώματά τους που είναι γεμάτα ιούς. Την τρέχουσα επιδημία του Έμπολα προηγήθηκε μία αποψίλωση 1,5 εκατ. στρεμμάτων τροπικού δάσους στη ΛΔΚ το 2024. Γι' αυτό και τα πρώτα κρούσματα καταγράφηκαν στην βορειοανατολική επαρχία Ιτούρι, μία περιοχή γεμάτη με ορυχεία. Στα ορυχεία δουλεύουν περισσότεροι από 2 εκατομμύρια εργάτες στη ΛΔΚ.

Μέχρι σήμερα έχουν πεθάνει πάνω από 100 άτομα και εκατομμύρια κινδυνεύουν καθώς η επιδημία συνεχίζει να εξαπλώνεται σε όλη την κεντρική Αφρική. Ο πραγματικός αριθμός των νεκρών μπορεί να μην γίνει ποτέ γνωστός, επειδή τα συστήματα που έχουν σχεδιαστεί για να ειδοποιούν τους φορείς δημόσιας υγείας για

μια επιδημία έχουν καταρρεύσει όπως, σε μεγάλο βαθμό, και οι ίδιοι οι φορείς της δημόσιας υγείας. Οι επιστήμονες είναι σίγουροι ότι η επιδημία εξαπλωνόταν για μήνες πριν επιβεβαιωθεί, επίσημα, στις 15 Μάρ.

Πριν ακόμα από το ξέσπασμα της επιδημίας, οι «Γιατροί Χωρίς Σύνορα» ανέφεραν ότι η ανασφάλεια στο Ιτούρι είχε επιδεινωθεί, εξαιτίας του «εμφυλίου» πολέμου, αναγκάζοντας γιατρούς και νοσηλευτές να εγκαταλείψουν τη χώρα. Το γραφείο ανθρωπιστικής βοήθειας του ΟΗΕ αναφέρει ότι σχεδόν 1 εκατομμύριο έχουν εκτοπιστεί λόγω αυτών των συγκρούσεων στο Ιτούρι.

Αυτή τη στιγμή δεν υπάρχουν εμβόλια ή/και φάρμακα που να «στοχεύουν» στο νέο στέλεχος του ιού (Bundibugyo), που έχει ποσοστό θνησιμότητας 30% έως 50%, επειδή οι φαρμακευτικές εταιρείες έχουν κάνουν πολύ λίγη έρευνα γύρω από τον Έμπολα. Οι άνθρωποι στην κεντρική Αφρική δεν αποτελούν αρκετά μεγάλη αγορά επειδή, απλά, είναι φτωχοί. Εκτός αυτού, η συμφωνία στην οποία επρόκειτο να καταλήξουν μέλη του ΠΟΥ για την πρόληψη και την αντιμετώπιση πανδημιών, στη Γενεύη, τον Μάιο, αναβλήθηκε για τρίτη συνεχόμενη χρονιά, «αφού δεν κατέστη δυνατή η επίτευξη συναίνε-

σης σχετικά με την ανταλλαγή δειγμάτων, δεδομένων και εμβολίων για παθογόνους οργανισμούς». Τα κέρδη τους πάνω από την υγεία μας.

Το μοναδικό μέλημα των «μεγάλων δυνάμεων» είναι το πως αυτή δεν θα εξαπλωθεί πέρα από την Αφρική. Το πρώτο πράγμα που έκανε ο Τραμπ ήταν να απαγορεύσει στους Αμερικανούς γιατρούς και νοσηλευτές που εργάζονται στη ΛΔΚ να επιστρέψουν στις ΗΠΑ. Διέταξε να κατασκευαστεί ένα κέντρο θεραπείας στην Κένυα μόνο για Αμερικανούς πολίτες. Ήδη, αρκετές χώρες έχουν επιβάλει ταξιδιωτικούς περιορισμούς ενώ οι κυβερνήσεις της Δύσης, με πρώτη την **Μελόνι** στην Ιταλία, ρίχνουν ρατσιστικό δηλητήριο για τους Αφρικανούς μετανάστες ως «φορείς ασθενειών».

Περικοπές

Η προσπάθεια για τον τερματισμό της νέας επιδημίας θα διαρκέσει, πιθανότατα, αρκετούς μήνες ίσως και χρόνια. Η επιδημία του Έμπολα το 2014 (η πιο θανατηφόρα που σκότωσε 11.325 ανθρώπους στη Γουινέα, τη Σιέρα Λεόνε και τη Λιβερία) χρειάστηκε περισσότερα από δύο χρόνια για να τερματιστεί. Σήμερα, οι τεράστιες περικοπές της δυτικής «ανθρωπιστικής βοήθειας» και η κλιμάκωση του «εμφυλίου» πολέμου στη ΛΔΚ έχουν κάνει την αντιμετώπιση πολύ πιο αργή.

Παλαιότερα, οι ΗΠΑ χρηματοδοτούσαν δίκτυα επιτήρησης ασθενειών και διατηρούσαν ομάδες έκτακτης ανάγκης από ντόπιους. Όχι από κάποια «φιланθρωπία». Η «ανθρωπιστική βοήθεια» συνοδευόταν, πάντα, από όρους που σήμαιναν την πολιτική, οικονομική και στρατιωτική σύνδεση αυτών των χωρών με τις ΗΠΑ. Τώρα, ο Τραμπ ανατρέπει αυτή την πολιτική.

Η βοήθεια των ΗΠΑ προς τη ΛΔΚ έχει μειωθεί από 1,4 δις δολάρια το 2024 σε 21 εκατομμύρια δολάρια το 2026. Αυτό ήταν το αποτέλεσμα του κλεισίματος της Υπηρεσίας Διεθνούς Ανάπτυξης των ΗΠΑ (USAID) αλλά και της αποχώρησης των ΗΠΑ από τον ΠΟΥ. Ο προϋπολογισμός του ΠΟΥ έχει μειωθεί κατά 21%. Ο Τραμπ απέλυσε εκατοντάδες Αμερικανούς επιστήμονες που εργάζονταν για την Υπηρεσία Επιδημιολογικών Πληροφοριών στην καταπολέμηση του Έμπολα. Οι πολιτικές του «Πρώτα η Αμερική» σήμαιναν ότι οι δαπάνες για βοήθεια στην Αφρική ήταν «σπατάλη».

Αυτές οι περικοπές έχουν αποτελειώσει το σύστημα υγείας της ΛΔΚ. Δεν υπάρχουν κατάλληλα και λειτουργικά κέντρα θεραπείας για τον Έμπολα. Οι εργαζόμενοι στον τομέα της Υγείας δεν διαθέτουν κατάλληλα φάρμακα ούτε καν βασικό προστατευτικό εξοπλισμό ατομικής προστασίας.

Η ΛΔΚ είναι μία «πλούσια» χώρα με αφθονία «ζωτικών» ορυκτών αλλά αυτό αποδείχθηκε «κατάρα» για τον ντόπιο πληθυσμό. Ο έλεγχος του ορυκτού πλούτου δημιούργησε μερικές από τις μεγαλύτερες φρικαλεότητες στην ιστορία της αποικιοκρατίας και του ιμπεριαλισμού και εδραίωσε τις «εθνοτικές» διαιρέσεις-συγκρούσεις. Εκεί είναι και η αιτία του (πάνω από 30 χρόνια) «εμφυλίου» πολέμου στη ΛΔΚ.

Σήμερα, οι δυτικές και κινέζικες πολυεθνικές της τεχνολογίας εξαρτώνται από το κολτάν και το κοβάλτιο, τα οποία προέρχονται κυρίως από τα ορυχεία της ΛΔΚ. Η ΛΔΚ είναι ο μεγαλύτερος παραγωγός κολτάν στον κόσμο. Έτσι, αντί για «ανθρωπιστική βοήθεια», οι «μεγάλες δυνάμεις» στέλνουν όπλα για να υποστηρίξουν τη μία ή την άλλη πλευρά στον «εμφύλιο» πόλεμο. Η νέα επιδημία Έμπολα αντιμετωπίζεται ως μία «παράπλευρη απώλεια».

Η Ρωσία προσφέρει στην κυβέρνηση της ΛΔΚ πολιτική υποστήριξη και στρατιωτικό υλικό, ενώ οι ΗΠΑ και η Βρετανία υποστηρίζουν τη Ρουάντα και την Ουγκάντα που με τη μεριά τους υποστηρίζουν τις αντάρτικες πολιτοφυλακές της M23. Η Κίνα, που κυριαρχεί στην εξόρυξη, την επεξεργασία και την εξαγωγή του μεγαλύτερου μέρους του κοβαλτίου της ΛΔΚ, έχει, κατά καιρούς, υποστηρίξει και την κυβέρνηση της ΛΔΚ και τη Ρουάντα. Ο πρόεδρος της ΛΔΚ πρότεινε πρόσφατα στον Τραμπ μια συμφωνία για να βοηθήσει την κυβέρνηση να νικήσει τις πολιτοφυλακές της M23 με αντάλλαγμα την πρόσβαση των ΗΠΑ στα ορυκτά της ΛΔΚ. Η φρενίτιδα για την AI, έχει κλιμακώσει τις συγκρούσεις.

Η εξόρυξη κολτάν βασίζεται στην εργασία 40.000 παιδιών με αμοιβή λιγότερο από 1 δολάριο την ημέρα. Στη Γκάμα βρίσκεται ένα από τα μεγαλύτερα στρατόπεδα εκτοπισμένων όπου οι άθλιες συνθήκες διαβίωσης και υγιεινής κάνουν την μετάδοση της επιδημίας ανεξέλεγκτη.

Η επανεμφάνιση του Έμπολα είναι η θανατερή σοδειά του κέρδους και των ιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών.

Γ.Ρ.

Ακπιβιστές στη Νότια Αφρική οργανώνονται ενάντια σε ένα κύμα ξενοφοβικών επιθέσεων καθώς ο χρόνος μετρά αντίστροφα για τις 30 Ιουνίου. Αυτή είναι η ημερομηνία κατά την οποία οι αντιμεταναστευτικές συμμορίες έχουν δηλώσει ότι θέλουν όλοι οι «παράνομοι» μετανάστες να έχουν εγκαταλείψει τη χώρα.

Οι μετανάστες ζουν μέσα στον φόβο, καθώς ομάδες διαδηλωτών, πολλοί από αυτούς οπλισμένοι με ξύλινα ρόπαλα και μαστίγια έχουν βγει στους δρόμους. Πηγαίνουν από πόρτα σε πόρτα αναζητώντας άτομα που υποπτεύονται ότι είναι μετανάστες και απειλούν τις εταιρείες για να τους απολύσουν. Η βία στρέφεται σχεδόν αποκλειστικά προς άλλους μαύρους Αφρικανούς. Τέτοιες συμμορίες σκότωσαν πέντε άτομα από τη Μοζαμβίκη και έναν Νοτιοαφρικανό στα τέλη του περασμένου μήνα.

Ο Τζένεραλ Άλφρεντ Μόγιο, από την οργάνωση Αφρική Ενω-

Ν. ΑΦΡΙΚΗ Ενάντια στις ξενοφοβικές επιθέσεις

μένοι Ενάντια στην Ξενοφοβία (ΚΑΑΧ), δήλωσε: «Οι ξενοφοβικοί κερδίζουν έδαφος μέσω των ΜΜΕ και των μέσων κοινωνικής δικτύωσης. Είναι οργανωμένοι και πιστεύουμε ότι κάποιος τους ωθεί από το παρασκήνιο». Οι αντιρατσιστές φοβούνται επιστροφή της βίας του 2008, όταν ξενοφοβικοί ταραχοποιοί σκότωσαν 62 άτομα ενώ 150.000 άνθρωποι εκτοπίστηκαν. Τουλάχιστον πέντε αφρικανικές χώρες έχουν επαναπατρίσει μέχρι στιγμής τους πολίτες τους που ζουν στη Νότια Αφρική.

Το κύμα της ξενοφοβικής βίας δεν μπορεί να εξηγηθεί χωρίς την κατανόηση της κοινωνικής έκτακτης ανάγκης στην οποία

βρίσκονται οι εργάτες της Νότιας Αφρικής. Η ανεργία έχει φτάσει στο ιλιγγιώδες 32% και οι νέοι πληρώνουν το μεγαλύτερο μερίδιο. Η Νότια Αφρική βρίσκεται τακτικά στην κορυφή της λίστας των πιο άνισων χωρών στον κόσμο. Οι ελίτ ζουν σε επαύλεις ενώ εκατοντάδες χιλιάδες άνθρωποι ζουν σε παράγκες. Τουλάχιστον 15 εκατομμύρια άνθρωποι δεν έχουν επαρκή τροφή. Αλλά ο βίαιος όχλος που στοχοποιεί μετανάστες δεν αποτελεί αναπόφευκτη συνέπεια της φτώχειας. Οργανώνονται και υποκινούνται από πρόσωπα με επιρροή.

Οι Νοτιοαφρικανοί οργανώνονται για να προσπαθήσουν να αποκρούσουν τις επιθέσεις. Το βράδυ της Τρίτης, μια διαδικτυακή οργανωτική συνάντηση συγκέντρωσε εκατοντάδες ακτιβιστές από συνδικάτα και οργανώσεις όπως η ΚΑΑΧ με στόχο την οργάνωση διαδηλώσεων ενόψει της 30ής Ιουνίου.

Ν.Λ.

Εκίνησε στις 11 Ιουνίου το Παγκόσμιο Κύπελλο Ποδοσφαίρου (Μουντιάλ) με 48 εθνικές ομάδες και 104 αγώνες σε 16 πόλεις τριών χωρών (ΗΠΑ, Μεξικό και Καναδάς). Το Μουντιάλ της «συμπερίληψης, της ειρήνης και της ενότητας», όπως το παρουσιάζει η Διεθνής Ομοσπονδία Ποδοσφαίρου (FIFA). Στην πραγματικότητα, πρόκειται για το Μουντιάλ του κέρδους, του ρατσισμού, της κλιματικής κρίσης και, φυσικά, του «ξεπλύματος» των ΗΠΑ και του Τραμπ.

Δεν μπορεί να αφορά την «συμπερίληψη» όταν βασίζεται στην αποκλειστική πρόσβαση για τους πλούσιους και για όσους έχουν το προνόμιο να διασχίζουν τα σύνορα με ευκολία. Δεν μπορεί να αφορά την «ειρήνη» όταν η κύρια χώρα που το φιλοξενεί, οι ΗΠΑ, διεξάγει ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις και πολέμους. Δεν μπορεί να αφορά την «ενότητα», εκτός αν η FIFA εννοεί ότι (και) αυτή η διοργάνωση θα ενώσει τους οπαδούς (και όχι μόνο) εναντίον της.

Η ρατσιστική πολιτική του Τραμπ (και) στα αμερικάνικα σύνορα έχει γίνει ένα από τα καθοριστικά ζητήματα του Μουντιάλ. Για χιλιάδες φιλάθλους δεκάδων χωρών σήμαινε απαγόρευση εισόδου, αβεβαιότητα σχετικά με την έκδοση βίζας, εξευτελιστικές διαδικασίες ελέγχου και συνεντεύξεις εισόδου, κινδύνους κράτησης και απέλασης. Η κυβέρνηση των ΗΠΑ έχει απαγορεύσει την προσέλευση φιλάθλων από την Αϊτή, το Ιράν, την Σενεγάλη και την Ακτή Ελεφαντοστού, ενώ φίλαθλοι από δεκάδες άλλες χώρες υποβλήθηκαν σε έρευνα πενταετούς ιστορικού των μέσων κοινωνικής δικτύωσης τους για την χορήγηση βίζας. Αλλά και αυτοί που πήραν βίζα όπως και οι μετανάστες στις ΗΠΑ που θα βρίσκονται στους αγώνες είναι υπό την συνεχή απειλή της απέλασης ή της κράτησης εξαιτίας της ασφυκτικής παρουσίας της δολοφονικής Υπηρεσίας Μετανάστευσης και Τελωνείων των ΗΠΑ (ICE) μέσα και έξω από τα γήπεδα των πόλεων που γίνονται οι αγώνες και στις ΗΠΑ και στον Καναδά.

Το ίδιο ισχύει ακόμα και για μέλη εθνικών αποστολών. Το πιο χαρακτηριστικό παράδειγμα ήταν ο **Ομάρ Αμπντουλκαντίρ Αρτάν**, από τη Σομαλία, που αναδείχθηκε Καλύτερος Αφρικανός Διαιτητής για το 2025 και η FIFA τον είχε ορίσει διαιτητή στους αγώνες. Οι ΗΠΑ αρνήθηκαν να του δώσουν βίζα και απελάθηκε, παρόλο που ταξίδεψε στις ΗΠΑ με διπλωματικό διαβατήριο. Σε μέλη αποστολών δεν χορηγήθηκαν βίζες ενώ η εθνική ομάδα του Ουζμπεκιστάν ελέγχθηκε με εξευτελιστικό τρόπο χρησιμοποιώντας σκύλους ανίχνευσης εκρηκτικών.

Παρόλο που έχουν χορηγηθεί βίζες στους Ιρανοούς παίκτες, μετά από εξαντλητική διαδικασία στο

Ο πρόεδρος της FIFA Τζιάνι Ινφαντίνο βραβεύει τον Τραμπ. Φωτό: Jim Watson/AFP

Η ξεφτίλα του ποδοσφαίρου

Προξενείο των ΗΠΑ στην Τουρκία, τους επέτρεψαν την είσοδο στις ΗΠΑ μόνο για τις ημέρες των αγώνων ενώ σε 15 μέλη της αποστολής αρνήθηκαν τη βίζα. Ανάγκασαν την ιρανική ομάδα να μεταφέρει την προπονητική της βάση στην Τυχουάνα του Μεξικού. Ο Τραμπ συμβούλευε την ιρανική ομάδα να μην συμμετάσχει στο Μουντιάλ «για τη δική τους ζωή και ασφάλεια». Για όλα αυτά, η FIFA δεν είπε κουβέντα αλλά το αντιρατσιστικό κίνημα οργανώνει δεκάδες μαζικές συγκεντρώσεις και διαδηλώσεις ενάντια στην παρουσία της ICE στο Μουντιάλ.

Επιλεκτική ουδετερότητα

Η FIFA επικαλείται την, δήθεν, πολιτική ουδετερότητα. Οι εκδηλώσεις αλληλεγγύης προς την Παλαιστίνη, οι αντιρατσιστικές διαμαρτυρίες και αμέτρητες άλλες μορφές διαμαρτυρίας έχουν να αντιμετωπίσουν παραλλαγές του ίδιου επιχειρήματος: το ποδόσφαιρο πρέπει να ενώνει και όχι να διχάζει, πρέπει να είναι ουδέτερο και η πολιτική δεν πρέπει να παρεμβαίνει. Αλλά, την έννοια της «ουδετερότητας» η FIFA την ορίζει με τον δικό της επιλεκτικό τρόπο. Η Ρωσία αποκλείστηκε από την FIFA λίγες μέρες μετά την εισβολή της στην Ουκρανία αλλά αυτό δεν ισχύει για τις ΗΠΑ και το γενοκτονικό κράτος του Ισραήλ.

Αντίθετα. Το 2025, ο πρόεδρος της FIFA, **Τζιάνι Ινφαντίνο**, απένειμε το πρώτο «Βραβείο Ειρήνης της FIFA» στον Τραμπ για τις «ακούραστες προσπάθειές του για την προώθηση της ειρήνης». Λίγες εβδομάδες πριν απαγάγει τον Μαδούρο στη

Από το «Μπαλέτο της εργατικής τάξης» σε σαπουνόπερα των καπιταλιστών

Βενεζουέλα και λίγους μήνες πριν ξεκινήσει το πόλεμο στο Ιράν. Ο Ινφαντίνο ανακοίνωσε ότι η FIFA θα συνεργαστεί με το «Συμβούλιο Ειρήνης» του Τραμπ για την κατασκευή ενός σταδίου πάνω στα ερείπια της Γάζας. Αλλά, για χρόνια, η Παλαιστινιακή Ποδοσφαιρική Ομοσπονδία έχει καλέσει τη FIFA να λάβει μέτρα κατά των ισραηλινών ποδοσφαιρικών συλλόγων που δραστηριοποιούνται σε οικισμούς στην κατεχόμενη Δυτική Όχθη. Η FIFA έχει επανειλημμένα αρνηθεί να δράσει, επικαλούμενη το «περίπλοκο» και «άλυτο» νομικό καθεστώς της περιοχής. Στο Συνέδριο της FIFA στο Βανκούβερ, εν μέσω της συνεχιζόμενης γενοκτονίας στην Παλαιστίνη, ο Ινφαντίνο προσπάθησε να σκηνοθετήσει μια συμβολική στιγμή συμφιλίωσης φέρνοντας στη σκηνή Παλαιστίνιους και Ισραηλινούς εκπροσώπους και προσπαθώντας να τους κάνει να σφίξουν τα χέρια. Οι Παλαιστίνιοι του «γύρισαν την πλάτη».

Η FIFA είναι μια διεφθαρμένη εταιρεία ψυχαγωγίας πολλών δισεκατομμυρίων δολαρίων που επιβλέπει ένα από τα πιο επικερδή θεάματα στον πλανήτη. Τα έσοδα από το Παγκόσμιο Κύπελλο προβλέπεται να ξεπεράσουν τα 11 δις δολάρια και προέρχονται από τη διαφήμιση, τους χορηγούς και τις υπερβολικές τιμές των εισιτηρίων.

Είναι το πιο κερδοφόρο Μουντιάλ. Ένα Μουντιάλ μόνο για πλούσιους. Η FIFA έχει υιοθετήσει μορφές «προσαρμοστικής» τιμολόγησης, επιτρέποντας στις τιμές των εισιτηρίων να κυμαίνονται ανάλογα με τη ζήτηση και την μεταπώληση. Αυτή η κερδοσκοπία σημαίνει ότι το φθηνότερο εισιτήριο για τον εναρκτήριο αγώνα των ΗΠΑ ήταν 560 δολάρια και τα εισιτήρια για τον τελικό να κοστίζουν μέχρι και 9.000 δολάρια. Εκτός από την αγορά εισιτηρίου, ο μέσος οπαδός πληρώνει επίσης για πτήσεις, διαμονή, τοπικές μεταφορές, φαγητό. Η FIFA ανακοίνωσε ότι οι οπαδοί θα επιτρέπεται να έχουν μαζί τους στο γήπεδο μόνο ένα, σφραγισμένο, μη επαναχρησιμοποιήσιμο μπουκάλι νερό, για λόγους «ασφάλειας». Ένα αρκετά «βολικό» μέτρο ασφαλείας, δεδομένου ότι η Dasani (θυγατρική εταιρεία νερού που ανήκει στην Coca Cola) είναι χορηγός και έχει αποκλειστικά δικαιώματα πώλησης νερού σε όλα τα γήπεδα.

Κέρδη

Παράλληλα μεγιστοποιεί τα κέρδη της μεταφέροντας τα έξοδα στις πόλεις που θα φιλοξενήσουν αγώνες, δηλαδή στους κατοίκους. Για παράδειγμα, το γραφείο προϋπολογισμού του κοινοβουλίου του Καναδά, που «φιλοξενεί» αγώνες στο Τορόντο και το Βανκούβερ, αναφέρει ότι το Παγκόσμιο Κύπελλο θα κοστίσει 1,1 δις δολάρια, που αντιστοιχεί σε περίπου 82 εκατομμύρια δολάρια ανά αγώνα, σε κρατική χρηματοδότηση για υποδομές, ασφάλεια και προώθηση των αγώνων. Δηλαδή, οι

εργαζόμενοι, οι οποίοι θα έχουν μικρή ή καθόλου πρόσβαση, θα πληρώσουν για τους αγώνες.

Η **Μισέλ Τράβις**, εκπρόσωπος του σωματείου Unite Here Local 40, που εκπροσωπεί τους εργαζομένους στα ξενοδοχεία του Βανκούβερ, δήλωσε ότι οι εργαζόμενοι θα κινητοποιηθούν κατά τη διάρκεια του Μουντιάλ: «[Οι εργαζόμενοι] θέλουν να βεβαιωθούν ότι εκτιμώνται για την εργασία που παρέχουν και θέλουν να βεβαιωθούν ότι δεν θα τα πάνε καλά μόνο οι ιδιοκτήτες ξενοδοχείων και η FIFA από αυτό».

Στο Μεξικό, οι απεργοί εκπαιδευτικοί έχουν κάνει τη σύνδεση. Η πρόεδρος **Κλαούντια Σάινιπαουμ** έχει δηλώσει ότι δεν υπάρχουν άλλα χρήματα για τους εργαζομένους στην εκπαίδευση αλλά ξοδεύουν εκατομμύρια για τους αγώνες. Οι εκπαιδευτικοί έχουν αποφασίσει να διακόψουν τους αγώνες εάν αγνοηθούν τα αιτήματά τους για αυξήσεις μισθών ενώ δέχτηκαν βάνausη επίθεση από την αστυνομία σε μια πορεία προς τη «ζώνη οπαδών» της FIFA στην Πόλη του Μεξικού πριν το εναρκτήριο παιχνίδι. Ο γενικός γραμματέας του εθνικού συνδικάτου εκπαιδευτικών, **Πέδρο Ερνάντες Μοράλες**, μίλησε στη συγκέντρωση και δήλωσε ότι «η μπάλα δεν θα κυλήσει αν δεν ικανοποιηθούν τα αιτήματά μας».

Είναι το πιο ρυπογόνο Μουντιάλ. Στην εποχή της κλιματικής κρίσης, η διεξαγωγή 104 αγώνων σε 16 πόλεις σε 3 χώρες σημαίνει τεράστιες μετακινήσεις εκατομμυρίων φιλάθλων. Περισσότερες αεροπορικές πτήσεις και μεγαλύτερη κατανάλωση ενέργειας. Θα είναι το πρώτο Μουντιάλ στο οποίο η FIFA έχει ήδη αποφασίσει ότι σε κάθε αγώνα θα πραγματοποιούνται δύο υποχρεωτικές διακοπές ενυδάτωσης, μία σε κάθε ημίχρονο. Οι επιστήμονες προειδοποιούν ότι 26 από τους 104 αγώνες θα διεξαχθούν υπό συνθήκες ακραίας θερμικής καταπόνησης. Σε ορισμένες πόλεις, η θερμοκρασία και η υγρασία θα φτάσουν σε επίπεδα που είναι επικίνδυνα όχι μόνο για τους ποδοσφαιριστές αλλά και για τους φιλάθλους. Η κατάσταση είναι τόσο σοβαρή ώστε ακόμη και ο επικεφαλής της κλιματικής υπηρεσίας του ΟΗΕ, **Σάιμον Στιλ**, δήλωσε ότι: «την επόμενη φορά που κάποιος θα δει έναν αγώνα να διακόπτεται λόγω ακραίας ζέστης, θα πρέπει να θυμάται ότι ο άνθρακας, το πετρέλαιο και το φυσικό αέριο είναι οι βασικές αιτίες που θερμαίνουν τον πλανήτη». Όμως, ένας από τους επτά κορυφαίους χορηγούς του Μουντιάλ είναι η Saudi Aramco, η κρατική πετρελαϊκή εταιρεία της Σαουδικής Αραβίας που θεωρείται η μεγαλύτερη εταιρεία παραγωγής πετρελαίου στον κόσμο. «FIFA GO HOME».

Γιώργος Ράγκος